Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1782/2003

z dnia 29 września 2003 r.

ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001

(Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r.	L 5	8	9.1.2004
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 583/2004 z dnia 22 marca 2004 r.	L 91	1	30.3.2004
►**M3**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 864/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r.	L 161	48	30.4.2004
►**M4**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2217/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r.	L 375	1	23.12.2004
►**M5**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 118/2005 z dnia 26 stycznia 2005 r.	L 24	15	27.1.2005
►**M6**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2183/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r.	L 347	56	30.12.2005
►**M7**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r.	L 42	1	14.2.2006

zmienione przez:

►**A1**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003
	(adapted by Council Decision 2004/281/EC) (*)	L 93	1	30.3.2004

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1782/2003

z dnia 29 września 2003 r.

ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001

SPIS TREŚCI

TYTUŁ I ZAKRES I DEFINICJE

TYTUŁ II PRZEPISY OGÓLNE

- Rozdział 1 Wzajemna zgodność
- Rozdział 2 Modulacja i dyscyplina finansowa
- Rozdział 3 System doradztwa rolniczego
- Rozdział 4 Zintegrowany system zarządzania i kontroli
- Rozdział 5 Inne przepisy ogólne

TYTUŁ III MECHANIZM PŁATNOŚCI JEDNOLITYCH

- Rozdział 1 Przepisy ogólne
- Rozdział 2 Określenie kwoty
- Rozdział 3 Uprawnienia do płatności
  - Sekcja 1 Uprawnienia do płatności oparte na powierzchni
  - Sekcja 2 Uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom
- Rozdział 4 Użytkowanie gruntów w ramach systemu płatności jednolitych
  - Sekcja 1 Użytkowanie gruntów
  - Sekcja 2 Uprawnienia z tytułu odłogowania
- Rozdział 5 Wdrażanie regionalne i fakultatywne
  - Sekcja 1 Wdrażanie regionalne
  - Sekcja 2 Częściowe wdrożenie
  - Sekcja 3 Wykluczenia fakultatywne
  - Sekcja 4 Fakultatywny okres przejściowy

TYTUŁ IV INNE MECHANIZMY POMOCOWE

- Rozdział 1 Specjalna premia jakościowa z tytułu pszenicy durum
- Rozdział 2 Premia z tytułu roślin wysokobiałkowych
- Rozdział 3 Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu
- Rozdział 4 Płatność powierzchniowa z tytułu orzechów
- Rozdział 5 Pomoc z tytułu roślin energetycznych
- Rozdział 6 Pomoc z tytułu ziemniaków na skrobię

▼B

Rozdział 7	Premia mleczna oraz płatność dodatkowa
Rozdział 8	Specjalna pomoc regionalna z tytułu roślin uprawnych
Rozdział 9	Pomoc z tytułu nasion
Rozdział 10	Płatność powierzchniowa z tytułu roślin uprawnych
Rozdział 11	Premie z tytułu owiec i kóz
Rozdział 12	Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny
Rozdział 13	Pomoc z tytułu roślin strączkowych na ziarno
TYTUŁ V	PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE
Załącznik I	Wykaz systemów wsparcia spełniających kryteria określone w art. 1
Załącznik II	Krajowe pułapy określone w art. 12 ust. 2
Załącznik III	Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania określone w art. 3 i 4
Załącznik IV	Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określone w art. 5
Załącznik V	Kompatybilne systemy wsparcia określone w art. 26
Załącznik VI	Wykaz płatności bezpośrednich w odniesieniu do płatności jednolitej określonej w art. 33
Załącznik VII	Obliczenie kwoty referencyjnej określonej w art. 37
Załącznik VIII	Pułapy krajowe określone w art. 41
Załącznik IX	Wykaz roślin uprawnych określonych w art. 66
Załącznik X	Tradycyjne strefy produkcji dla pszenicy durum określonych w art. 74
Załącznik XI	Wykaz gatunków nasion określonych w art. 99

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 oraz 299 ust. 2,

Uwzględniając wniosek Komisji,

Uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

Uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

([1]) Opinia wydana dnia 5 czerwca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Dz.U. C 208 z 3.9.2003, str. 64.

▼B

Uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należy ustanowić wspólne warunki dla płatności bezpośrednich w ramach poszczególnych systemów wsparcia dochodowego wspólnej polityki rolnej.

(2) Płatność pełnej kwoty pomocy bezpośredniej powinna zostać powiązana ze spełnieniem zasad odnoszących się do gruntów rolnych, produkcji i działalności rolniczej. Zasady takie powinny służyć włączeniu w organizację wspólnego rynku podstawowych norm z zakresu ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Jeżeli takie podstawowe normy nie są spełniane, Państwa Członkowskie powinny cofnąć pomoc bezpośrednią w całości lub w części w oparciu o kryteria proporcjonalności, obiektywności i stopniowości. Takie cofnięcie pomocy powinno zostać zastosowane bez uszczerbku dla sankcji obecnie istniejących lub które w przyszłości zostaną wprowadzone na mocy innych przepisów prawa wspólnotowego lub prawa krajowego.

(3) W celu przeciwdziałania sytuacji zaniechania uprawy gruntów rolnych oraz w celu zapewnienia aby grunty takie były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, należy ustanowić normy, które mają bądź nie mają podstaw w przepisach Państw Członkowskich. Zasadne jest zatem ustanowienie ram wspólnotowych, w których Państwa Członkowskie mogą przyjąć normy uwzględniające specyficzne cechy charakterystyczne omawianych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne oraz istniejące systemy działalności rolniczej (użytkowanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli) jak również strukturę gospodarstw.

(4) Ponieważ trwałe pastwiska mają pozytywny wpływ na środowisko, celowe jest przyjęcie środków działania mających na celu zachęcenie do utrzymania istniejących trwałych pastwisk aby uniknąć ich masowego przekształcenia w grunty orne.

(5) W celu osiągnięcia lepszej równowagi pomiędzy narzędziami kształtowania polityki zaprojektowanymi do promowania zrównoważonego rolnictwa oraz narzędziami zaprojektowanymi do promowania rozwoju obszarów wiejskich, należy wprowadzić system stopniowego zmniejszania płatności bezpośrednich o charakterze obowiązkowym na obszarze całej Wspólnoty na lata 2005–2012. Wszystkie płatności bezpośrednie, przewyższające określone kwoty, powinny być zmniejszane każdego roku o określoną wartość procentową. Powstałe stąd oszczędności powinny być wykorzystywane na potrzeby finansowania środków w ramach rozwoju obszarów wiejskich oraz powinny być rozdzielane pomiędzy Państwa Członkowskie przy zastosowaniu obiektywnych kryteriów, które zostaną zdefiniowane. Jednakże celowym jest ustanowienie tego, aby określony procent kwot pozostawał w Państwach Członkowskich, w których kwoty takie zostały wygospodarowane. Do roku 2005 Państwa Członkowskie mogą nadal stosować fakultatywnie obecnie obowiązującą modulację na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej ([2]).

(6) Mając na względzie zapewnienie tego, aby kwoty przeznaczone na finansowanie wspólnej polityki rolnej (podtytuł 1a) mieściły się w rocznych pułapach ustanowionych w perspektywach finansowych, celowym jest stworzenie mechanizmu finansowego służącego w razie konieczności do dostosowywania płatności bezpośrednich. Dostosowanie bezpośredniego wsparcia powinno

([1]) Opinia wydana dnia 2 lipca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 113. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1244/2001 (Dz.U. L 173 z 27.6.2001, str. 1).

▼B

zostać ustalone w momencie gdy prognozy wskazują, że podtytuł 1a, przy zachowaniu marginesu bezpieczeństwa wynoszącego 300 milionów EUR, zostanie przekroczony w danym roku budżetowym.

(7) Z uwagi na dostosowania strukturalne wynikające ze zniesienia interwencji na rynku żyta, celowym jest zapewnienie środków przejściowych dla niektórych regionów produkujących żyto, które byłyby finansowane z części kwot wygospodarowanych dzięki modulacji.

(8) W celu wspomożenia rolników tak, aby mogli sprostać standardom nowoczesnego, wysokojakościowego rolnictwa, konieczne jest ustanowienie przez Państwa Członkowskie wszechstronnego systemu oferującego doradztwo gospodarstwom towarowym. System doradztwa rolniczego powinien zatem przyczyniać się do tego aby rolnicy stawali się bardziej świadomi odnośnie przepływów materiałowych i procesów przebiegających w gospodarstwie związanych z ochroną środowiska, bezpieczeństwem żywności, zdrowiem i dobrostanem zwierząt, bez wpływania w jakikolwiek sposób na ich obowiązki i odpowiedzialność w zakresie przestrzegania takich standardów.

(9) W celu ułatwienia wprowadzenia systemu doradztwa rolniczego, należy przewidzieć dla Państw Członkowskich określony okres czasu na jego utworzenie. Przystąpienie do tego systemu przez rolników powinno odbywać się na zasadzie dobrowolności, przy czym pierwszeństwo mieliby ci rolnicy, którzy otrzymują kwotę płatności bezpośrednich przekraczającą określony pułap w danym roku. Ze względu na charakter świadczenia usług z zakresu doradztwa rolniczego, celowym jest, aby informacje uzyskane w trakcie wykonywania działalności doradczej były traktowane jako poufne, za wyjątkiem przypadków poważnego naruszenia prawa wspólnotowego lub krajowego.

(10) Państwa Członkowskie muszą, zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([1]), podjąć środki niezbędne do upewnienia się, że transakcje finansowane przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) są rzeczywiście przeprowadzane oraz że są wykonywane prawidłowo, jak również niezbędne do przeciwdziałania nieprawidłowościom i odpowiedniego ich traktowania.

(11) W celu poprawy skuteczności i użyteczności mechanizmów zarządzania i kontroli, konieczna jest adaptacja systemu ustanowionego przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ([2]), mając na względzie włączenie systemu płatności jednolitych, systemów wsparcia dla pszenicy durum, roślin wysokobiałkowych, roślin energetycznych, ryżu, skrobi ziemniaczanej, orzechów, mleka, nasion, roślin strączkowych oraz szczególnej pomocy regionalnej, jak również kontroli przestrzegania zasad zgodności krzyżowej, modulacji i systemu doradztwa rolniczego. Należy zapewnić możliwość włączenia, na późniejszym etapie, pozostałych systemów pomocowych.

(12) Dla dobra skutecznej kontroli oraz w celu przeciwdziałania wielokrotnemu składaniu tych samych wniosków o pomoc do różnych agencji płatniczych w ramach jednego Państwa Członkowskiego, każde Państwo Członkowskie powinno ustanowić jednolity system rejestracji tożsamości rolników składających wnioski o pomoc, podlegający systemowi zintegrowanemu.

(13) Poszczególne elementy systemu zintegrowanego mają na celu bardziej skuteczne zarządzanie i kontrolę. Zatem w przypadku systemów wspólnotowych nieobjętych niniejszym rozporządze-

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.
([2]) Dz.U L 355 z 5.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/2001 (Dz.U. L 72 z 14.3.2001, str. 6).

▼B

niem Państwa Członkowskie powinny zostać uprawnione do korzystania z systemu, pod warunkiem że nie podejmują one żadnych działań sprzecznych z odnośnymi przepisami.

(14) Biorąc pod uwagę złożoność systemu oraz dużą liczbę rozpatrywanych wniosków o pomoc, zasadnicze znaczenie ma korzystanie z odpowiednich zasobów technicznych oraz metod zarządzania i kontroli. W konsekwencji, system zintegrowany powinien obejmować, w każdym Państwie Członkowskim, skomputeryzowaną bazę danych, system identyfikacji działek rolnych, wniosków o pomoc od rolników, zharmonizowany system kontroli oraz, w przypadku systemu płatności jednolitych, system identyfikacji i rejestrowania uprawnień do płatności.

(15) Aby umożliwić przetwarzanie i wykorzystywanie zgromadzonych danych na potrzeby weryfikacji wniosków o pomoc, konieczne jest utworzenie wysoce wydajnych skomputeryzowanych baz danych, które umożliwiają, w szczególności, przeprowadzanie kontroli krzyżowych.

(16) Identyfikacja działek rolnych jest kluczowym elementem prawidłowego stosowania systemów opartych na powierzchni gruntów. Doświadczenia pokazują, że istniejące metody posiadają określone braki. Należy zatem przewidzieć utworzenie systemu identyfikacyjnego, gdy zajdzie taka potrzeba, przy zastosowaniu metody teledetekcji.

(17) W celu uproszczenia Państwa Członkowskie powinny być uprawnione do uregulowania kwestii składania jednego wniosku dla kilku systemów pomocowych oraz do zastąpienia rocznego wniosku stałym wnioskiem uwarunkowanym jedynie corocznym potwierdzaniem.

(18) Należy umożliwić Państwom Członkowskim wykorzystywanie kwot, które staną się dostępne w wyniku zmniejszenia płatności w ramach modulacji, na potrzeby określonych dodatkowych środków w ramach wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przewidzianego na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ([1]).

(19) Ponieważ nie da się przewidzieć z odpowiednim wyprzedzeniem kwot, które staną się dostępne w wyniku zgodności krzyżowej, aby mogły one zostać wykorzystane na dodatkowe środki w ramach wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, kwoty takie powinny zasilić Sekcję Gwarancji EFOGR, za wyjątkiem określonego procentu, który powinien zostać zatrzymany przez Państwa Członkowskie.

(20) Płatności przewidziane w ramach wspólnotowych systemów wsparcia powinny być przekazywane przez właściwe władze krajowe beneficjentom w pełnej wysokości, z zastrzeżeniem wszelkich zmniejszeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w przewidzianych terminach.

(21) Systemy wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej przewidują bezpośrednie wsparcie dochodowe mające na celu, w szczególności, zapewnienie odpowiedniego standardu życia dla społeczności rolniczej. Cel ten jest ściśle związany z zachowaniem obszarów wiejskich. Aby przeciwdziałać niewłaściwemu rozdysponowaniu środków wspólnotowych, nie należy przekazywać płatności wspierających rolnikom, którzy sztucznie stworzyli warunki niezbędne do uzyskania takich płatności.

(22) Wspólne systemy wsparcia muszą być, w razie konieczności w krótkim okresie czasu, dostosowywane do rozwju sytuacji. Beneficjenci nie mogą zatem zakładać niezmienności warunków uzyskania wsparcia i powinni być przygotowani na ewentualny przegląd systemów w świetle rozwoju sytuacji na rynku.

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

▼B

(23) Wobec znaczących skutków budżetowych wsparcia w postaci płatności bezpośrednich oraz w celu lepszej oceny ich wpływu, systemy wspólnotowe powinny być poddawane odpowiedniej ewaluacji.

(24) Zwiększenie konkurencyjności rolnictwa wspólnotowego oraz promowanie norm w zakresie jakości żywności i ochrony środowiska niewątpliwie pociąga za sobą spadek cen instytucjonalnych dla produktów rolnych oraz zwiększenie kosztów produkcji dla gospodarstw rolnych we Wspólnocie. Aby osiągnąć takie cele oraz promować rolnictwo bardziej zorientowane na rynek oraz rolnictwo zrównoważone, konieczne jest zakończenie procesu przechodzenia od wsparcia produkcji do wsparcia producenta poprzez wprowadzenie systemu rozdzielonego wsparcia dochodowego dla każdego gospodarstwa. O ile rozdzielenie płatności od produkcji nie zmieni kwot faktycznie wypłacanych rolnikom, to mimo wszystko znacząco zwiększy skuteczność pomocy dochodowej. Celowym zatem jest uwarunkowanie jednolitej płatności na gospodarstwo zgodnością krzyżową ze standardami w zakresie ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt, jak również utrzymywaniem gospodarstwa w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska.

(25) System taki powinien połączyć kilka istniejących płatności bezpośrednich otrzymywanych przez rolnika z tytułu różnych systemów w jednolitą płatność, określaną na podstawie poprzednich uprawnień, w okresie referencyjnym, tak dostosowaną, aby uwzględniała pełne wykonanie środków wprowadzonych w ramach Agendy 2000 oraz aby uwzględniała zmiany kwot pomocy wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

(26) Ponieważ zwiększą się korzyści w zakresie uproszczenia administracyjnego, jeżeli zostanie uwzględnionych wiele sektorów, omawiany system powinien objąć w pierwszym etapie wszystkie produkty uwzględnione w systemie organizacji rynku roślin uprawnych jak również roślin strączkowych, nasion, wołowiny i owiec. Zrewidowane płatności z tytułu ryżu i pszenicy durum jak również płatności w sektorze mleczarskim powinny zostać włączone do omawianego systemu po całkowitym wdrożeniu reformy. Do systemu należy również włączyć płatności z tytułu ziemniaków na skrobię i suszu paszowego, podczas gdy należy utrzymać osobne płatności dla przemysłu przetwórczego.

(27) Należy ustanowić szczególne środki odnośnie konopi, aby uniemożliwić ukrywanie nielegalnych upraw pomiędzy uprawami kwalifikującymi się do płatności jednolitej, co negatywnie wpływa na wspólną organizacje rynku konopi. Należy zatem wprowadzić regulacje określające przyznawanie płatności powierzchniowych wyłącznie dla gruntów obsiewanych odmianami konopi posiadającymi określone gwarancje odnośnie zawartości substancji psychotropowych. Należy odpowiednio dostosować odniesienia do szczególnych środków przewidzianych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawnianych na włókno ([1]).

(28) W celu pozostawienia rolnikom wolnego wyboru odnośnie kierunku produkcji prowadzonej na należących do nich gruntach, włączając w to produkty, które nadal są objęte wsparciem powiązanym z produkcją, a tym samym zwiększając zorientowanie na rynek, płatność jednolita nie powinna być uzależniona od produkcji jakiegokolwiek określonego produktu. Jednakże w celu przeciwdziałania wystąpieniu zniekształceń konkurencji, należy wykluczyć niektóre produkty z produkcji na kwalifikujących się gruntach.

([1]) Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 16. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 651/2002 (Dz.U. L 101, z 17.4.2002, str. 3).

▼B

(29) W celu ustanowienia kwoty, do której rolnik powinien być uprawniony w ramach nowego systemu, celowym jest odniesienie się do kwot przyznawanych mu w trakcie okresu referencyjnego. Aby uwzględnić okoliczności szczególne, należy utworzyć rezerwę krajową. Rezerwa taka może również zostać wykorzystana do ułatwiania uczestnictwa nowych rolników w systemie. Płatność jednolita powinna być ustalana na poziomie gospodarstwa.

(30) Kwota całkowita, do której dane gospodarstwo jest uprawnione powinna zostać podzielona na części (uprawnienia do płatności) i powiązana z określoną liczbą kwalifikujących się hektarów, która zostanie zdefiniowana, w celu ułatwienia przeniesienia praw do premii. Aby uniknąć spekulacyjnego przenoszenia praw prowadzącego do kumulacji uprawnień do płatności bez posiadania odpowiadających podstaw rolniczych, w zakresie przyznawania pomocy, celowym jest ustanowienie powiązania pomiędzy uprawnieniami i określoną liczbą kwalifikujących się hektarów jak również ustanowienie możliwości ograniczania przekazywania uprawnień w ramach danego regionu. Należy ustanowić przepisy szczególne odnośnie pomocy, która nie jest bezpośrednio powiązana z daną powierzchnią, uwzględniając specyficzną sytuację w zakresie hodowli owiec i kóz.

(31) W celu zapewnienia aby łączny poziom wsparcia i uprawnień nie przekraczał obecnych ograniczeń budżetowych na poziomie wspólnotowym lub krajowym oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, na poziomie regionalnym, celowym jest ustanowienie krajowych pułapów obliczonych jako sumy wszystkich środków przyznawanych w każdym Państwie Członkowskim na płatności z tytułu pomocy w ramach odpowiednich systemów wsparcia, w trakcie okresu referencyjnego oraz przy uwzględnieniu późniejszych dostosowań. W przypadku przekroczenia pułapu, należy zastosować proporcjonalne zmniejszenia.

(32) W celu utrzymania korzyści w zakresie kontroli podaży płynących z odłogowania gruntów, przy jednoczesnym wzmacnianiu korzyści środowiskowych w ramach nowego systemu wsparcia, należy utrzymać warunki odłogowania gruntów ornych.

(33) W celu umożliwienia elastyczności w reagowaniu na okoliczności szczególne, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zdefiniowania określonej równowagi pomiędzy indywidualnymi uprawnieniami do płatności a średnią regionalną lub krajową oraz pomiędzy istniejącymi płatnościami a płatnością jednolitą. Należy przewidzieć specjalne odstępstwo od zakazu uprawy owoców i warzyw, włączając w to ziemniaki konsumpcyjne, aby uniknąć sytuacji, w której w przypadku regionalizacji, zakaz taki mógłby doprowadzić do zakłócenia produkcji, jednocześnie minimalizując wpływ powodujący zniekształcenie konkurencji. Ponadto w celu uwzględnienia szczególnych warunków rolniczych, celowym jest zapewnienie Państwu Członkowskiemu możliwości zwrócenia się o okres przejściowy na wdrożenie systemu płatności jednolitych, przy jednoczesnym dalszym przestrzeganiu pułapów budżetowych ustalonych dla systemu płatności jednolitych. W przypadku wystąpienia poważnych zniekształceń konkurencji podczas okresu przejściowego oraz w celu zapewnienia przestrzegania międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty, właściwym jest, aby Komisja mogła podejmować niezbędne środki działania w celu rozwiązania takich sytuacji.

(34) W przypadku wdrażania fakultatywnego lub przejściowego, w celu ochrony uzasadnionych oczekiwań rolników, celowym jest ustalenie terminu, przed upływem którego Państwa Członkowskie muszą podjąć decyzję o stosowaniu systemu płatności jednolitych. Ponadto, aby zapewnić ciągłość obecnie istniejących systemów organizacji rynków, należy ustanowić określone warunki regulujące uprawnienia do otrzymania pomocy, pozostawiając Komisji prawo do ustanowienia przepisów wykonawczych.

▼B

(35) W celu utrzymania znaczenia jakie odgrywa produkcja pszenicy durum na tradycyjnych obszarach jej produkcji, przy jednoczesnym wzmocnieniu przyznawania pomocy z tytułu pszenicy durum i przy przestrzeganiu określonych minimalnych wymogów jakościowych, zasadnym jest zmniejszenie, w okresie przejściowym, obecnych specjalnych dopłat uzupełniających z tytułu pszenicy durum na obszarach tradycyjnych, jak również zasadnym jest zaprzestanie wypłacania specjalnej pomocy na określonych obszarach. Do pomocy tej powinny kwalifikować się wyłącznie uprawy nastawione na produkcję pszenicy durum odpowiedniej do wykorzystania przy wytwarzaniu semoliny i produktów makaronowych.

(36) W celu wzmocnienia znaczenia roślin wysokobiałkowych oraz w celu zapewnienia zachęty do zwiększania produkcji takich roślin, zasadnym jest ustanowienie płatności uzupełniającej dla rolników produkujących takie rośliny. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie nowego systemu, należy ustanowić określone warunki uprawniające do takiej pomocy. Należy określić maksymalny obszar objęty gwarancjami oraz należy zastosować proporcjonalne zmniejszenia w przypadku przekroczenia powierzchni maksymalnego obszaru objętego gwarancjami.

(37) W celu utrzymania znaczenia, jakie odgrywa produkcja ryżu na tradycyjnych obszarach jego produkcji, zasadnym jest ustanowienie płatności uzupełniającej dla producentów ryżu. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie nowego systemu, należy ustanowić określone warunki uprawniające do takiej pomocy. Należy określić krajowe obszary podstawowe oraz należy zastosować zmniejszenia w przypadku przekroczenia powierzchni takich obszarów.

(38) Należy opracować nowe uregulowania dotyczące wsparcia dla produkcji orzechów w celu zapobieżenia potencjalnemu zaniknięciu produkcji orzechów na obszarach ich tradycyjnej uprawy co następnie mogłoby pociągnąć za sobą negatywne konsekwencje dla środowiska, obszarów wiejskich, sytuacji społecznej i gospodarczej. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie nowych uregulowań, należy ustanowić określone warunki uprawniające do takiej pomocy, wyszczególniające między innymi minimalną gęstość obsadzenia drzewami i wielkość poletka. Aby zaspokoić szczególne potrzeby, Państwa Członkowskie powinny być uprawnione do przyznawania dodatkowej pomocy.

(39) Dla uniknięcia przekroczenia budżetu, należy określić maksymalną powierzchnię objętą gwarancjami oraz należy zastosować proporcjonalne zmniejszenia w Państwach Członkowskich, które przekroczyły ustaloną powierzchnię objętą gwrancjami. Aby zapewnić równomierne zastosowanie na obszarze całej Wspólnoty, powierzchnie takie powinny zostać rozdysponowane proporcjonalnie do powierzchni produkcji orzechów w poszczególnych Państwach Członkowskich. Państwa Członkowskie powinny być odpowiedzialne za rozdzielenie takich powierzchni na swoim terytorium. Obszary objęte planami poprawy nie powinny kwalifikować się do pomocy w ramach nowego systemu do momentu wygaśnięcia tego planu.

(40) W celu skorzystania z sukcesu planów poprawy w zakresie przegrupowania podaży, Państwa Członkowskie mogą uzależnić uzyskanie uprawnienia do pomocy wspólnotowej i pomocy krajowej od członkostwa w organizacjach producenckich. Aby uniknąć wystąpienia zakłóceń, należy zapewnić sprawne przejście do nowego systemu.

(41) W chwili obecnej wsparcie dla roślin energetycznych obejmuje możliwość prowadzenia upraw roślin przemysłowych na gruntach odłogowanych. Rośliny energetyczne stanowią największą część produkcji nieżywnościowej na gruntach odłogowanych. Należy ustanowić specjalną pomoc dla upraw roślin energetycznych w celu zwiększenia zastępowalności dwutlenku węgla. Należy określić maksymalną powierznię objętą gwarancjami oraz należy

▼B

zastosować proporcjonalne zmniejszenia w przypadku jej przekroczenia. Uregulowania należy poddawać przeglądowi po upływie określonego okresu czasu, biorąc pod uwagę wdrożenie wspólnotowej inicjatywy dotyczącej paliw biologicznych.

(42) W celu utrzymania produkcji skrobi na tradycyjnym obszarze jej produkcji oraz w celu uznania znaczenia produkcji ziemniaków w cyklu rolniczym, zasadnym jest ustanowienie płatności uzupełniającej dla producentów skrobi ziemniaczanej. Ponadto stosownie do zakresu w jakim system płatności dla producentów skrobi ziemniaczanej zostanie częściowo włączony do systemu płatności jednolitych, należy dokonać zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 r. ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej ([1]).

(43) Włączenie roślin uprawnych, wołowiny i owiec rozszerza system płatności jednolitych na premie, które są wypłacane w najbardziej oddalonych regionach i na wyspach Morza Egejskiego, w celu uzyskania dalszego uproszczenia oraz aby uniknąć pozostawienia ram prawnych i administracyjnych dla ograniczonej liczby rolników na takich obszarach. Jednakże w celu utrzymania znaczenia niektórych rodzajów produkcji w tych regionach Wspólnoty, celowym jest pozostawienie Państwom Członkowskim możliwości podjęcia decyzji o niewłączaniu takich płatności do systemu płatności jednolitych. Taka sama możliwość powinna mieć zastosowanie do płatności uzupełniających w niektórych regionach Szwecji i Finlandii, jak również do pomocy dotyczącej nasion. W takich przypadkach dalsze obowiązywanie obecnych systemów wymaga ustanowienia określonych warunków regulujących uprawnienie do pomocy, pozostawiając Komisji prawo do ustanowienia przepisów wykonawczych.

(44) W celu ułatwienia przejścia od obecnych systemów płatności z tytułu roślin uprawnych i premii zwierzęcych do nowego systemu płatności jednolitych, zasadnym jest wprowadzenie określonych dostosowań do obecnego systemu płatności bezpośrednich w tych sektorach.

(45) Działalność rolnicza na Azorach jest silnie uzależniona od produkcji mleka. Zaleca się zatem odnowienie i rozszerzenie środków przewidzianych w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzającego szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Azorów i Madery ([2]) oraz odstąpienie łącznie na okres sześciu lat gospodarczych począwszy od roku 1999/2000, od niektórych przepisów dotyczących wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mleczarskich odnośnie limitowania produkcji, w celu uwzględnienia poziomu rozwoju oraz warunków lokalnej produkcji. Podczas okresu obowiązywania taki środek powinien umożliwić sektorowi mleczarskiemu na Azorach przeprowadzenie dalszej restrukturyzacji bez zakłócania rynku mleka oraz bez większego negatywnego oddziaływania na prawidłowe funkcjonowanie systemu opłat wyrównawczych na poziomie Portugalii czy też Wspólnoty.

(46) Stosowanie systemu płatności jednolitych na gospodarstwo de facto spowoduje, że program zmiany kierunków wykorzystania gruntów z obecnej produkcji roślin uprawnych na ekstensywną hodowlę zwierząt w Portugalii, ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1017/94 ([3]), stanie się bezprzedmiotowy. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1017/94 przed dniem wejścia w życie systemu płatności jednolitych.

(47) W wyniku powyżej wspomnianych zmian oraz nowych przepisów, należy uchylić rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92, rozporządzenie Rady (WE) nr 1577/96 z dnia 30 lipca 1996 r.

([1]) Dz.U. L 197 z 30.7.1994, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 962/2002 (Dz.U. L 149 z 7.6.2002, str. 5).
([2]) Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 26.
([3]) Dz.U. L 112 z 3.5.1994, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2582/2001 (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 5).

▼B

wprowadzające specjalny środek w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych ([1]) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych ([2]). Należy również uchylić rozporządzenie (WE) nr 1259/1999, za wyjątkiem niektórych przepisów, które regulują specjalne systemy przejściowe i fakultatywne.

(48) Przepisy szczególne dotyczące płatności bezpośrednich zawarte w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku nasion ([3]), rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2019/93 z dnia 19 lipca 1993 r. wprowadzającym szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego dotyczące niektórych produktów rolnych ([4]), rozporządzeniu Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ([5]), rozporządzeniu Rady (WE) nr 1452/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzającym szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z francuskich departamentów zamorskich ([6]), rozporządzeniu Rady (WE) nr 1454/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wpro- wadzającym szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Wysp Kanaryjskich ([7]) oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego ([8]) stały się faktycznie bezprzedmiotowe i należy je zatem skreślić.

(49) W momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Wspólnota składa się z 15 Państw Członkowskich. Uwzględniając fakt, że zgodnie z Traktatem o Przystąpieniu z roku 2003, przystąpienie nowych Państw Członkowskich ma nastąpić w dniu 1 maja 2004 r., niniejsze rozporządzenie powinno zostać dostosowane, przed dniem przystąpienia, zgodnie z procedurami przewidzianymi w tym Traktacie, w celu objęcia nowych Państw Członkowskich przepisami niniejszego rozporządzenia.

(50) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury realizacji kompetencji wykonawczych powierzonych Komisji ([9]),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie określa:

— wspólne zasady dotyczące płatności bezpośrednich w ramach systemów wsparcia dochodowego wspólnej polityki rolnej, które są finansowane ze środków Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu

([1]) Dz.U. L 206 z 16.8.1996, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 811/2000 (Dz.U. L 100 z 20.4.2000, str. 1).
([2]) Dz.U. L 160, z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1038/2001 (Dz.U. L 145, z 31.5.2001, str. 16).
([3]) Dz.U. L 246 z 5.11.1971, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 154/2002 (Dz.U. L 25 z 29.1.2002, str. 18).
([4]) Dz.U. L 184 z 27.7.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 442/2002 (Dz.U. L 68 z 12.3.2002, str. 4).
([5]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
([6]) Dz.U L 198 z 21.7.2001, str. 11.
([7]) Dz.U L 198, z 21.7.2001, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1922/2002 (Dz.U. L 293 z 29.10.2002, str. 11).
([8]) Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3.
([9]) Dz.U. L 184, z 17.7.1999, str. 23.

▼B

Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), wymienione w załączniku I, za wyjątkiem tych przewidzianych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;

— wsparcie dochodowe dla rolników (zwane następnie „systemem płatności jednolitych”);

▼A1

— a transitional simplified income support for farmers in the new Member States (hereinafter referred to as the ”single area payment scheme”);

▼M3

— systemy wsparcia zarówno dla rolników produkujących pszenicę durum, rośliny wysokobiałkowe, ryż, orzechy, rośliny energetyczne, ziemniaki na skrobię, mleko, nasiona, rośliny uprawne, mięso baranie i kozie, wołowinę i cielęcinę, rośliny strączkowe, bawełnę, tytoń, chmiel, jak i rolników utrzymujących gaje oliwne w dobrym stanie wegetacyjnym.

▼B

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie następujące definicje:

a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, określonym w art. 299 Traktatu, oraz które prowadzą działalność rolniczą;

b) „gospodarstwo” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez rolnika, które znajdują się na terytorium tego samego Państwa Członkowskiego;

c) „działalność rolnicza” oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, włączając w to zbiory, dojenie, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt dla celów gospodarczych, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 5;

d) „płatność bezpośrednia” oznacza płatność przyznawaną bezpośrednio rolnikom w ramach systemu wsparcia dochodowego wyszczególnionego w załączniku I;

e) „płatności w danym roku kalendarzowym” lub „płatności w okresie referencyjnym” oznaczają płatności przyznane lub które zostaną przyznane w odniesieniu do danego roku/lat, włączając w to wszystkie płatności w odniesieniu do innych okresów rozpoczynających się w takim roku/latach kalendarzowych;

f) „produkty rolne” oznaczają produkty wyszczególnione w załączniku I Traktatu, włączając w to bawełnę, ale z wyłączeniem produktów rybołówstwa;

▼A1

g) ”new Member States” means the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia.

▼B

TYTUŁ II

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1

WZAJEMNA ZGODNOŚĆ

Artykuł 3

Wymogi główne

1. Rolnik otrzymujący płatności bezpośrednie przestrzega wymogów podstawowych w zakresie zarządzania, o których mowa w załączniku III, zgodnie z harmonogramem określonym w tym załączniku, oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, ustanowionych na mocy art. 5.

2. Właściwy organ krajowy dostarcza rolnikowi wykaz wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, których należy przestrzegać.

Artykuł 4

Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania

1. Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania, o których mowa w załączniku III, ustanawia się na mocy prawodawstwa wspólnotowego w następujących obszarach:

— zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt oraz zdrowotność roślin,

— środowisko,

— dobrostan zwierząt.

2. Akty prawne, o których mowa w załączniku III, mają zastosowanie w ramach niniejszego rozporządzenia, w wersji zawierającej późniejsze zmiany okresowe oraz, w przypadku dyrektyw, w postaci wykonanej przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 5

Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie grunty rolne, a w szczególności grunty, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, są utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa Członkowskie definiują, na poziomie krajowym lub regionalnym, wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie ram ustanowionych w załączniku IV, uwzględniając szczególne cechy charakterystyczne odnośnych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz struktury gospodarstw. Wymogi takie nie mogą naruszać standardów regulujących dobre praktyki rolnicze stosowane w kontekście rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 oraz środków rolno-środowiskowych, które wykraczają poza wzorzec odnoszący się do dobrych praktyk rolniczych.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby grunty, które były trwałymi pastwiskami w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na rok 2003, pozostały trwałymi pastwiskami. ►M2 Nowe Państwa Członkowskie zapewnią, że grunty będące trwałymi pastwiskami w dniu 1 maja 2004 r. nie zmienią swojego przeznaczenia. ◄

Jednakże Państwo Członkowskie może, w należycie uzasadnionych okolicznościach, ustanowić odstępstwo od przepisów pierwszego akapitu, pod warunkiem podjęcia działań mających na celu przeciwdziałanie znaczącemu zmniejszeniu całkowitej powierzchni trwałych pastwisk na swoim terytorium.

▼B

Pierwszy akapit nie ma zastosowania do gruntów będących trwałymi pastwiskami przeznaczonymi do zalesiania, jeżeli takie zalesianie jest zgodne z zasadami ochrony środowiska, oraz z wyłączeniem plantacji choinek i gatunków szybko rosnących uprawianych przez krótki okres czasu.

Artykuł 6

Zmniejszenie płatności oraz wykluczenie z płatności

1. W przypadku niestosowania się do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania lub zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, w wyniku działania lub jego zaniechania, które można bezpośrednio przypisać indywidualnemu rolnikowi, zmniejsza się lub anuluje, zgodnie z przepisami szczegółowymi ustanowionymi na mocy art. 7, całkowitą kwotę płatności bezpośrednich, które mają zostać przyznane w danym roku kalendarzowym, w którym doszło do wystąpienia niezgodności, po zastosowaniu art. 10 i 11.

2. Zmniejszenia lub wykluczenia, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie wyłącznie, jeżeli niezgodność dotyczy:

a) działalności rolniczej; lub

b) gruntów rolnych należących do gospodarstwa, włączając w to działki odłogowane.

Artykuł 7

Szczegółowe zasady dokonywania zmniejszeń oraz wykluczeń

1. Szczegółowe zasady dokonywania zmniejszeń oraz wykluczeń, o których mowa w art. 6, ustanawia się zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2. W tym kontekście uwzględnia się dotkliwość, zasięg, trwałość i powtarzalność stwierdzonej niezgodności, jak również kryteria określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. W przypadku zaniedbania zmniejszenie nie przekracza 5 %, a w przypadku powtarzających się niezgodności 15 %.

3. W przypadku umyślnej niezgodności, procent zmniejszenia wynosi zasadniczo nie mniej niż 20 %, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocowych i obowiązywać przez jeden rok lub kilka lat kalendarzowych.

4. W każdym przypadku całkowita kwota zmniejszeń i wykluczeń dla jednego roku kalendarzowego nie jest wyższa niż całkowita kwota określona w art. 6 ust. 1.

Artykuł 8

Przegląd

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2007 r. Komisja przedkłada sprawozdanie dotyczące stosowania systemu wzajemnej zgodności wraz z odpowiednimi wnioskami, jeżeli okaże się to konieczne, w szczególności mając na względzie zmianę wykazu wymogów podstawowych w zakresie zarządzania wyszczególnionych w załączniku III.

Artykuł 9

Kwoty wynikające ze wzajemnej zgodności

Kwota wynikająca ze stosowania niniejszego rozdziału zasila Sekcję Gwarancji EFOGR. Państwo Członkowskie może zatrzymać 25 % takich kwot.

▼B

ROZDZIAŁ 2

MODULACJA I DYSCYPLINA FINANSOWA

Artykuł 10

Modulacja

1. Wszystkie kwoty płatności bezpośrednich przyznawanych w danym roku kalendarzowym rolnikowi w danym Państwie Członkowskim są zmniejszane w każdym roku do 2012 r. o następujące wielkości procentowe:

— 2005: 3 %,

— 2006: 4 %,

— 2007: 5 %,

— 2008: 5 %,

— 2009: 5 %,

— 2010: 5 %,

— 2011: 5 %,

— 2012: 5 %.

2. Kwoty wynikające z zastosowania zmniejszeń przewidzianych w ust. 1, po odliczeniu całkowitych kwot określonych w załączniku II, są dostępne jako dodatkowe wsparcie wspólnotowe dla środków w ramach programowania rozwoju obszarów wiejskich finansowanego w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

3. Kwota odpowiadająca jednemu punktowi procentowemu jest przydzielana Państwu Członkowskiemu, w którym uzyskano odpowiednie kwoty. Pozostałe kwoty są przydzielane zainteresowanym Państwom Członkowskim zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2, na podstawie następujących kryteriów:

— powierzchni gruntów rolnych,

— zatrudnienia w rolnictwie,

— produktu krajowego brutto (PKB) na głowę mieszkańca wyrażonego w parytecie siły nabywczej.

Jednakże dane Państwo Członkowskie otrzymuje co najmniej 80 % całkowitych kwot, które zostały uzyskane w wyniku modulacji w tym Państwie Członkowskim.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 akapitu drugiego, jeżeli w danym Państwie Członkowskim stosunek żyta jako części całkowitej produkcji zbóż przekroczył 5 %, licząc średnio w okresie 2000–2002, a stosunek całkowitej wspólnotowej produkcji żyta przekroczył 50 % w tym samym okresie, co najmniej 90 % kwot uzyskanych w wyniku modulacji w danym Państwie Członkowskim jest przekazywane do takiego Państwa Członkowskiego, do roku 2013 włącznie.

W takim przypadku bez uszczerbku dla możliwości przewidzianej na mocy art. 69, co najmniej 10 % kwoty przydzielanej danemu Państwu Członkowskiemu jest dostępne na środki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, w regionach produkcji żyta.

Do celów niniejszego ustępu, „zboża” oznaczają zboża określone w załączniku IX.

5. Ustęp 1 nie ma zastosowania do płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikom we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, na Wyspach Kanaryjskich oraz na wyspach Morza Egejskiego.

▼B

Artykuł 11

Dyscyplina finansowa

▼M3

1. Począwszy od budżetu na rok 2007, mając na celu zapewnienie, aby kwoty przeznaczone na finansowanie wspólnej polityki rolnej, ujęte obecnie pod poddziałem 1a (środki rynkowe i pomoc bezpośrednia), zawierały się w pułapach rocznych, określonych w decyzji przedstawicieli rządów Państw Członkowskich, podjętej na spotkaniu Rady w dniu 18 listopada 2002 r., dotyczącej wniosków ze spotkania Rady Europejskiej, które odbyło się w Brukseli w dniach 24 i 25 października 2002 r., dostosowanie płatności bezpośrednich dokonywane jest, kiedy prognozy dotyczące finansowania środków ujętych pod poddziałem 1a na dany rok budżetowy, zwiększone o kwoty określone w art. 143d i 143e i przed zastosowaniem korekty przewidzianej w art. 10 ust. 2, wskazują, że przekroczony zostanie przedmiotowy pułap roczny, z uwzględnieniem marginesu wynoszącego 300 mln EUR poniżej tego pułapu. Przepis ten stosuje się bez uszczerbku dla perspektywy finansowej na lata 2007–2013.

▼B

2. Rada, działając na wniosek Komisji przedstawiony najpóźniej do dnia 31 marca roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego mają zastosowanie dostosowania, o których mowa w ust. 1, ustanawia takie dostosowania najpóźniej do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego mają zastosowanie takie dostosowania.

Artykuł 12

Dodatkowa kwota pomocy

1. Dodatkowa kwota pomocy jest przyznawana rolnikom otrzymującym płatności bezpośrednie na mocy niniejszego rozporządzenia.

Dodatkowa kwota pomocy jest równa kwocie wynikającej z zastosowania wielkości procentowych zmniejszenia dla odnośnego roku kalendarzowego na mocy przepisów art. 10 do pierwszych 5000 EUR płatności bezpośrednich lub do kwoty niższej.

2. Całkowite dodatkowe kwoty pomocy, które mogą zostać przyznane w danym Państwie Członkowskim w danym roku kalendarzowym, nie są wyższe niż pułapy określone w załączniku II. Gdy zajdzie taka potrzeba, Państwa Członkowskie przeprowadzają liniowe procentowe dostosowanie dodatkowych kwot pomocy w celu przestrzegania pułapów określonych w załączniku II.

3. Dodatkowa kwota pomocy nie podlega zmniejszeniom, o których mowa w art. 10.

4. Począwszy od budżetu na rok 2007, Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, dokonuje przeglądu pułapów określonych w załączniku II w celu uwzględnienia zmian strukturalnych gospodarstw.

▼M2

5. W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułapy określone w ust. 2 są ustalane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2.

Artykuł 12a

Zastosowanie w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich

1. Artykuły 10 i 12 mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich od momentu rozpoczęcia nowego roku kalendarzowego, kiedy to poziom płatności bezpośrednich stosowany w nowych Państwach Członkowskich będzie co najmniej równy poziomowi we Wspólnocie z 30 kwietnia 2004 r.

2. W ramach stosowania pułapów wyznaczonych w tabeli w art. 143a w odniesieniu do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych w nowych Państwach Członkowskich art. 11 nie ma zastosowania

▼M2

do nowych Państw Członkowskich do momentu rozpoczęcia nowego roku kalendarzowego, kiedy to poziom płatności bezpośrednich stosowanych w tych państwach nie osiągnie poziomu stosowanego we Wspólnocie od 30 kwietnia 2004 r.

▼B

ROZDZIAŁ 3

SYSTEM DORADZTWA ROLNICZEGO

Artykuł 13

System doradztwa rolniczego

1. Do dnia 1 stycznia 2007 r. Państwa Członkowskie ustanawiają system doradztwa dla rolników w zakresie zarządzania gruntami i gospodarstwem (zwany następnie „systemem doradztwa rolniczego”) prowadzony przez jedną lub kilka wyznaczonych instytucji lub przez organizacje prywatne.

2. Działalność doradcza obejmuje co najmniej wymogi podstawowe w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

Artykuł 14

Warunki

1. Rolnicy mogą uczestniczyć w systemie doradztwa rolniczego na zasadzie dobrowolności.

2. Państwa Członkowskie traktują na zasadzie pierwszeństwa rolników, którzy otrzymują powyżej 15 000 EUR płatności bezpośrednich w ujęciu rocznym.

Artykuł 15

Obowiązki zatwierdzonych organizacji prywatnych i wyznaczonych instytucji

Bez uszczerbku dla krajowego ustawodawstwa dotyczącego publicznego dostępu do dokumentów, Państwa Członkowskie zapewniają aby organizacje prywatne i wyznaczone instytucje, o których mowa w art. 13, nie ujawniały informacji osobowych czy prywatnych oraz danych, które uzyskują w trakcie prowadzenia działalności doradczej, osobom innym niż rolnik zarządzający odnośnym gospodarstwem, za wyjątkiem wszelkich nieprawidłowości lub naruszeń prawa stwierdzonych w trakcie wykonywania działalności, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia władzom publicznym, na mocy prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego, w szczególności w przypadku przestępstw kryminalnych.

Artykuł 16

Przegląd

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja przedkłada sprawozdanie dotyczące stosowania systemu doradztwa rolniczego wraz z odpowiednimi wnioskami, jeżeli okaże się to konieczne, mając na względzie wprowadzenie obligatoryjności takiego systemu.

ROZDZIAŁ 4

ZINTEGROWANY SYSTEM ZARZĄDZANIA I KONTROLI

Artykuł 17

Zakres zastosowania

Każde Państwo Członkowskie ustanawia zintegrowany system zarządzania i kontroli, zwany następnie „zintegrowanym systemem”.

▼B

Zintegrowany system ma zastosowanie do systemów wsparcia ustanowionych na mocy przepisów tytułu III i IV niniejszego rozporządzenia oraz na mocy przepisów art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.

W zakresie, w jakim będzie to niezbędne, zintegrowany system ma również zastosowanie do administrowania i kontroli przepisów ustanowionych w rozdziałach 1, 2 i 3.

Artykuł 18

Elementy zintegrowanego systemu

1. Zintegrowany system obejmuje następujące elementy:

a) skomputeryzowaną bazę danych;

b) system identyfikacji działek rolnych;

c) system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 21;

d) wnioski o pomoc;

e) zintegrowany system kontroli;

f) jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika, który składa wniosek o pomoc.

▼M1

2. W przypadku stosowania przepisów art. 67, 68, 69, 70 i 71, zintegrowany system obejmie system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r., ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła ([1]) i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny, z jednej strony, i z rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r., ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji zwierząt z gatunku owiec lub kóz ([2]), z drugiej strony.

▼B

Artykuł 19

Skomputeryzowana baza danych

1. Skomputeryzowana baza danych rejestruje, dla każdego gospodarstwa rolnego, dane uzyskane z wniosków o pomoc.

▼M3

Taka baza danych pozwala, w szczególności na bezpośrednie i natychmiastowe zasięgnięcie, za pośrednictwem właściwego organu Państwa Członkowskiego, informacji odnoszących się do lat kalendarzowych i/lub gospodarczych począwszy od 2000 roku, a dotyczących pomocy przyznanej od dnia 1 maja 1998 r. na mocy przepisów tytułu IV rozdz. 10b.

▼B

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem że zarówno one, jak i procedury administracyjne rejestrowania danych i dostępu do nich są zaprojektowane w jednolity sposób na obszarze całego terytorium danego Państwa Członkowskiego oraz są kompatybilne między sobą w celu umożliwienia kontroli krzyżowych.

▼M3

Artykuł 20

System identyfikacji działek rolnych

1. System identyfikacji działek rolnych ustanawiany jest na podstawie map lub dokumentów ewidencji gruntów lub też innych danych kartograficznych. Korzysta się z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznej, w tym najlepiej ortoobrazów lotni-

([1]) Dz.U. L 204, 11.8.2000, str. 1.
([2]) Dz.U. L 5, 9.1.2004, str. 8.

▼M3

czych lub satelitarnych, przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność, co najmniej równą dokładności kartografii w skali 1:10 000.

2. System identyfikacji obejmuje, w razie potrzeby, system informacji geograficznej dla uprawy oliwek, obejmujący skomputeryzowaną bazę danych alfanumerycznych i skomputeryzowaną bazę danych referencyjnych graficznych, dotyczących drzewek oliwnych i odnośnych powierzchni.

▼B

Artykuł 21

System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności

1. Ustanawia się system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności pozwalający na weryfikację uprawnień oraz kontrole krzyżowe z wnioskami o pomoc i systemem identyfikacji działek rolnych.

2. System taki pozwala na bezpośrednie i natychmiastowe zaznajomienie się, poprzez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z danymi dotyczącymi co najmniej poprzednich trzech kolejnych lat kalendarzowych i/lub gospodarczych.

Artykuł 22

Wnioski o pomoc

1. Każdego roku rolnik składa wniosek o płatności bezpośrednie podlegające zintegrowanemu systemowi, wyszczególniając, stosownie do sytuacji:

— wszystkie działki rolne gospodarstwa,

▼M3

— liczbę drzewek oliwnych i ich umiejscowienie na działce,

▼B

— liczbę i kwotę uprawnień do płatności,

— wszelkie inne informacje przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia lub przez odnośne Państwo Członkowskie.

▼M3

2. Państwo Członkowskie może zdecydować, że wnioski o pomoc mają zawierać jedynie zmiany w odniesieniu do wniosku o pomoc, złożonego w poprzednim roku. Państwo Członkowskie rozprowadza wydrukowane uprzednio formularze, w oparciu o powierzchnie określone w poprzednim roku oraz dostarcza materiały graficzne wskazujące położenie takich powierzchni, a w razie potrzeby, umiejscowienie odnośnych drzewek oliwnych.

▼B

3. Państwo Członkowskie może zadecydować o tym, że jeden wniosek o pomoc obejmuje kilka lub wszystkie systemy wsparcia wyszczególnione w załączniku I lub inne systemy wsparcia.

Artykuł 23

Weryfikacja warunków kwalifikujących

1. Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wniosków o pomoc, obejmujące weryfikację kwalifikujących się powierzchni oraz odpowiadających im uprawnień do płatności.

2. Kontrole administracyjne są uzupełniane systemem kontroli na miejscu w celu zweryfikowania kwalifikowania się do pomocy. W tym celu Państwa Członkowskie sporządzają plan kontroli wyrywkowej gospodarstw rolnych.

Państwa Członkowskie mogą korzystać z technik teledetekcji jako sposobu przeprowadzania kontroli na miejscu działek rolnych.

3. Każde Państwo Członkowskie wyznacza instytucję odpowiedzialną za koordynowanie kontroli przewidzianych w niniejszym rozdziale.

▼B

W przypadku gdy Państwo Członkowskie przewiduje delegowanie niektórych aspektów prac, które należy przeprowadzić na mocy niniejszego rozdziału, wyspecjalizowanym agencjom lub firmom, wyznaczona instytucja zachowuje kontrolę oraz odpowiedzialność za takie prace.

Artykuł 24

Zmniejszenia i wykluczenia

1. Bez uszczerbku dla zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w art. 6 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy stwierdzone zostanie, że rolnik nie stosuje się do warunków kwalifikujących istotnych dla przyznawania pomocy przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia lub art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, wówczas płatność lub część płatności przyznanej lub która ma zostać przyznana, w odniesieniu do której warunki kwalifikujące zostały spełnione, podlega zmniejszeniom i wykluczeniom, które zostaną ustanowione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Wielkość procentowa zmniejszenia jest stopniowana w zależności od dotkliwości, zasięgu, trwałości i powtarzalności stwierdzonej niezgodności, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocowych, które może obowiązywać przez jeden rok lub kilka lat kalendarzowych.

Artykuł 25

Kontrole w zakresie wzajemnej zgodności

1. Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zweryfikowania, czy rolnik wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w rozdziale 1.

2. Państwa Członkowskie mogą wykorzystywać istniejące systemy zarządzania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania oraz zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

▼M1

Systemy te, a zwłaszcza system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z dyrektywą 92/102/EWG, rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 i rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji owiec i kóz oraz zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 1782/2003, są kompatybilne, w rozumieniu art. 26 niniejszego rozporządzenia, z systemem zintegrowanym.

▼B

Artykuł 26

Kompatybilność

Do celów stosowania systemów wsparcia wyszczególnionych w załączniku V, Państwa Członkowskie zapewniają, że procedury zarządzania i kontroli mające zastosowanie do takich mechanizmów są kompatybilne ze zintegrowanym systemem w następujących aspektach:

a) skomputeryzowana baza danych;

b) systemy identyfikacji działek rolnych;

c) kontrole administracyjne.

W tym celu systemy takie należy utworzyć w taki sposób, aby pozwalały one, bez problemów i sprzeczności, na wspólne funkcjonowanie i wymianę danych pomiędzy nimi.

Państwa Członkowskie mogą, na potrzeby stosowania systemów wsparcia wspólnotowego lub krajowego, innych niż te wyszczególnione w załączniku V, włączyć do swoich procedur zarządzania i kontroli jeden lub kilka elementów zintegrowanego systemu.

▼B

Artykuł 27

Informacja i kontrole

1. Komisja jest regularnie informowana o stosowaniu zintegrowanego systemu.

Organizuje ona wymianę poglądów na ten temat z Państwami Członkowskimi.

2. Po poinformowaniu odnośnych właściwych organów w odpowiednim czasie, upoważnieni przedstawiciele wskazani przez Komisję mogą przeprowadzić:

— badanie lub kontrolę dotyczącą środków podjętych w celu ustanowienia i wdrożenia zintegrowanego systemu,

— kontrole w wyspecjalizowanych agencjach i firmach, o których mowa w art. 23 ust. 3.

Urzędnicy odnośnych Państw Członkowskich mogą uczestniczyć w takich kontrolach. Powyżej wymienione uprawnienia do przeprowadzania kontroli nie naruszają stosowania przepisów prawa krajowego, które zastrzegają dostęp do niektórych aktów prawnych dla urzędników specjalnie wyznaczonych na mocy prawa krajowego. Upoważnieni przedstawiciele wskazani przez Komisję w szczególności nie uczestniczą w wizytacjach w miejscu siedziby oraz w oficjalnych przesłuchaniach osób podejrzanych przeprowadzanych na mocy prawa krajowego Państwa Członkowskiego. Jednakże mają oni dostęp do uzyskanych w ten sposób informacji.

3. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności Państw Członkowskich za wdrożenie i stosowanie zintegrowanego systemu, Komisja może zwracać się o pomoc do wyspecjalizowanych instytucji lub osób w celu ułatwienia ustanowienia, nadzorowania i korzystania ze zintegrowanego systemu, w szczególności mając na względzie udzielenie właściwym organom Państw Członkowskich specjalistycznej porady, gdy się o nią zwrócą.

ROZDZIAŁ 5

INNE PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 28

Płatność

1. O ile nie zostało to inaczej uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, płatności dokonywane w ramach systemów wsparcia wyszczególnionych w załączniku I, są przekazywane w całości na rzecz beneficjentów.

2. Płatności są przekazywane raz w roku w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego.

Jednakże dodatkowa kwota pomocy przewidziana w art. 12 jest wypłacana najpóźniej do dnia 30 września roku kalendarzowego następującego po odnośnym roku kalendarzowym.

3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 2 niniejszego artykułu oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, Komisja może:

a) przedłużyć termin przekazania płatności dla płatności przewidzianych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów ([1]);

b) przewidzieć płatności zaliczkowe;

([1]) Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1513/2001 (Dz.U. L 201 z 26.7.2001, str. 4).

▼B

c) upoważnić Państwa Członkowskie, w zależności od sytuacji budżetowej, do przekazania, przed dniem 1 grudnia, płatności zaliczkowych w regionach, w których ze względu na nadzwyczajne okoliczności, rolnicy stoją w obliczu dotkliwych trudności finansowych:

— w wysokości do 50 % należnych płatności,

lub

— w wysokości do 80 % należnych płatności w przypadku gdy zaliczki zostały już przewidziane.

Artykuł 29

Ograniczenie płatności

Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych odnoszących się do poszczególnych systemów wsparcia, nie dokonuje się żadnych płatności na rzecz beneficjentów, odnośnie których stwierdzono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności, aby uzyskać korzyści sprzeczne z celami danego systemu wsparcia.

Artykuł 30

Przegląd

Systemy wsparcia wyszczególnione w załączniku I stosuje się bez uszczerbku dla ewentualnego przeglądu, który może zostać przeprowadzony w każdym momencie w świetle rozwoju sytuacji na rynku oraz sytuacji budżetowej.

Artykuł 31

Ewaluacja

W celu dokonania oceny skuteczności, płatności w ramach systemów wsparcia wyszczególnionych w załączniku I podlegają ewaluacji ukierunkowanej na ocenę ich wpływu w odniesieniu do ich celów oraz na analizę ich skutków dla odnośnych rynków.

Artykuł 32

Interwencje na mocy rozporządzenia (WE) nr 1258/1999

Systemy wsparcia wyszczególnione w załączniku I rozumie się jako „interwencję", o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

TYTUŁ III

SYSTEM PŁATNOŚCI JEDNOLITYCH

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 33

Wymogi

1. Rolnicy maja dostęp do systemu płatności jednolitych, jeżeli:

a) przyznano im płatność w okresie referencyjnym, o którym mowa w art. 38 na mocy co najmniej jednego z systemów wsparcia, o których mowa w załączniku VI; lub

b) otrzymali gospodarstwo lub część gospodarstwa, w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia od rolnika, który spełniał warunki, o których mowa w lit. a); lub

c) otrzymali uprawnienie do płatności z rezerwy krajowej lub w drodze cesji.

2. W przypadku gdy rolnik, któremu przyznano płatność bezpośrednią w okresie referencyjnym, zmienia swój status prawny lub nazwę w takim okresie, ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedza-

▼B

jącego rok stosowania systemu płatności jednolitych, ma on dostęp do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach co rolnik pierwotnie zarządzający gospodarstwem.

3. W przypadku łączeń, które miały miejsce w trakcie okresu referencyjnego, ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok stosowania systemu płatności jednolitych, rolnik zarządzający nowym gospodarstwem ma dostęp do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach co rolnicy zarządzający gospodarstwami pierwotnymi.

W przypadku podziałów, które miały miejsce w trakcie okresu referencyjnego, ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok stosowania systemu płatności jednolitych, rolnicy zarządzający gospodarstwami mają dostęp, w proporcjonalnej części, do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach co rolnik zarządzający pierwotnym gospodarstwem.

Artykuł 34

Wniosek

1. W pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitych właściwe władze Państwa Członkowskiego przesyłają formularz wniosku rolnikom, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a), wyszczególniając:

a) kwotę, o której mowa w rozdziale 2 (zwaną następnie „kwotą referencyjną”);

b) liczbę hektarów, o których mowa w art. 43;

c) liczbę i wartość uprawnień do płatności zdefiniowanych w rozdziale 3.

2. Rolnicy składają wniosek z tytułu systemu płatności jednolitych do dnia, który zostanie ustalony przez Państwa Członkowskie, ale nie później niż do dnia 15 maja.

Jednakże Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, może pozwolić na przesunięcie terminu 15 maja w niektórych strefach w przypadku gdy nadzwyczajne warunki klimatyczne czynią normalne terminy niemożliwymi do zastosowania.

3. Za wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, w rozumieniu art. 40 ust. 4, uprawnienia nie są przyznawane rolnikom, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a) i b) oraz rolnikom, którzy otrzymują uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej, jeżeli nie złożą oni wniosku z tytułu systemu płatności jednolitych przed dniem 15 maja pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitych.

Kwoty odpowiadające takim nieprzyznanym uprawnieniom powracają do rezerwy krajowej, o której mowa w art. 42 i są dostępne do ponownego przydziału dokonywanego do dnia, który zostanie ustalony przez dane Państwo Członkowskie, ale nie później niż do dnia 15 sierpnia pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitych.

▼M3

Artykuł 35

Podwójne wnioski

1. Powierzchnia odpowiadająca liczbie kwalifikujących się hektarów, określonych w art. 44 ust. 2, w odniesieniu do której składany jest wniosek o płatność jednolitą, może stanowić podstawę do złożenia wniosku o inną płatność bezpośrednią, jak również wniosku o każdą inną pomoc nieobjętą przepisami niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy odrębne przepisy stanowią inaczej.

2. Rolnicy, którzy uczestniczyli w systemie wykupu kwot tytoniowych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2075/92 mają prawo do płatności jednolitej lub ceny wykupu swojej kwoty. Jednakże w przypadku, w którym cena wykupu kwoty jest wyższa niż kwota obliczona dla tytoniu, którą należy uwzględnić w kwocie referencyjnej, rolnik

▼M3

nadal ma prawo do, oprócz płatności jednolitej, części ceny wykupu, odpowiadającej różnicy między ceną a kwotą obliczoną zgodnie z pkt I załącznika VII do niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 36

Płatność

1. Pomoc przyznawana w ramach systemu płatności jednolitych jest wypłacana w odniesieniu do uprawnień do płatności zdefiniowanych w rozdziale 3, uzupełnionych o równą liczbę kwalifikujących się hektarów zdefiniowanych w art. 44 ust. 2.

2. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o połączeniu płatności przyznawanych w ramach systemu płatności jednolitych z płatnościami w ramach innego systemu wsparcia.

ROZDZIAŁ 2

OKREŚLENIE KWOTY

Artykuł 37

Obliczenie kwoty referencyjnej

1. Kwota referencyjna jest średnią z trzech lat całkowitych kwot płatności, które rolnik otrzymywał w ramach systemów wsparcia, o których mowa w załączniku VI, i jest obliczana i dostosowywana zgodnie z przepisami załącznika VII, w każdym roku kalendarzowym okresu referencyjnego, o którym mowa w art. 38.

▼M3

Jednakże co się tyczy oliwy z oliwek, kwotą referencyjną jest średnia z czterech lat, łącznej kwoty płatności przyznanych rolnikowi w ramach systemu wsparcia w odniesieniu do oliwy z oliwek, o którym mowa w załączniku VI, obliczona i skorygowana zgodnie z załącznikiem VII, w latach gospodarczych 1999/2000, 2000/01, 2001/02 i 2002/03.

▼B

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, gdy rolnik rozpoczyna działalność rolniczą w trakcie okresu referencyjnego, średnia jest odnoszona do płatności, które zostały mu przyznane w roku lub latach kalendarzowych, podczas których wykonywał działalność rolniczą.

Artykuł 38

Okres referencyjny

Okres referencyjny obejmuje lata kalendarzowe 2000, 2001 i 2002.

Artykuł 39

Stosowanie modulacji i wzajemnej zgodności ustanowionych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1259/1999

W przypadku stosowania przepisów art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 podczas okresu referencyjnego, kwoty, o których mowa w załączniku VII, są kwotami, które zostałyby przyznane przed zastosowaniem przepisów wspomnianych artykułów.

Artykuł 40

Okoliczności nadzwyczajne

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 37, rolnik, którego produkcja ucierpiała w trakcie okresu referencyjnego na skutek działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, które wystąpiły przed lub w trakcie tego okresu referencyjnego, jest uprawniony do wnioskowania o obliczenie kwoty referencyjnej na podstawie roku lub lat kalendarzowych zawierających się w okresie referencyjnym, które nie zostały dotknięte działaniem siły wyższej ani nadzwyczajnych okoliczności.

▼B

2. Jeżeli cały okres referencyjny został dotknięty działaniem siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, dane Państwo Członkowskie oblicza kwotę referencyjną na podstawie okresu 1997–1999. W takim przypadku przepisy ust. 1 mają zastosowanie mutatis mutandis.

3. Przypadek działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, wraz z odpowiednią dokumentacją wymaganą przez właściwy organ, jest mu zgłaszany przez danego rolnika na piśmie w terminie, który zostanie określony przez każde Państwo Członkowskie.

4. Działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności są uznawane przez właściwy organ w przypadkach takich, jak na przykład:

a) śmierć rolnika;

b) długookresowa niezdolność rolnika do pracy;

c) poważna klęska żywiołowa w znacznym stopniu dotykająca grunty rolne gospodarstwa;

d) zniszczenie budynków inwentarskich gospodarstwa w drodze wypadku;

e) epidemia dotykająca część lub cały żywy inwentarz gospodarza.

▼M3

5. ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, do rolników, którzy w okresie referencyjnym podlegali zobowiązaniom rolno-środowiskowym zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 2078/92 ([1]) i (WE) nr 1257/1999, do rolników produkujących chmiel, którzy, w tym samym okresie podlegali zobowiązaniu wykarczowania zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1098/98 ([2]), i do rolników produkujących tytoń, którzy uczestniczyli w programie wykupu kwot zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2075/92.

W przypadku gdy środki, o których mowa w akapicie pierwszym obejmowały zarówno okres referencyjny i okres, o którym mowa w ust. 2, Państwa Członkowskie określają, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształceń konkurencji, kwotę referencyjną zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną ustanowione przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

▼B

Artykuł 41

Pułap

1. Dla każdego Państwa Członkowskiego suma kwot referencyjnych nie może być wyższa niż krajowy pułap, o którym mowa w załączniku VIII.

2. W przypadkach, w których będzie to konieczne, Państwo Członkowskie stosuje liniowe procentowe zmniejszenie kwot referencyjnych w celu zapewnienia przestrzegania swojego pułapu.

Artykuł 42

Rezerwa krajowa

1. Państwa Członkowskie, po ewentualnym dokonaniu zmniejszenia na mocy art. 41 ust. 2, stosują liniowe procentowe zmniejszenie kwot referencyjnych w celu utworzenia rezerwy krajowej. Zmniejszenie takie nie może być wyższe niż 3 %.

2. Rezerwa krajowa obejmuje ponadto różnicę pomiędzy pułapem, o którym mowa w załączniku VIII, a sumą kwot referencyjnych, które zostaną przyznane rolnikom w ramach systemu płatności jednolitych, przed zmniejszeniem, o którym mowa w ust. 1, zdanie drugie.

([1]) Dz.U. L 215, z 30.7.1992, str. 85.
([2]) Dz.U. L 157, z 30.5.1998, str. 7.

▼B

3. Państwa Członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową do przyznawania, w pierwszej kolejności, kwot referencyjnych rolnikom, którzy rozpoczynają swoją działalność rolniczą po dniu 31 grudnia 2002 r., lub w roku 2002, lecz nie uzyskali żadnych płatności bezpośrednich w tym roku, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji.

4. Państwa Członkowskie wykorzystują rezerwę krajową w celu ustanowienia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji, kwot referencyjnych dla rolników znajdujących się w specyficznej sytuacji, która zostanie zdefiniowana przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

5. Państwa Członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu ustanowienia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji, kwot referencyjnych dla rolników z obszarów podlegających programom restrukturyzacji i/lub rozwoju odnoszącym się do jednej z dwóch form interwencji publicznej w celu przeciwdziałania porzucaniu gruntów i/lub w celu zrekompensowania specyficznych niekorzystnych warunków dotykających rolników na takich obszarach.

6. Stosując przepisy ust. 3–5, Państwa Członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową, w ramach limitu regionalnej średniej wartości uprawnień, oraz/lub liczbę uprawnień przyznanych rolnikom.

7. Państwa Członkowskie stosują liniowe zmniejszenie uprawnień w przypadku gdy ich rezerwa krajowa nie wystarcza do uwzględnienia przypadków, o których mowa w ust. 3 i 4.

8. Za wyjątkiem przypadku przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia oraz w drodze odstępstwa od przepisów art. 46, uprawnienia ustanowione przy wykorzystaniu rezerwy krajowej nie mogą zostać przeniesione przez okres pięciu lat, począwszy od ich przyznania.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 45 ust. 1, uprawnienie, które nie zostało wykorzystane podczas każdego roku składającego się na okres pięciu lat, bezzwłocznie powraca do rezerwy krajowej.

9. W drodze odstępstwa od przepisów art. 33 i 43, w przypadku sprzedaży lub wydzierżawienia na okres sześciu lub więcej lat, gospodarstwa lub jego części lub praw do premii w okresie referencyjny lub nie później niż do dnia ►**M3** 15 maja 2004 r. ◄, część uprawnień przypadających zbywającemu lub oddającemu w dzierżawę może powrócić do rezerwy krajowej na warunkach, które zostaną zdefiniowane przez Komisję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

UPRAWNIENIA DO PŁATNOŚCI

Sekcja 1

Uprawnienia do płatności oparte na powierzchni

Artykuł 43

Określenie uprawnień do płatności

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 48, rolnik otrzymuje uprawnienie do płatności na hektar, które jest obliczane poprzez podzielenie kwoty referencyjnej przez średnią liczbę wszystkich hektarów z trzech lat, które w okresie referencyjnym stanowiły podstawę do prawa do płatności bezpośrednich wyszczególnionych w załączniku VI.

▼B

Całkowita liczba uprawnień do płatności jest równa powyżej wspomnianej średniej liczbie hektarów.

Jednakże w przypadku, o którym mowa w art. 37 ust. 2, łączna liczba uprawnień do płatności jest równa średniej liczbie hektarów z tego samego okresu wykorzystanych do określenia kwot referencyjnych; przepisy art. 42 ust. 8 mają zastosowanie do takich uprawnień do płatności.

2. Liczba hektarów, o której mowa w ust. 1, obejmuje ponadto:

▼M3

a) w przypadku form pomocy odnośnie do ziemniaków na skrobię, suszu paszowego, nasion, gajów oliwnych i tytoniu, wymienionych w załączniku VII, liczbę hektarów, z których produkcja objęta była pomocą w okresie referencyjnym, obliczoną w pkt B, D, F, H i I załącznika VII;

▼B

b) wszystkie powierzchnie pastwiskowe w okresie referencyjnym.

3. Do celów ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, „powierzchnia pastwiskowa" oznacza powierzchnię gospodarstwa, która była dostępna przez cały rok kalendarzowy, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 ([1]), na potrzeby hodowli zwierząt, włączając w to powierzchnie użytkowane wspólnie oraz powierzchnie z mieszanymi uprawami. Do powierzchni pastwiskowych nie zalicza się:

— gruntów pod budynkami, lasami, stawami, ścieżkami,

— powierzchni wykorzystywanych do innych upraw kwalifikujących się do pomocy wspólnotowej lub do upraw trwałych oraz upraw ogrodniczych,

— powierzchni kwalifikujących się do systemów wsparcia ustanowionych dla producentów niektórych roślin uprawnych, wykorzystywanych na potrzeby systemu pomocowego dla suszu paszowego, oraz podlegających krajowemu lub wspólnotowemu systemowi odłogowania.

4. Uprawnienia do płatności na hektar nie są modyfikowane, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Artykuł 44

Wykorzystanie uprawnień do płatności

1. Każde uprawnienie do płatności na kwalifikujący się hektar daje prawo do otrzymania płatności w kwocie określonej przez uprawnienie do płatności.

2. „Kwalifikujący się hektar" oznacza grunty rolne gospodarstwa obejmujące grunty orne i trwałe pastwiska, za wyjątkiem powierzchni pod uprawami trwałymi, lasami oraz powierzchni wykorzystywanych do celów nierolniczych.

▼M3

„Kwalifikujące się hektary" oznacza również powierzchnie obsadzone chmielem lub powierzchnie podlegające zobowiązaniu odłogowania tymczasowego, lub powierzchnie obliczone jak w pkt H akapit drugi załącznika VII, obsadzone drzewkami oliwnymi, posadzonymi przed 1 maja 1998 r., z wyjątkiem Cypru i Malty, w przypadku których przedmiotowym terminem jest 31 grudnia 2001 r., lub nowymi drzewkami oliwnymi zastępującymi istniejące drzewka oliwne, lub drzewkami oliwnymi objętymi zatwierdzonym programem sadzenia i zarejestrowanymi w systemie informacji geograficznej.

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dna 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 11). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2550/2001 (Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 105).

▼B

3. Rolnik zgłasza działki odpowiadające kwalifikującemu się hektarowi powiązanemu z uprawnieniem do płatności. Za wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, działki takie powinny pozostawać w dyspozycji rolnika przez okres co najmniej 10 miesięcy, począwszy od daty, która zostanie określona przez dane Państwo Członkowskie, przy czym data ta nie może być wcześniejsza niż dzień 1 września roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia wniosku dotyczącego uczestnictwa w systemie płatności jednolitych.

4. Państwa Członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych okolicznościach, zezwolić rolnikowi na zmianę jego zgłoszenia, pod warunkiem że przestrzega on liczby hektarów odpowiadającej jego uprawnieniom do płatności oraz warunków przyznawania płatności jednolitych dla odnośnej powierzchni.

Artykuł 45

Niewykorzystane uprawnienia do płatności

1. Każde uprawnienie do płatności, które nie zostało wykorzystane przez okres trzech lat, jest przekazywane do rezerwy krajowej.

2. Jednakże niewykorzystane uprawnienia do płatności nie powracają do rezerwy krajowej w przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 40 ust. 4.

Artykuł 46

Przeniesienie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione wyłącznie na innego rolnika mającego siedzibę na obszarze tego samego Państwa Członkowskiego, za wyjątkiem przypadku przeniesienia w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Jednakże nawet w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, uprawnienia do płatności mogą być wykorzystywane wyłącznie w Państwie Członkowskim, w którym dane uprawnienia do płatności zostały ustanowione.

Państwo Członkowskie może zdecydować, że uprawnienia do płatności mogą zostać wyłącznie przeniesione lub wykorzystane na obszarze jednego i tego samego regionu.

2. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione w drodze sprzedaży lub innego przeniesienia o charakterze ostatecznym, z gruntami lub bez. Natomiast dzierżawa lub podobne typy transakcji są dozwolone wyłącznie, jeżeli przenoszone uprawnienia do płatności są powiązane z przeniesieniem odpowiadającej liczby kwalifikujących się hektarów.

Za wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 40 ust. 4, rolnik może przenieść swoje uprawnienia do płatności bez gruntów wyłącznie wtedy, gdy wykorzysta, w rozumieniu art. 44, co najmniej 80 % swoich uprawnień do płatności podczas co najmniej jednego roku kalendarzowego bądź po dobrowolnym przekazaniu do rezerwy krajowej wszystkich uprawnień do płatności, których nie wykorzystał w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitych.

3. W przypadku sprzedaży uprawnień do płatności, z gruntami lub bez, Państwa Członkowskie mogą, działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, zadecydować, że część sprzedanych uprawnień do płatności powraca do rezerwy krajowej lub że ich wartość jednostkowa zostaje zmniejszona na korzyść rezerwy krajowej, zgodne z kryteriami, które zostaną ustalone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

▼B

Sekcja 2

Uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom

Artykuł 47

Płatności dające prawo do uprawnień do płatności podlegających specjalnym warunkom

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 43 i 44, następujące kwoty wynikające z płatności przyznawanych w okresie referencyjnym są uwzględniane w kwocie referencyjnej na warunkach przewidzianych w art. 48 i punkcie C załącznika VII:

a) premia z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji przewidziana w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;

b) premia ubojowa przewidziana w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;

c) specjalna premia z tytułu byków oraz premia z tytułu krów mamek, w przypadku gdy rolnik jest zwolniony z przestrzegania wymogów dotyczących obsady zwierząt stosownie do art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, pod warunkiem że rolnik nie ubiegał się o płatność z tytułu ekstensyfikacji przewidzianą w art. 13 tego rozporządzenia;

d) dodatkowe płatności przewidziane w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 w przypadku gdy były wypłacane dodatkowo oprócz pomocy przewidzianej na mocy przepisów lit. a), b) i c) niniejszego ustępu;

e) pomoc przewidziana w ramach systemu pomocowego z tytułu owiec i kóz:

   — w latach kalendarzowych 2000 i 2001, w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2467/98 i w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1323/90 ([1]),

   — w roku kalendarzowym 2002, w art. 4, 5 i art. 11 ust. 1 oraz w pierwszym, drugim i czwartym tiret art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

2. Począwszy od roku 2007 oraz w drodze odstępstwa od przepisów art. 33, 43 i 44, kwoty wynikające z premii mlecznej oraz płatności dodatkowych, przewidzianych w art. 95 i 96, które mają zostać przyznane w roku 2007 zostaną włączone do systemu płatności jednolitych na warunkach przewidzianych w art. 48–50.

Artykuł 48

Określenie uprawnień do płatności podlegających specjalnym warunkom

Gdy rolnikowi przyznano płatności, o których mowa w art. 47, ale gdy rolnik ten nie posiadał hektarów, o których mowa w art. 43 w okresie referencyjnym, lub z uprawnienia na hektar wynika kwota wyższa niż 5000 EUR, rolnik ma, odpowiednio, tytuł do uprawnienia do płatności:

a) równego kwocie referencyjnej odpowiadającej płatnościom bezpośrednim, które zostały mu przyznane średnio w okresie trzech lat;

b) dla każdych 5000 EUR lub ułamka kwoty referencyjnej odpowiadającej płatnościom bezpośrednim przyznanym rolnikowi średnio w okresie trzech lat.

Artykuł 49

Warunki

1. O ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, inne przepisy niniejszego tytułu mają zastosowanie do uprawnień do płatności podlegających specjalnym warunkom.

([1]) Dz.U. L 132 z 23.5.1990, str. 17. Rozporządzenie uchylone przez rozporządzenie (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3).

▼B

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 36 ust. 1 i art. 44 ust. 1, Państwo Członkowskie może zwolnić rolnika, który posiada uprawnienia do płatności, dla których nie posiadał hektarów w okresie referencyjnym, z obowiązku zapewnienia liczby kwalifikujących się hektarów odpowiadających liczbie uprawnień, pod warunkiem że rolnik prowadzi co najmniej 50 % działalności rolniczej wykonywanej w okresie referencyjnym, wyrażonej w jednostkach przeliczeniowych dużych (LU).

W przypadku przeniesienia uprawnień do płatności, cesjonariusz może korzystać ze wspomnianego odstępstwa wyłącznie, jeżeli przedmiotem przeniesienia są wszystkie uprawnienia do płatności podlegające temu odstępstwu.

3. Uprawnienia do płatności określone zgodnie z art. 48 nie są modyfikowane.

Artykuł 50

Premie mleczne oraz dodatkowe płatności

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 48 oraz w drodze odstępstwa od przepisów art. 37 i 43, rolnik otrzymuje dodatkową kwotę na uprawnienie powstałą poprzez podzielenie kwot przyznawanych na mocy art. 95 i 96 przez liczbę uprawnień posiadanych przez rolnika w 2007 r., za wyjątkiem uprawnień z tytułu odłogowania.

Wartość jednostkowa każdego uprawnienia do płatności, które rolnik posiada w roku 2007, jest zwiększana o taką dodatkową kwotę.

2. W przypadkach gdy rolnik nie posiada żadnego uprawnienia, art. 48 i 49 mają zastosowanie mutatis mutandis. W tym przypadku, na potrzeby stosowania art. 48, pojęcie „hektary" oznacza kwalifikujące się hektary posiadane przez rolnika w roku 2007.

ROZDZIAŁ 4

UŻYTKOWANIE GRUNTÓW W RAMACH SYSTEMU PŁATNOŚCI JEDNOLITYCH

Sekcja 1

Użytkowanie gruntów

▼M3

Artykuł 51

Rolnicze użytkowanie gruntów

Rolnicy mogą wykorzystywać działki zgłoszone zgodnie z art. 44 ust. 3 do celów dowolnej działalności rolniczej, z wyjątkiem:

a) upraw trwałych, z wyjątkiem drzewek oliwnych posadzonych przed 1 maja 1998 r., z wyjątkiem Cypru i Malty, w przypadku których przedmiotowym terminem jest 31 grudnia 2001 r., lub nowych drzewek oliwnych zastępujących istniejące drzewka oliwne, lub drzewek oliwnych objętych zatwierdzonym programem sadzenia i zarejestrowanych w systemie informacji geograficznej, lub chmielu;

b) produkcji produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 ([1]) i w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 ([2]);

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zezwoleniu na uprawę, na kwalifikujących się hektarach roślin wtórnych, przez okres maksimum trzech miesięcy począwszy, w każdym roku, od 15 sierpnia; jednakże na wniosek Państwa Członkowskiego, termin, o którym tutaj mowa, może zostać zmieniony zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2 dla regionów, w których ze względu na warunki klimatyczne, zbiór zbóż dokonywany jest wcześniej;

([1]) Dz.U. L 297, z 21.11.1996, str. 1.
([2]) Dz.U. L 297, z 21.11.1996, str. 29.

▼M3

c) ziemniaków innych niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, w odniesieniu do których pomoc przyznawana jest na mocy art. 93.

▼B

Artykuł 52

Produkcja konopi

1. W przypadku produkcji konopi objętych kodem CN 5302 10 00, w wykorzystanych odmianach zawartość tetrahydrokanabinolu nie może przekraczać 0,2 %, a produkcja jest objęta umową lub zobowiązaniem kupna-sprzedaży, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000. Państwa Członkowskie ustanawiają system pozwalający sprawdzić zawartość tetrahydrokanabinolu w roślinach uprawianych na co najmniej 30 % powierzchni upraw konopi na włókno, które są objęte umową lub zobowiązaniem kupna-sprzedaży. Jednakże jeżeli Państwo Członkowskie wprowadzi system wcześniejszego zatwierdzania takich upraw, wówczas minimalna powierzchnia wynosi 20 %.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, przyznawanie płatności jest uzależnione od wykorzystania nasion kwalifikowanych niektórych odmian oraz od zgłoszenia powierzchni upraw konopi na włókno.

Sekcja 2

Uprawnienia z tytułu odłogowania

Artykuł 53

Określenie uprawnień z tytułu odłogowania

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 37 i 43 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy w okresie referencyjnym rolnik podlegał obowiązkowi odłogowania części gruntów swojego gospodarstwa stosownie do przepisów art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, średnia kwota z trzech lat odpowiadająca obowiązkowej płatności z tytułu odłogowania obliczonej i dostosowanej zgodnie z załącznikiem VII oraz średnia liczba, z trzech lat, hektarów podlegających obowiązkowemu odłogowaniu nie jest uwzględniana przy określaniu uprawnień, o których mowa w art. 43 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, rolnik otrzymuje uprawnienie na hektar (zwane następnie „uprawnieniem z tytułu odłogowania"), które jest obliczane poprzez podzielenie trzyletniej średniej kwoty z tytułu odłogowania przez trzyletnią średnią liczbę odłogowanych hektarów, o których mowa w ust. 1.

Całkowita liczba uprawnień z tytułu odłogowania jest równa średniej liczbie hektarów podlegających obowiązkowemu odłogowaniu.

Artykuł 54

Wykorzystanie uprawnień z tytułu odłogowania

1. Uprawnienie z tytułu odłogowania związane z hektarem kwalifikującym do uprawnienia z tytułu odłogowania daje prawo do płatności kwoty ustalonej przez uprawnienie z tytułu odłogowania.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 44 ust. 2, „hektar kwalifikujący do uprawnienia z tytułu odłogowania" oznacza powierzchnię gruntów rolnych gospodarstwa zajętą przez grunty orne, za wyjątkiem gruntów, które w dniu przewidzianym na składanie wniosków o pomoc obszarową za rok 2003, były wykorzystywane na potrzeby upraw trwałych, lasów lub do celów nierolniczych bądź na potrzeby trwałych pastwisk.►M2 W stosunku do nowych Państw Członkowskich odniesienie do przewidywanego dnia składania wniosków o pomoc za rok 2003 uważa się za odniesienie do dnia 30 czerwca 2004 r. ◄

Jednakże następujące grunty mogą zostać zaliczone jako odłogowane, w następstwie złożenia wniosku po dniu 28 czerwca 1995 r.:

▼B

— grunty odłogowane stosownie do przepisów art. 22–24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, które nie są wykorzystywane ani do celów rolniczych ani na potrzeby działalności dochodowej innej niż działalność zaakceptowana dla innych odłogowanych gruntów na mocy niniejszego rozporządzenia, lub

— grunty zalesione stosownie do przepisów art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

3. Rolnicy wyłączają z produkcji hektary kwalifikujące do uprawnień z tytułu odłogowania.

4. Powierzchnia gruntów odłogowanych nie może być mniejsza niż 0,1 ha oraz grunty takie nie mogą być węższe niż 10 metrów. Z powodu należycie uzasadnionych przyczyn związanych ze środowiskiem naturalnym, Państwa Członkowskie mogą zaakceptować grunty o szerokości wynoszącej co najmniej 5 metrów i powierzchni 0,05 ha.

5. Państwa Członkowskie mogą, na warunkach, które zostaną określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, wprowadzić odstępstwo od pierwszego akapitu ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że podejmą działania mające na celu zapobieżenie znaczącemu wzrostowi całkowitej powierzchni gruntów rolnych kwalifikujących się do uprawnień z tytułu odłogowania.

6. W drodze odstępstwa od przepisów art. 36 ust. 1 i art. 44 ust. 1, uprawnienia z tytułu odłogowania są wnioskowane przed każdym innym uprawnieniem.

7. Obowiązek odłogowania ma nadal zastosowanie w odniesieniu do uprawnień z tytułu odłogowania, które zostaną przeniesione.

Artykuł 55

Zwolnienie z obowiązku odłogowania

Rolnik nie podlega obowiązkowi, o którym mowa w art. 54, jeżeli:

a) całe jego gospodarstwo jest prowadzone w odniesieniu do całej produkcji zgodnie z obowiązkami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ([1]);

b) odłogowane grunty są wykorzystywane do dostarczenia materiałów do produkcji na obszarze Wspólnoty produktów zasadniczo nieprzewidzianych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, pod warunkiem stosowania skutecznych systemów kontroli.

Artykuł 56

Wykorzystanie gruntów odłogowanych

1. Grunty odłogowane są utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, w sposób określony na mocy art. 5.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 55, grunty takie nie mogą być wykorzystywane do celów rolniczych i nie należy ich wykorzystywać do produkcji roślin do celów komercyjnych.

2. Grunty takie mogą podlegać zmianowaniu.

3. Jeżeli ilość produktów ubocznych z przeznaczeniem na pasze lub żywność, które mogą stać się dostępne w wyniku uprawy nasion oleistych na odłogowanych gruntach na mocy przepisów art. 55 lit. b), przekroczy, na podstawie prognozy ilości objętych umowami zawartymi z rolnikami, 1 milion ton rocznie wyrażony w ekwiwalencie śruty sojowej, wówczas w celu ograniczenia takiej ilości do 1 miliona ton, należy zmniejszyć wielkość prognozowanej ilości w ramach każdej umowy, którą można wykorzystać z przeznaczeniem na pasze lub żywność.

([1]) Dz.U L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

▼B

4. Państwa Członkowskie są uprawnione do wypłaty krajowej pomocy do wysokości 55 % kosztów związanych z założeniem wieloletnich upraw przeznaczonych do produkcji biomasy na odłogowanych gruntach.

Artykuł 57

Stosowanie innych przepisów

O ile przepisy przewidziane w niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, inne przepisy niniejszego tytułu mają zastosowanie do uprawnień z tytułu odłogowania.

ROZDZIAŁ 5

WDRAŻANIE REGIONALNE I FAKULTATYWNE

Sekcja 1

Wdrażanie regionalne

Artykuł 58

Regionalne przydzielanie pułapu określonego w art. 41

1. Państwo Członkowskie może zadecydować, najpóźniej przed dniem 1 sierpnia 2004 r., o zastosowaniu systemu płatności jednolitych przewidzianego w rozdziałach 1–4 na poziomie regionalnym w oparciu o warunki ustanowione w niniejszej sekcji.

2. Państwa Członkowskie zdefiniują regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Państwa Członkowskie posiadające mniej niż trzy miliony kwalifikujących się hektarów mogą zostać uznane za jeden jednolity region.

3. Poszczególne Państwa Członkowskie dzielą pułap, o którym mowa w art. 41, pomiędzy regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Artykuł 59

Regionalizacja systemu płatności jednolitych

1. W należycie uzasadnionych przypadkach oraz zgodnie z obiektywnymi kryteriami, Państwo Członkowskie może podzielić całkowitą kwotę pułapu regionalnego, określonego na mocy art. 58, lub część takiego pułapu, pomiędzy wszystkich rolników, których gospodarstwa są zlokalizowane w odnośnym regionie, włączając w to rolników, którzy nie spełniają kryterium kwalifikującego, o którym mowa w art. 33.

2. W przypadku podziału całkowitej kwoty pułapu regionalnego, rolnicy otrzymują uprawnienia, których wartość jednostkowa jest obliczana poprzez podzielenie pułapu regionalnego określonego na mocy art. 58 przez liczbę kwalifikujących się hektarów, w rozumieniu art. 44 ust. 2, określonych na poziomie regionalnym.

3. W przypadku częściowego podziału całkowitej kwoty pułapu regionalnego, rolnicy otrzymują uprawnienia, których wartość jednostkowa jest obliczana poprzez podzielenie odpowiedniej części pułapu regionalnego określonego na mocy art. 58 przez liczbę kwalifikujących się hektarów, w rozumieniu art. 44 ust. 2, określonych na poziomie regionalnym.

W przypadku gdy rolnik jest również uprawniony do otrzymania uprawnień obliczonych na podstawie pozostałej części pułapu regionalnego, regionalna wartość jednostkowa każdego z jego uprawnień, za wyjątkiem uprawnień z tytułu odłogowania, jest zwiększana o kwotę odpowiadająca kwocie referencyjnej podzielonej przez liczbę jego uprawnień określonych zgodnie z ust. 4.

Artykuły 48 i 49 mają zastosowanie mutatis mutandis.

▼B

4. Liczba uprawnień przypadających na rolnika jest równa liczbie hektarów, które zgłosi zgodnie z art. 44 ust. 2 w pierwszym roku stosowania systemu stosowania płatności jednolitych, za wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, w rozumieniu art. 40 ust. 4.

Artykuł 60

Użytkowanie gruntów

▼M3

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 59, rolnicy mogą, drogą odstępstwa od przepisów art. 51 i zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, wykorzystywać również działki zgłoszone zgodnie z art. 44 ust. 3 do produkcji produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 lub w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96, a także ziemniaków innych niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, w odniesieniu do których pomoc przyznawana jest na mocy art. 93 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem upraw trwałych, z wyjątkiem chmielu lub drzewek oliwnych posadzonych przed 1 maja 1998 r., lub nowych drzewek oliwnych zastępujących istniejące drzewka oliwne, lub drzewek oliwnych objętych zatwierdzonym programem sadzenia i zarejestrowanych w systemie informacji geograficznej.

▼B

2. Państwo Członkowskie określa liczbę hektarów, które mogą być wykorzystane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu poprzez podział, według obiektywnych kryteriów, średniej liczby hektarów, które były wykorzystywane do produkcji produktów, o których mowa w ust. 1 na poziomie krajowym w trakcie trzyletniego okresu 2000–2002, pomiędzy regiony zdefiniowane stosownie do art. 58 ust. 2. Średnia liczba hektarów na poziomie krajowym oraz liczba hektarów na poziomie regionalnym jest ustalana przez Komisje zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, na podstawie danych przekazanych przez dane Państwo Członkowskie.

3. W ramach limitu określonego zgodnie z ust. 2 dla odnośnego regionu, można zezwolić rolnikowi na skorzystanie z możliwości, o której mowa w ust. 1:

a) w ramach limitu liczby hektarów, które wykorzystuje do produkcji produktów, o których mowa w ust. 1 w roku 2003;

b) w przypadku stosowania, mutatis mutandis, przepisów art. 40 i 42 ust. 4, w ramach limitu liczby hektarów, który zostanie określony zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji.

4. W ramach limitu liczby hektarów, które pozostaną dostępne po zastosowaniu przepisów ust. 3, rolnicy są uprawnieni do produkcji produktów, o których mowa w ust. 1, na liczbie hektarów innej niż liczba hektarów objętych przepisami ust. 3 w ramach limitu liczby hektarów wykorzystywanych do produkcji produktów, o których mowa w ust. 1, w roku 2004 i/lub 2005, przy czym pierwszeństwo należy przyznać rolnikom, którzy produkowali takie produkty już w roku 2004 w ramach limitu liczby hektarów wykorzystywanych w roku 2004.

W przypadku stosowania przepisów art. 71, lata 2004 i 2005 są zastępowane, odpowiednio, rokiem poprzedzającym rok stosowania systemu płatności jednolitych i rokiem ich stosowania.

5. W celu określenia indywidualnych limitów, o których mowa w ust. 3 i 4, Państwo Członkowskie korzysta z indywidualnych danych dotyczących rolnika, gdy są dostępne, lub innych wymaganych dowodów dostarczonych przez rolnika.

6. Liczba hektarów, dla których zezwolenie zostało ustanowione zgodne z przepisami ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, nie może w żadnym razie przekroczyć liczby kwalifikujących się hektarów zdefiniowanych w art. 44 ust. 2, zgłoszonych w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitych.

▼B

7. Zezwolenie jest wykorzystywane, na obszarze odnośnego regionu, z odpowiadającym uprawnieniem do płatności.

8. Najpóźniej przed rokiem 2007 Komisja przedłoży sprawozdanie Radzie, wraz z, jeżeli okaże się to niezbędne, odpowiednimi propozycjami dotyczącymi ewentualnych konsekwencji, w kategoriach rozwoju sytuacji na rynku i zmian strukturalnych, wdrożenia przez Państwa Członkowskie niniejszego artykułu.

Artykuł 61

Użytki zielone

W przypadku stosowania przepisów art. 59, Państwo Członkowskie może również, zgodnie z obiektywnymi kryteriami, ustalić, w ramach pułapu regionalnego lub jego części, różne wartości jednostkowe uprawnień przyznawanych rolnikom, o których mowa w art. 59 ust. 1, dla hektarów zajętych pod użytki zielone w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową za rok 2003 oraz dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów lub alternatywnie dla hektarów wykorzystywanych jako trwałe pastwiska w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową za rok 2003 oraz dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów.

Artykuł 62

Premie mleczne oraz płatności dodatkowe

W drodze odstępstwa od przepisów art. 47 ust. 2, Państwa Członkowskie może zdecydować, że kwoty wynikające z premii mlecznych i płatności dodatkowych przewidzianych w art. 95 i 96, zostaną włączone, na poziomie krajowym lub regionalnym, częściowo lub w całości, do systemu płatności jednolitych, począwszy od roku 2005. Uprawnienia określone na mocy niniejszego ustępu należy odpowiednio zmodyfikować.

Kwota referencyjna dla takich płatności jest równa kwotom przyznawanym zgodnie z art. 95 i 96, obliczonym na podstawie indywidualnej ilości referencyjnej dla mleka dostępnego w gospodarstwie w dniu 31 marca roku włączenia, częściowego lub w całości, tych płatności do systemu płatności jednolitych.

Artykuły 48–50 mają zastosowanie *mutatis mutandis*.

Artykuł 63

Warunki dotyczące uprawnień określanych na mocy przepisów niniejszej sekcji

1. W przypadku stosowania przepisów art. 59, uprawnienia określone na mocy przepisów niniejszej sekcji mogą zostać przeniesione lub wykorzystane wyłącznie na obszarze tego samego regionu lub pomiędzy regionami, w których uprawnienia na hektar wynoszą tyle samo.

2. W przypadku stosowania przepisów art. 59, w drodze odstępstwa od przepisów art. 53, każdy rolnik w odnośnym regionie otrzymuje uprawnienia z tytułu odłogowania.

Liczba uprawnień z tytułu odłogowania jest obliczana poprzez pomnożenie kwalifikujących się gruntów rolnika, w rozumieniu art. 54 ust. 2, zadeklarowanych w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitych, przez wskaźnik odłogowania.

Wskaźnik odłogowania jest obliczany poprzez pomnożenie podstawowego wskaźnika obowiązkowego odłogowania wynoszącego 10 % przez stosunek, w odnośnym regionie, gruntów, dla których przyznano w okresie referencyjnym płatności powierzchniowe z tytułu roślin uprawnych, o których mowa w załączniku VI, i kwalifikujących się gruntów w rozumieniu art. 54 ust. 2 w okresie referencyjnym.

Wartość uprawnień z tytułu odłogowania jest wartością regionalną dla uprawnień do płatności, określonych zgodne z art. 59 ust. 2 lub, w zależności od przypadku, art. 59 ust. 3, pierwszy akapit.

▼B

Nie otrzymują uprawnień z tytułu odłogowania rolnicy, którzy zgłaszają mniejszą powierzchnię niż liczba hektarów, w rozumieniu art. 54 ust. 2, które byłyby potrzebne do wyprodukowania liczby ton równej 92 tonom zbóż, w sposób zdefiniowany w załączniku IX, na podstawie plonów określonych według planu regionalizacji obowiązującego w odnośnym regionie w roku poprzedzającym rok stosowania systemu płatności jednolitych, podzielona przez stosunek, o którym mowa w trzecim akapicie ust. 2 niniejszego artykułu.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 43 ust. 4 i 49 ust. 3, Państwa Członkowskie mogą również zdecydować, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2004 r., działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, że uprawnienia określone na mocy przepisów niniejszej Sekcji podlegają progresywnym modyfikacjom według wcześniej określonych kroków i obiektywnych kryteriów.

4. O ile przepisy przewidziane w niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, mają zastosowanie inne przepisy niniejszego tytułu.

Sekcja 2

Częściowe wdrożenie

Artykuł 64

Przepisy ogólne

1. Państwo Członkowskie może zdecydować, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2004 r., o zastosowaniu, na poziomie krajowym lub regionalnym, systemu płatności jednolitych, przewidzianego w rozdziałach 1–4, na warunkach ustanowionych w niniejszej sekcji.

2. Zgodnie z wyborem podjętym przez każde Państwo Członkowskie, Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, pułap dla każdej z płatności bezpośrednich, o których mowa, odpowiednio, w ►**M3** art. 66, 67, 68, 68a i 69 ◄.

Pułap taki jest równy składowej każdego rodzaju płatności bezpośrednich w pułapach krajowych, o których mowa w art. 41, pomnożonej przez wielkości procentowe zmniejszenia zastosowane przez Państwa Członkowskie zgodnie z ►**M3** art. 66, 67, 68, 68a i 69 ◄.

Całkowita kwota ustalonych pułapów jest odejmowana od pułapów krajowych, o których mowa w art. 41, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

3. Najpóźniej dwa lata po wdrożeniu systemu płatności jednolitych przez wszystkie Państwa Członkowskie, ale nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r., Komisja przedłoży sprawozdanie Radzie, wraz z, jeżeli okaże się to niezbędne, odpowiednimi propozycjami, dotyczący ewentualnych konsekwencji, w kategoriach rozwoju sytuacji na rynku i zmian strukturalnych, wdrożenia przez Państwa Członkowskie wariantów przewidzianych w sekcji 2 i 3.

Artykuł 65

Określenie uprawnień na mocy niniejszej sekcji

1. Dla uprawnień przydzielanych rolnikom, po zastosowaniu ewentualnego zmniejszenia na mocy art. 41, składowa kwoty referencyjnej, która wynika z każdej z płatności bezpośrednich, o których mowa, odpowiednio, w ►**M3** art. 66, 67, 68, 68a i 69 ◄, jest zmniejszana o wielkość procentową, która zostanie ustalona przez Państwa Członkowskie w ramach limitu ustalonego w ►**M3** art. 66, 67, 68, 68a i 69 ◄.

2. O ile przepisy przewidziane w niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, inne przepisy niniejszego tytułu mają zastosowanie do uprawnień określonych w odniesieniu do pozostałej części kwoty referencyjnej.

▼B

Artykuł 66

Płatności z tytułu roślin uprawnych

W przypadku płatności z tytułu roślin uprawnych Państwa Członkowskie mogą:

a) zatrzymać do 25 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających płatnościom powierzchniowym z tytułu roślin uprawnych, o których mowa w załączniku VI, za wyjątkiem płatności z tytułu obowiązkowego odłogowania.

   W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

   Dodatkowa płatność jest przyznawana rolnikom produkującym rośliny uprawne wyszczególnione w załączniku IX oraz, w Państwach Członkowskich, w których kukurydza nie jest uprawą tradycyjną, produkującym kiszonkę z zielonki, na hektar, do poziomu wynoszącego maksymalnie 25 % płatności na hektar, o których mowa w załączniku VI, przyznawanych na warunkach przewidzianych w rozdziale 10 tytułu IV;

   lub alternatywnie

b) zatrzymać do 40 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających płatności uzupełniającej z tytułu pszenicy durum, o której mowa w załączniku VI.

   W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

   Dodatkowa płatność jest przyznawana rolnikom produkującym pszenice durum wyszczególnioną w załączniku IX, na hektar, do poziomu wynoszącego maksymalnie 40 % płatności uzupełniającej z tytułu pszenicy durum na hektar, o której mowa w załączniku VI, przyznanej lub która zostanie przyznana na warunkach przewidzianych w rozdziale 10 tytułu IV.

Artykuł 67

Płatności z tytułu owiec i kóz

Państwa Członkowskie mogą zatrzymać do 50 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających płatnościom z tytułu owiec i kóz wyszczególnionym w załączniku VI.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana rolnikom hodującym owce i kozy, do poziomu wynoszącego maksymalnie 50 % płatności z tytułu owiec i kóz wyszczególnionych w załączniku VI, przyznawanych na warunkach przewidzianych w rozdziale 11 tytułu IV.

Artykuł 68

Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny

1. W przypadku płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, Państwa Członkowskie mogą zatrzymać do 100 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla cieląt.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu uboju cieląt, do poziomu wynoszącego maksymalnie 100 % premii z tytułu uboju cieląt, o której mowa w załączniku VI, przyznawanej na warunkach przewidzianych w rozdziale 12 tytułu IV.

2. Państwa Członkowskie mogą również:

▼B

a) i) zatrzymać do 100 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających premii z tytułu krowy mamki, o której mowa w załączniku VI.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu utrzymywania krów mamek, do poziomu wynoszącego maksymalnie 100 % premii z tytułu krowy mamki, o której mowa w załączniku VI, przyznawanej na warunkach przewidzianych w rozdziale 12 tytułu IV;

oraz

ii) zatrzymać do 40 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla bydła innego niż cielęta.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu uboju bydła innego niż cielęta, do poziomu wynoszącego maksymalnie 40 % premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla bydła innego niż cielęta, przyznawanej na warunkach przewidzianych w rozdziale 12 tytułu IV;

lub alternatywnie

b) i) zatrzymać do 100 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla bydła innego niż cielęta.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu uboju bydła innego niż cielęta, do poziomu wynoszącego maksymalnie 100 % premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla bydła innego niż cielęta, przyznawanej na warunkach przewidzianych w rozdziale 12 tytułu IV;

lub alternatywnie

ii) zatrzymać do 75 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających specjalnej premii z tytułu byków, o której mowa w załączniku VI.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana do poziomu wynoszącego maksymalnie 75 % specjalnej premii z tytułu byków, o której mowa w załączniku VI, przyznawanej na warunkach przewidzianych w rozdziale 12 tytułu IV.

▼M3

Artykuł 68a

Płatności w odniesieniu do chmielu

W przypadku płatności w odniesieniu do chmielu, Państwa Członkowskie mogą zatrzymać do 25 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41, odpowiadającej płatnościom obszarowym w odniesieniu do chmielu i pomocy w odniesieniu do tymczasowego odłogowania, o której mowa w załączniku VI.

W przypadku i w granicach pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, corocznie, zainteresowane Państwo Członkowskie wypłaca rolnikom płatność dodatkową i/lub wypłaca producentom grup uznanych płatność, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71.

▼M3

Płatność dodatkowa przyznawana jest rolnikom produkującym chmiel od hektara, na maksymalnym poziomie 25 % płatności obszarowych, o których mowa w załączniku VI, które mają zostać przyznane na warunkach określonych w tytule IV rozdz. 10d.

Płatność przyznawana uznanym grupom producentów, przyznawana jest w celu finansowania działań, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) to d) rozporządzenia (EWG) nr 1696/71.

▼B

Artykuł 69

Fakultatywne wdrożenie określonych rodzajów gospodarowania i produkcji wysokojakościowej

Państwa Członkowskie mogą zatrzymać do 10 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających każdemu z sektorów, o których mowa w załączniku VI. W przypadku sektora roślin uprawnych, wołowiny i cielęciny oraz owiec i kóz, zatrzymanie takie należy uwzględnić dla potrzeb stosowania maksymalnych wielkości procentowych ustalonych, odpowiednio, w art. 66, 67 i 68.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników w sektorze lub sektorach, których dotyczy zatrzymanie.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu określonych rodzajów gospodarowania, które mają istotne znaczenie dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego lub dla poprawy jakości i sprzedaży produktów rolnych na warunkach, które zostaną zdefiniowane przez Komisję zgodnie z procedurą o której mowa w art. 144 ust. 2.

Sekcja 3

Wykluczenia fakultatywne

Artykuł 70

Fakultatywne wykluczenie niektórych płatności bezpośrednich

1. Państwo Członkowskie może zadecydować, najpóźniej przed dniem 1 sierpnia 2004 r., o wykluczeniu z systemu płatności jednolitych:

a) jednej lub kilku płatności bezpośrednich przyznawanych w okresie referencyjnym na mocy:

— artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999,

— artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2358/71,

w tym przypadku stosuje się przepisy art. 64 i 65 mutatis mutandis;

▼M7

b) wszystkich innych płatności bezpośrednich wyszczególnionych w załączniku VI przyznawanych rolnikom w okresie referencyjnym we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, Wyspach Kanaryjskich i na wyspach Morza Egejskiego oraz płatności bezpośrednich przyznawanych w okresie referencyjnym na mocy art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, państwa członkowskie przyznają płatności bezpośrednie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w ramach limitu pułapów ustalonych zgodnie z art. 64 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, na warunkach określonych w tytule IV rozdziały 3, 6 i 7–13 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93.

▼B

Całkowita kwota ustalonych pułapów jest odejmowana od pułapów krajowych, o których mowa w art. 41, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

▼B

Sekcja 4

Fakultatywny okres przejściowy

Artykuł 71

Fakultatywny okres przejściowy

1. W przypadku gdy szczególne warunki rolnicze to uzasadniają, Państwo Członkowskie może zadecydować, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2004 r., o zastosowaniu systemu płatności jednolitych po upływie okresu przejściowego, który kończy się albo dnia 31 grudnia 2005 r. albo dnia 31 grudnia 2006 r.

W przypadku gdy dane Państwo Członkowskie zadecyduje o zastosowaniu systemu płatności jednolitych przed końcem okresu przejściowego, podejmuje ono odpowiednią decyzję najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku kalendarzowego poprzedzającego rok kalendarzowy, w odniesieniu do którego będzie miał zastosowanie system płatności jednolitych.

▼M3

Co się tyczy chmielu, okres przejściowy, o którym mowa w akapicie pierwszym upływa z dniem 31 grudnia 2005 r. Okres przejściowy, o którym mowa w akapicie pierwszym nie ma zastosowania w odniesieniu do bawełny, oliwy z oliwek i oliwek konsumpcyjnych oraz tytoniu.

▼M7

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 70 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w okresie przejściowym dane państwo członkowskie stosuje płatności bezpośrednie, o których mowa w załączniku VI, na warunkach określonych, odpowiednio, w tytule IV rozdziały 3, 6 i 7–13 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, w ramach pułapów budżetowych odpowiadających składowej tych płatności bezpośrednich w pułapie krajowym, o którym mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, ustalonym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

▼B

W przypadku płatności z tytułu suszu paszowego, Państwa Członkowskie przyznają pomoc na warunkach, które zostaną zdefiniowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, w ramach powyżej wspomnianych limitów budżetowych.

3. System płatności bezpośrednich obowiązuje od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym wygaśnięcia okresu przejściowego.

W takim przypadku dane Państwo Członkowskie podejmuje decyzje, o których mowa w art. 58 ust. 1, 63 ust. 3, 64 ust. 1 i 70 przed dniem 1 sierpnia 2005 r. lub alternatywnie 2006 r., stosownie do terminu zadecydowanego na mocy ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, podejmie niezbędne środki w przypadku gdy stosowanie takiego okresu przejściowego powoduje poważne zniekształcenie konkurencji na rynku wspólnotowym oraz w celu zapewnienia wywiązywania się przez Wspólnotę z zobowiązań międzynarodowych.

▼M2

ROZDZIAŁ 6

WDRAŻANIE W NOWYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

Artykuł 71a

1. O ile niniejszy rozdział nie stanowi inaczej, przepisy niniejszego tytułu stosuje się do nowych Państw Członkowskich.

Artykułów 33, 34, 37, 38, 39, 40 ust. 1, 2, 3 i 5, art. 41, 42, 43, 47–50, 53 i 58–63 nie stosuje się.

▼M2

2. Każde nowe Państwo Członkowskie stosujące system jednolitej płatności powierzchniowej musi podjąć decyzje określone w art. 64 ust. 1 i art. 71 ust. 1 do 1 sierpnia roku poprzedzającego rok, w ciągu którego zastosuje ono system jednolitej płatności powierzchniowej po raz pierwszy.

Artykuł 71b

Wniosek o wsparcie

1. Rolnicy składają wnioski o pomoc w ramach systemu jednolitej płatności powierzchniowej do dnia, który zostanie wyznaczony przez nowe Państwa Członkowskie, nie później jednak niż do 15 maja.

2. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, w rozumieniu art. 40 ust. 4, uprawnienia nie są przyznawane rolnikom, jeżeli nie złożą oni wniosku z tytułu mechanizmu jednolitych płatności przed 15 maja pierwszego roku stosowania mechanizmu płatności jednolitych.

3. Kwoty odpowiadające takim nieprzyznanym uprawnieniom są ponownie przekazywane do rezerwy krajowej, o której mowa w art. 71d, i udostępniane do ponownego przydziału.

Artykuł 71c

Pułap

Pułapy krajowe nowych Państw Członkowskich są wymienione w załączniku VIIIa.

Artykuł 71d

Rezerwa krajowa

1. Każde nowe Państwo Członkowskie stosuje liniowe procentowe zmniejszenie pułapu krajowego w celu utworzenia rezerwy krajowej. Zmniejszenie to nie może przekraczać 3 %, bez uszczerbku dla zastosowania art. 71b ust. 3.

2. Nowe Państwa Członkowskie wykorzystują rezerwę krajową do przyznania uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, rolnikom znajdującym się w szczególnej sytuacji określanej przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

3. W trakcie pierwszego roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności nowe Państwa Członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową do przyznania uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, rolnikom działającym w specyficznych sektorach i znajdującym się w szczególnej sytuacji w wyniku przejścia na mechanizm jednolitych płatności. Upoważnienia do płatności są przyznawane zgodnie z zasadami określanymi przez Komisję na podstawie procedury, o której mowa w art. 144 ust. 2.

4. W zastosowaniu ust. 2 i 3 nowe Państwa Członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową upoważnienia w ramach limitu 5000 EUR i/lub liczbę upoważnień przyznawanych rolnikom.

5. Nowe Państwa Członkowskie stosują liniowe zmniejszenie uprawnień, w przypadku gdy ich rezerwa krajowa nie wystarcza do uwzględnienia przypadków, o których mowa w ust. 2 i 3.

6. Z wyjątkiem przypadku przekazania w drodze faktycznego dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia oraz w drodze derogacji od postanowień art. 46, uprawnienia ustanowione przy wykorzystaniu rezerwy krajowej nie mogą zostać przeniesione przez okres pięciu lat, począwszy od momentu ich przyznania.

▼M2

W drodze derogacji od postanowień art. 45 ust. 1 uprawnienie, które nie zostało wykorzystane podczas każdego roku składającego się na okres pięciu lat, jest bezzwłocznie zwracane do rezerwy krajowej.

Artykuł 71e

Regionalne przydzielanie pułapu określonego w art. 71c

1. Nowe Państwa Członkowskie stosują mechanizm jednolitych płatności na poziomie regionalnym.

2. Nowe Państwa Członkowskie zdefiniują regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Nowe Państwa Członkowskie posiadające mniej niż trzy miliony kwalifikowalnych hektarów mogą zostać uznane za jeden region.

3. Każde nowe Państwo Członkowskie dzieli pułap, o którym mowa w artykule 71c, po każdym zmniejszeniu zgodnie z art.71 d, między regiony, zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Artykuł 71f

Regionalizacja mechanizmu jednolitych płatności

1. Wszyscy rolnicy, których gospodarstwa znajdują się w danym regionie, otrzymują uprawnienia, których wartość jednostkową oblicza się, dzieląc pułap regionalny ustanowiony na mocy art. 71e przez liczbę kwalifikowalnych hektarów w rozumieniu art. 44 ust. 2, ustalonych na poziomie regionalnym.

2. Liczba upoważnień na rolnika musi być równa liczbie hektarów, które deklaruje zgodnie z art. 44 ust. 2 w odniesieniu do pierwszego roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 40 ust. 4.

3. O ile nie postanowiono inaczej, uprawnienia do płatności na hektar nie ulegają zmianie.

Artykuł 71g

Użytkowanie gruntów

▼M3

1. Rolnicy mogą, drogą odstępstwa od przepisów art. 51 i zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, wykorzystywać również działki zgłoszone zgodnie z art. 44 ust. 3 do produkcji produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96, a także do produkcji ziemniaków innych niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, w odniesieniu do których pomoc przyznawana jest na mocy art. 93 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem upraw trwałych, z wyjątkiem chmielu lub drzewek oliwnych posadzonych przed 1 maja 1998 r., a w przypadku Cypru i Malty, przed 31 grudnia 2001 r., lub nowych drzewek oliwnych zastępujących istniejące drzewka oliwne, lub drzewek oliwnych objętych zatwierdzonym programem sadzenia i zarejestrowanym w systemie informacji geograficznej.

▼M2

2. Nowe Państwa Członkowskie ustalają liczbę hektarów, które mogą być wykorzystane zgodnie z ust. 1 poprzez podział, według obiektywnych kryteriów, średniej liczby hektarów, które były wykorzystywane do produkcji produktów określonych w ust. 1 na poziomie krajowym w trakcie trzyletniego okresu 2000–2002, pomiędzy regiony zdefiniowane na mocy art. 71e ust. 2. Średnia liczba hektarów na poziomie krajowym oraz liczba hektarów na poziomie regionalnym jest ustalana przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2, na podstawie danych przekazanych przez nowe Państwo Członkowskie.

3. W ramach limitu określonego zgodnie z ust. 2 dla przedmiotowego regionu rolnik jest uprawniony do korzystania z możliwości określonej w ust. 1:

▼M2

a) w ramach limitu liczby hektarów, które wykorzystał do produkcji produktów określonych w ust. 1 w 2003 r.;

b) w drodze derogacji od art. 71a ust. 1 akapit drugi, w przypadku stosowania, *mutatis mutandis*, art. 40 i 42 ust. 4, w ramach limitu liczby hektarów ustalanych zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

4. W ramach limitu liczby hektarów, które pozostaną dostępne po zastosowaniu ust. 3, rolnicy są uprawnieni do produkcji produktów określonych w ust. 1 na liczbie hektarów innej niż liczba hektarów, do których zastosowanie ma ust. 3 w ramach limitu liczby hektarów wykorzystywanych do produkcji produktów określonych w ust. 1, w 2004 r. i/lub 2005 r., przy czym pierwszeństwo należy przyznać rolnikom, którzy produkowali takie produkty już w roku 2004 w ramach limitu liczby hektarów wykorzystywanych w 2004 r.

W przypadku stosowania art. 71 lub art. 143b lata 2004 i 2005 są zastępowane odpowiednio rokiem poprzedzającym rok stosowania mechanizmu jednolitych płatności i rokiem ich stosowania.

5. W celu ustalenia indywidualnych limitów określonych w ust. 3 i 4 nowe Państwa Członkowskie korzystają z indywidualnych danych dotyczących rolnika, gdy są one dostępne, lub innych wymaganych dowodów dostarczonych przez rolnika.

6. Liczba hektarów objętych zezwoleniem zgodne z ust. 3 i 4 nie może w żadnym wypadku przekraczać liczby kwalifikowalnych hektarów określonych w art. 44 ust. 2, zgłoszonych w pierwszym roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności.

7. Zezwolenie jest wykorzystywane wraz z odpowiadającym mu uprawnieniem do płatności na obszarze przedmiotowego regionu.

8. Sprawozdanie określone w art. 60 dotyczy również wdrażania w nowych Państwach Członkowskich.

Artykuł 71h

Pastwiska

W ramach pułapu regionalnego lub jego części nowe Państwa Członkowskie mogą również wyznaczyć, zgodnie z obiektywnymi kryteriami, różne wartości jednostkowe uprawnień przyznawanych rolnikom określonym w art. 71f ust. 1, w odniesieniu do hektarów zajętych pod pastwiska 30 czerwca 2003 r. oraz dla wszystkich innych kwalifikowalnych hektarów lub alternatywnie w odniesieniu do hektarów wykorzystywanych jako trwałe pastwiska 30 czerwca 2003 r. oraz w odniesieniu do wszystkich innych kwalifikowalnych hektarów.

Artykuł 71i

Premie mleczne oraz płatności dodatkowe

Począwszy od 2007 r., kwoty obejmujące premie mleczne i płatności dodatkowe przewidziane w art. 95 i 96, które zostaną przyznane w 2007 r., należy włączyć do mechanizmu jednolitych płatności.

Jednakże nowe Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że kwoty obejmujące premie mleczne i płatności dodatkowe przewidziane w art. 95 i 96 należy włączyć, częściowo lub w całości, do mechanizmu jednolitych płatności, począwszy od 2005 r. W upoważnieniach ustanowionych zgodnie z niniejszym ustępem należy wprowadzić odpowiednie zmiany.

Kwoty wykorzystywane do ustanowienia upoważnień w odniesieniu do tych płatności są równe kwotom przyznawanym zgodnie z art. 95 i 96, obliczanym na podstawie indywidualnych ilości referencyjnych w odniesieniu do mleka dostępnego w gospodarstwie 31 marca roku włączenia tych płatności, w całości lub w części, do mechanizmu jednolitych płatności.

▼M2

W drodze derogacji od art. 71a ust. 1, art. 48, 49 i 50 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 71j

Uprawnienia do odłogowania

1. Rolnicy otrzymują część uprawnień do płatności w postaci uprawnień do odłogowania.

2. Liczba uprawnień na rolnika jest ustalana poprzez pomnożenie kwalifikowalnych gruntów rolnika w rozumieniu art. 54 ust. 2 zgłoszonych w pierwszym roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności przez mający zastosowanie wskaźnik odłogowania.

Wskaźnik odłogowania jest obliczany przez pomnożenie podstawowego wskaźnika obowiązkowego odłogowania wynoszącego 10 % przez stosunek, w przedmiotowym regionie, między regionalną(-ymi) powierzchnią(-ami) podstawową(-ymi) określoną(-ymi) w art. 101 ust. 3 a kwalifikowanymi gruntami w znaczeniu art. 54 ust. 2.

3. Wartość uprawnień do odłogowania jest regionalną wartością w odniesieniu do uprawnień do płatności ustalonych zgodnie z art. 71f ust. 1.

4. Ustępów 1–3 nie stosuje się w stosunku do rolników, którzy zgłaszają liczbę hektarów mniejszą niż liczba hektarów w rozumieniu art. 54 ust. 2, która byłaby niezbędna do produkcji liczby ton równej 92 tonom zbóż określonych w załączniku IX, na podstawie plonu referencyjnego określonego w załączniku XIb mającym zastosowanie do nowych Państw Członkowskich, w których gospodarstwo jest usytuowane, podzielonego przez stosunek określony w ust. 2 akapit drugi.

Artykuł 71k

Warunki dotyczące uprawnień

1. W drodze derogacji od art. 46 ust. 1 uprawnienia ustanowione zgodnie z niniejszym rozdziałem mogą być przeniesione wyłącznie w obrębie tego samego regionu lub między regionami, których uprawnienia na hektar są takie same.

2. Najpóźniej 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania mechanizmu jednolitych płatności nowe Państwa Członkowskie mogą również zadecydować, stanowiąc zgodnie z ogólną regułą prawa wspólnotowego, że uprawnienia ustanowione zgodnie ulegają stopniowym zmianom według ustalonego wcześniej harmonogramu i obiektywnych kryteriów.

Artykuł 71l

Wdrożenie fakultatywne

1. Sekcje 2, 3 i 4 rozdziału 5 stosuje się w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich na podstawie warunków określonych w niniejszym artykule. Jednakże sekcji 4 nie stosuje się w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich stosujących mechanizm jednolitych płatności określony w art. 143b.

2. Wszelkie odniesienia do art. 41 w sekcjach 2 i 3 rozdziału 5, w szczególności jeżeli chodzi o pułap(-y) krajowy(-e), należy rozumieć jako odniesienia do art. 71c.

3. Sprawozdanie określone w art. 64 ust. 3 obejmuje warianty ustanowione w niniejszym rozdziale.

▼B

TYTUŁ IV

INNE SYSTEMY POMOCOWE

ROZDZIAŁ 1

SPECJALNA PREMIA JAKOŚCIOWA Z TYTUŁU PSZENICY DURUM

Artykuł 72

Zakres stosowania

Pomoc jest przyznawana rolnikom produkującym pszenicę durum objęta kodem CN 1001 10 00, na warunkach ustanowionych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 73

Kwota i wymogi

1. Pomoc wynosi 40 EUR na hektar.

2. Przyznawanie płatności jest uzależnione od stosowania określonych ilości kwalifikowanych odmian nasion, w danej strefie produkcji, uznanych za odmiany o wysokiej jakości przeznaczone do produkcji semoliny lub makaronów.

Artykuł 74

Obszary

▼M2

1. Pomoc jest przyznawana dla krajowych powierzchni bazowych w tradycyjnych strefach produkcji wymienionych w załączniku X.

Powierzchnie bazowe są następujące:

Grecja	617 000 ha
Hiszpania	594 000 ha
Francja	208 000 ha
Włochy	1 646 000 ha
Cypr	6 183 ha
Węgry	2 500 ha
Austria	7 000 ha
Portugalia	118 000 ha

▼B

2. Państwo Członkowskie może podzielić swój obszar bazowy na podobszary bazowe zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Artykuł 75

Przekroczenie powierzchni obszarów

1. W przypadku gdy powierzchnia obszaru, dla którego wnioskowana jest pomoc, przekroczy powierzchnię obszaru bazowego, powierzchnia obszaru przypadająca na rolnika, dla którego wnioskowana jest pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

2. Gdy Państwo Członkowskie dzieli swój obszar bazowy na podobszary bazowe, zmniejszenie przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie do rolników z podobszarów bazowych, w przypadku których limit został przekroczony. Zmniejszenie jest dokonywane gdy, w odnośnym Państwie Członkowskim, powierzchnie w podobszarach bazowych, które nie osiągnęły swoich limitów, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których takie limity zostały przekroczone.

▼B

ROZDZIAŁ 2

PREMIA Z TYTUŁU ROŚLIN WYSOKOBIAŁKOWYCH

Artykuł 76

Zakres zastosowania

Pomoc jest przyznawana rolnikom produkującym rośliny wysokobiałkowe na warunkach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Rośliny wysokobiałkowe obejmują:

— groch objęty kodem CN 0713 10,

— bób i bobik objęty kodem CN 0713 50,

— łubin słodki objęty kodem CN ex 1209 29 50.

Artykuł 77

Kwota i wymogi

Pomoc wynosi 55,57 EUR na hektar upraw roślin wysokobiałkowych zebranych po okresie dojrzałości mlecznej.

Jednakże rośliny uprawiane na obszarach, które są w pełni obsiewane oraz które są uprawiane zgodnie z lokalnymi standardami, ale które nie osiągają okresu dojrzałości mlecznej w wyniku nadzwyczajnych warunków pogodowych uznanych przez odnośne Państwo Członkowskie, kwalifikują się do pomocy, pod warunkiem że odnośne obszary nie są wykorzystywane do żadnych innych celów do tego stadium wzrostu.

Artykuł 78

Powierzchnia

▼M2

1. Niniejszym ustanawia się maksymalną gwarantowaną powierzchnię wynoszącą 1 600 000 ha, w odniesieniu do której może być przyznawana pomoc.

▼B

2. W przypadku gdy powierzchnia, dla której wystąpiono z wnioskiem o pomoc, przekroczy maksymalną gwarantowana powierzchnię, powierzchnia przypadająca na rolnika, dla której wystąpiono z wnioskiem o pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

SPECJALNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU UPRAWY RYŻU

Artykuł 79

Zakres zastosowania

Pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym ryż, objęty kodem CN 1006 10, na warunkach ustanowionych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 80

Kwota i wymogi

1. Pomoc jest przyznawana na hektar gruntów ryżem, na których roślina ta jest uprawiana co najmniej do początku stadium kwitnienia w normalnych warunkach wzrostu.

Jednakże rośliny uprawiane na obszarach, które są w pełni obsiewane oraz które są uprawiane zgodnie z lokalnymi standardami, ale które nie osiągają stadium kwitnienia w wyniku nadzwyczajnych warunków pogodowych uznanych przez odnośne Państwo Członkowskie, kwalifikują się do pomocy, pod warunkiem że odnośne obszary nie są wykorzystywane do żadnych innych celów do tego stadium wzrostu.

▼M2

2. Zgodnie z plonem w przedmiotowych Państwach Członkowskich pomoc jest następująca:

	Rok gospodarczy 2004/2005 oraz w przypadku stosowania artykułu 71 (EUR/ha)	Od roku gospodarczego 2005/2006 włącznie (EUR/ha)
Grecja	1 323,96	561,00
Hiszpania	1 123,95	476,25
Francja:		
— metropolitarna	971,73	411,75
— Gujana Francuska	1 329,27	563,25
Włochy	1 069,08	453,00
Węgry	548,70	232,50
Portugalia	1 070,85	453,75

Artykuł 81

Obszary

Niniejszym ustanawia się krajową powierzchnię bazową w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego będącego producentem. Jednakże w odniesieniu do Francji ustanawia się dwie powierzchnie bazowe. Powierzchnie bazowe są następujące:

Grecja	20 333 ha
Hiszpania	104 973 ha
Francja:	
— metropolitarna	19 050 ha
— Gujana Francuska	4 190 ha
Włochy	219 588 ha
Węgry	3 222 ha
Portugalia	24 667 ha

Państwo Członkowskie może podzielić swoją powierzchnię bazową lub swoje powierzchnie bazowe na podpowierzchnie według obiektywnych kryteriów.

▼B

Artykuł 82

Przekroczenie powierzchni obszarów

1. W przypadku gdy w danym Państwie Członkowskim powierzchnia obszaru przeznaczona pod uprawę ryżu w danym roku przekroczy powierzchnię obszaru bazowego, wskazanego w art. 81, powierzchnia obszaru przypadająca na rolnika, dla którego wnioskowana jest pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

2. Gdy Państwo Członkowskie dzieli swój obszar bazowy na podobszary bazowe, zmniejszenie przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie do rolników z podobszarów bazowych, w przypadku których limit został przekroczony. Zmniejszenie jest dokonywane gdy w odnośnym Państwie Członkowskim powierzchnie w podobszarach bazowych, które nie osiągnęły swoich limitów, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których takie limity zostały przekroczone.

▼B

ROZDZIAŁ 4

PŁATNOŚĆ POWIERZCHNIOWA Z TYTUŁU ORZECHÓW

Artykuł 83

Pomoc wspólnotowa

1. Pomoc wspólnotowa jest przyznawana rolnikom produkującym orzechy, na warunkach ustanowionych w niniejszym rozdziale.

Orzechy obejmują:

— migdały objęte kodami CN 0802 11 i 0802 12,

— orzechy laskowe lub orzechy tureckie objęte kodami CN 0802 21 i 0802 22,

— orzechy włoskie objęte kodami CN 0802 31 i 0802 32,

— orzechy pistacjowe objęte kodami CN 0802 50,

— orzechy robinii objęte kodami CN 1212 10 10.

2. Państwa Członkowskie mogą zróżnicować pomoc według produktów lub poprzez zwiększenie lub zmniejszenie krajowych powierzchni gwarantowanych (zwanych następnie „KPG") ustanowionych w art. 84 ust. 3. Jednakże w każdym Państwie Członkowskim całkowita kwota pomocy przyznanej w danym roku nie może być wyższa niż pułap, o którym mowa w art. 84 ust. 1.

▼M2

Artykuł 84

Powierzchnie

1. Państwo Członkowskie przyznaje pomoc wspólnotową w ramach limitu pułapu obliczonego poprzez pomnożenie liczby hektarów swoich KPG, ustalonych w ust. 3, przez średnią kwotę wynoszącą 120,75 EUR.

▼M3

2. Niniejszym ustanawia się maksymalną powierzchnię gwarantowaną wynoszącą 815 600 ha.

▼M2

3. Maksymalną powierzchnię gwarantowaną określoną w ust. 2 należy podzielić na następujące KPG:

Krajowe powierzchnie gwarantowane (KPG)

Belgia	100 ha
Niemcy	1 500 ha
Grecja	41 100 ha
Hiszpania	568 200 ha
Francja	17 300 ha
Włochy	130 100 ha
Cypr	5 100 ha
Luksemburg	100 ha
Węgry	2 900 ha
Niderlandy	100 ha
Austria	100 ha
Polska	►M3 4 200 ha ◄
Portugalia	41 300 ha
Słowenia	300 ha
Słowacja	3 100 ha
Zjednoczone Królestwo	100 ha

4. Państwo Członkowskie może podzielić swoje KPG na podpowierzchnie według obiektywnych kryteriów, w szczególności na poziomie regionalnym lub w odniesieniu do produkcji.

▼B

Artykuł 85

Przekroczenie powierzchni obszarów

Gdy Państwo Członkowskie dzieli swoją KPG na podobszary bazowe, i jeden lub więcej podobszarów bazowych zostanie przekroczonych, powierzchnia przypadająca na rolnika, dla której wnioskowana jest pomoc wspólnotowa, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku dla rolników z podobszarów bazowych, w których limit został przekroczony. Zmniejszenie takie jest dokonywane, gdy w odnośnym Państwie Członkowskim powierzchnie w podobszarach bazowych, które nie osiągnęły swoich limitów, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których takie limity zostały przekroczone.

Artykuł 86

Warunki kwalifikujące

1. Płatność pomocy wspólnotowej jest uzależniona, w szczególności, od minimalnej powierzchni poletek oraz minimalnej gęstości obsadzenia drzewami.

2. Powierzchnie podlegające planom poprawy, w rozumieniu art. 14 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ([1]), stają się kwalifikowalne do pomocy w ramach niniejszego systemu z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym wygasa dany plan poprawy.

3. Państwa Członkowskie mogą uzależnić przyznanie pomocy wspólnotowej o członkostwa rolników w organizacji producenckiej uznanej na mocy przepisów art. 11 lub 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

4. Jeżeli zastosowane zostaną przepisy ust. 3, Państwa Członkowskie mogą zadecydować, że płatność, o której mowa w ust. 1, będzie przekazywana organizacjom producenckim w imieniu jej członków. Kwota pomocy otrzymywanej przez organizację producencką jest wypłacana jej członkom. Jednakże Państwa Członkowskie mogą zezwolić organizacji producenckiej, z tytułu rekompensaty za usługi świadczone na rzecz swoich członków, dokonywać potrącenia z kwoty pomocy wspólnotowej maksymalnie do wysokości 2 %.

Artykuł 87

Pomoc krajowa

1. Państwa Członkowskie mogą przyznać pomoc krajową, dodatkowo oprócz pomocy wspólnotowej, maksymalnie do wysokości 120,75 EUR na hektar na rok.

2. Pomoc krajowa może być wypłacana dla obszarów otrzymujących pomoc wspólnotową.

3. Państwa Członkowskie mogą uzależnić przyznawanie pomocy krajowej od członkostwa rolników w organizacji producenckiej uznanej na mocy przepisów art. 11 lub 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

ROZDZIAŁ 5

POMOC Z TYTUŁU ROŚLIN ENERGETYCZNYCH

Artykuł 88

Pomoc

Pomoc wynosząca 45 EUR na hektar na rok jest przeznaczana dla powierzchni obsianych roślinami energetycznymi wykorzystywanymi na warunkach ustanowionych w niniejszym Rozdziale.

([1]) Dz.U L 118 z 20.5.1972, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1363/95 (Dz.U. L 132 z 16.6.1995, str. 8).

▼B

Rośliny energetyczne oznaczają rośliny dostarczane zasadniczo na potrzeby produkcji następujących produktów energetycznych:

— produktów uznawanych z paliwa biologiczne wyszczególnione w art. 2 punkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/30/WE z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych ([1]),

— energii elektrycznej i termalnej produkowanej z biomasy.

Artykuł 89

Powierzchnie

1. Niniejszym ustanawia się maksymalną powierzchnię gwarantowaną, wynoszącą 1 500 000 ha, dla której można przyznać pomoc.

2. W przypadku gdy powierzchnia, dla której wnioskowana jest pomoc, przekroczy maksymalną powierzchnię gwarantowaną, powierzchnia przypadająca na rolnika, dla której wnioskowana jest pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

▼M2

Artykuł 90

Warunki kwalifikowalności

Pomoc jest przyznawana wyłącznie w odniesieniu do powierzchni, których produkcja jest przedmiotem umowy pomiędzy rolnikiem a przemysłem przetwórczym, z wyjątkiem przypadku przetwórstwa dokonywanego przez samego rolnika w gospodarstwie.

Powierzchnie, które zostały uwzględnione we wniosku z tytułu mechanizmu dla roślin energetycznych, nie mogą być liczone jako powierzchnie odłogowane na potrzeby spełnienia wymogu odłogowania określonego w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 oraz w art. 54 ust. 2, art. 63 ust. 2 i art. 107 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 91

Przegląd wykazu roślin energetycznych

Produkty mogą być dodawane lub usuwane z wykazu zawartego w art. 88, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

Artykuł 92

Przegląd systemu dla roślin energetycznych

Do dnia 31 grudnia 2006 r. Komisja przedłoży sprawozdanie Radzie dotyczący wdrożenia systemu, wraz z, jeżeli okaże się to niezbędne, odpowiednimi propozycjami uwzględniającymi wdrożenie wspólnotowej inicjatywy dotyczącej paliw biologicznych.

ROZDZIAŁ 6

POMOC Z TYTUŁU ZIEMNIAKÓW NA SKROBIĘ

Artykuł 93

Pomoc

Ustanawia się pomoc dla rolników produkujących ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej. Kwota płatności odnosi się do ilości ziemniaków potrzebnych do wytworzenia jednej tony skrobi. Wynosi ona:

— 110,54 EUR dla roku gospodarczego 2004/2005 oraz w przypadku zastosowania przepisów art. 71,

([1]) Dz.U. L 123 z 17.5.2003, str. 42.

▼B

— 66,32 EUR, począwszy od roku gospodarczego 2005/2006 włącznie.

Jest ona dostosowywana stosownie do zawartości skrobi w ziemniakach.

▼M2

Artykuł 94

Warunki

Pomoc jest wypłacana wyłącznie w odniesieniu do ilości ziemniaków będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej pomiędzy producentem ziemniaków a wytwórcą skrobi w ramach limitu kwoty przyznanej takiemu przedsiębiorstwu zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1868/94.

▼B

ROZDZIAŁ 7

PREMIA MLECZNA ORAZ PŁATNOŚĆ DODATKOWA

Artykuł 95

Premia mleczna

1. W latach 2004–2007 producenci mleka kwalifikują się do premii mlecznej. Jest ona przyznawana na rok kalendarzowy, na gospodarstwo i na tonę indywidualnej ilości referencyjnej kwalifikującej się do premii, posiadanej przez dane gospodarstwo.

2. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 3 oraz ograniczeń wynikających z zastosowania ust. 4, indywidualne ilości referencyjne dla mleka, posiadane przez gospodarstwo w dniu 31 marca danego roku kalendarzowego, wyrażone w tonach, są mnożone przez:

— 8,15 EUR na tonę dla roku kalendarzowego 2004,

— 16,31 EUR na tonę dla roku kalendarzowego 2005,

— 24,49 EUR na tonę dla lat kalendarzowych 2006 i 2007, oraz

w przypadku zastosowania art. 70, dla kolejnych lat kalendarzowych.

▼A1

For Poland and Slovenia, the amount per tonne for the dairy premium for 2004 shall be multiplied by the provisional individual reference quantity available on the holding on 1 May 2004.

▼B

3. Indywidualne ilości referencyjne, które podlegają tymczasowym przeniesieniom zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiającego dodatkową opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych ([1]) lub z art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych ([2]), obowiązujące w dniu 31 marca danego roku kalendarzowego, są uważane za posiadane przez gospodarstwo cesjonariusza dla tego roku kalendarzowego.

4. Dla potrzeb stosowania ust. 2, w przypadku gdy w dniu 31 marca roku kalendarzowego suma wszystkich indywidualnych ilości referencyjnych w danym Państwie Członkowskim przekracza sumę odpowiadających całkowitych ilości takiego Państwa Członkowskiego określonych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 3950/92, dla dwunastomiesięcznego okresu 1999/2000, odnośne Państwo Członkowskie, na podstawie obiektywnych kryteriów, podejmuje niezbędne kroki w celu odpowiedniego zmniejszenia całkowitej kwoty indywidualnych ilości referencyjnych kwalifikujących się do premii na jego terytorium.

([1]) Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 572/2003 (Dz.U L 82 z 29.03.2003, str. 20).
([2]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str.123.

▼M4

Jednakże dla Niemiec i Austrii pułap ustalony na podstawie ilości referencyjnych dla dwunastomiesięcznego okresu 1999/2000, wynosi odpowiednio 27 863 827,288 i 2 750 389,712 ton.

▼A1

For the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia the total quantities referred to in the first subparagraph are set out in table (f) of Annex I of Council Regulation (EC) No 1788/2003 ([1]).

For the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia the 12 month period referred to in the first subparagraph shall be that of 2004/2005.

▼B

Artykuł 96

Płatności dodatkowe

1. W latach 2004–2007 Państwa Członkowskie dokonują płatności dodatkowych, w ujęciu rocznym, na rzecz producentów mających siedzibę na ich terytorium, równych globalnym kwotom przypadającym na rok określonym w ust. 2. Płatności takich należy dokonywać zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie producentów oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji. Ponadto, płatności takich nie dotyczą wahania cen rynkowych.

Premie uzupełniające są przyznawane wyłącznie jako kwota uzupełniająca przypadająca na kwotę premii określoną w art. 95 ust. 2.

▼A1

2. Additional payments: global amounts expressed in EUR million:

	2004	2005	2006 and 2007 ([1])
Belgium	12,12	24,30	36,45
Czech Republic	9,817	19,687	29,530
Denmark	16,31	32,70	49,05
▼M4 Niemcy	101,99	204,52	306,78
▼A1 Estonia	2,286	4,584	6,876
Greece	2,31	4,63	6,94
Spain	20,38	40,86	61,29
France	88,70	177,89	266,84
Ireland	19,20	38,50	57,76
Italy	36,34	72,89	109,33
Cyprus	0,531	1,066	1,599
Latvia	2,545	5,104	7,656
Lithuania	6,028	12,089	18,133
Luxembourg	0,98	1,97	2,96
Hungary	7,127	14,293	21,440

([1]) OJ L 270, 21.10.2003, p. 123.

▼A1

	2004	2005	2006 and 2007 (1)
Malta	0,178	0,357	0,536
Netherlands	40,53	81,29	121,93
▼M4 Austria	10,06	20,19	30,28
▼A1 Poland	32,808	65,796	98,694
Portugal	6,85	13,74	20,62
Slovenia	2,051	4,114	6,170
Slovakia	3,709	7,438	11,157
Finland	8,81	17,66	26,49
Sweden	12,09	24,24	36,37
United Kingdom	53,40	107,09	160,64

(1) And, in case of application of Article 70, for the following calendar years.

In the new Member States the global amounts shall be applied in accordance with the schedule of increments as set out in Article 143a.

▼B

Artykuł 97

Definicje

Dla celów niniejszego rozdziału mają zastosowanie definicje terminu „producent" ustanowione w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003.

ROZDZIAŁ 8

SPECJALNA POMOC REGIONALNA Z TYTUŁU ROŚLIN UPRAWNYCH

Artykuł 98

Pomoc

W przypadku zastosowania przepisów art. 70, w Finlandii i Szwecji, na północ od 62 równoleżnika szerokości geograficznej północnej oraz na niektórych przyległych obszarach, na których występują porównywalne warunki klimatyczne, powodujące, że prowadzenie działalności rolniczej jest szczególnie utrudnione, rolnicy produkujący zboża, nasiona oleiste, siemię lniane oraz len i konopie uprawiane na włókno, otrzymują specjalną pomoc w wysokości 24 EUR na tonę, pomnożoną przez plony określone w planie regionalizacji dla odnośnego regionu w ramach pułapu ustalonego przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2, odpowiadającego składowej takiej pomocy w pułapie, o którym mowa w art. 41.

Gdy całkowita kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

▼B

ROZDZIAŁ 9

POMOC Z TYTUŁU NASION

Artykuł 99

Pomoc

1. W przypadku zastosowania przepisów art. 70, Państwa Członkowskie przyznają, w ujęciu rocznym, pomoc ustaloną w załączniku XI dla produkcji nasion podstawowych lub nasion kwalifikowanych jednego lub kilku gatunków wyszczególnionych w załączniku XI.

2. W przypadku gdy powierzchnia zatwierdzona do kwalifikacji nasion, dla której wnioskowana jest pomoc z tytułu nasion, jest wykorzystywana również na potrzeby ubiegania się o pomoc w ramach systemu płatności jednolitych, kwota pomocy z tytułu nasion, za wyjątkiem gatunków, o których mowa w załączniku XI punkt 1 i 2, jest zmniejszana, ale do poziomu nie mniejszego niż zero, o kwotę pomocy z tytułu systemu płatności jednolitych, która ma zostać przyznana w danym roku dla odnośnej powierzchni.

▼M2

3. Kwota wnioskowanej pomocy nie może przekroczyć pułapu ustalonego przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2, odpowiadającego składnikowi równemu pomocy do nasion w odniesieniu do przedmiotowych gatunków w pułapie krajowym określonym w art. 41. W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułap ten odpowiada kwotom wymienionym w załączniku XIa.

Gdy łączna kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

▼B

4. Odmiany *Cannabis sativa* L., dla których wypłacana jest pomoc przewidziana w niniejszym artykule, są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

ROZDZIAŁ 10

PŁATNOŚĆ POWIERZCHNIOWA Z TYTUŁU ROŚLIN UPRAWNYCH

Artykuł 100

Zakres stosowania i definicje

1. W przypadku zastosowania art. 66, Państwa Członkowskie przyznają, na warunkach określonych w niniejszym rozdziale, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, pomoc wybraną przez odnośne Państwa Członkowskie zgodnie z tym artykułem, dla rolników produkujących rośliny uprawne.

2. Do celów niniejszego rozdziału:

— rok gospodarczy biegnie od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca,

— „rośliny uprawne” oznaczają rośliny uprawne wyszczególnione w załączniku IX.

3. Państwa Członkowskie, w których kukurydza nie jest uprawą tradycyjną, mogą zadecydować, że kiszonka z zielonki kwalifikuje się do płatności powierzchniowych z tytułu roślin uprawnych, na takich samych warunkach jak warunki mające zastosowanie do roślin uprawnych.

Artykuł 101

Obszary bazowe

Płatność powierzchniowa jest ustalana na hektar oraz jest regionalnie różnicowana.

▼B

Płatność powierzchniowa jest przyznawana dla powierzchni, która jest wykorzystywana pod uprawę roślin uprawnych lub która podlega odłogowaniu zgodnie z przepisami art. 107 niniejszego rozporządzenia, oraz która nie przekracza całkowitej liczby hektarów regionalnego obszaru lub obszarów bazowych, ustalonych w załączniku VI rozporządzenia Komisji (WE) nr 2316/1999 ([1]), uwzględniając stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1017/94.

▼M2

Jednakże regionalną(-e) powierzchnię(-e) bazową(-e) w nowych Państwach Członkowskich ustala Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2 oraz w ramach limitów krajowych powierzchni bazowych wymienionych w załączniku XIb.

▼B

Poprzez pojęcie region, w niniejszym kontekście, należy rozumień Państwo Członkowskie lub region w ramach Państwa Członkowskiego, w zależności od wyboru danego Państwa Członkowskiego. W przypadku stosowani przepisów art. 6 niniejszego rozporządzenia, obszar lub obszary ustalone w załączniku VI rozporządzenia (WE) nr 2316/1999 są zmniejszane o liczbę hektarów odpowiadających uprawnieniom z tytułu odłogowania określonym zgodnie z art. 53 i 63 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w danym regionie.

Artykuł 102

Przekroczenie obszarów bazowych i pułapu

1. Jeżeli suma powierzchni, dla których wnioskowana jest płatność z tytułu systemu dla roślin uprawnych, włączając w to grunty odłogowane przewidziane w tym mechanizmie, w przypadku stosowania przepisów art. 71, przekraczają powierzchnię obszaru bazowego, kwalifikująca się powierzchnia na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana dla wszystkich płatności przyznawanych na mocy niniejszego rozdziału w odnośnym regionie, podczas tego samego roku gospodarczego.

2. Suma wnioskowanych płatności nie może być wyższa niż pułap ustanowiony przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2. Jeżeli całkowita kwota wnioskowanej pomocy przekracza ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

3. W przypadku zastosowania przepisów art. 71, powierzchnie, które nie są uwzględnione we wniosku o płatność na mocy niniejszego rozdziału, ale które są uwzględnione we wniosku o pomoc na mocy rozdziału 12, są również uwzględniane przy obliczaniu powierzchni, dla których płatność jest wnioskowana.

4. Jeżeli Państwo Członkowskie zdecyduje, że kiszonka z zielonki kwalifikuje się do płatności powierzchniowych z tytułu roślin uprawnych, należy zdefiniować odrębny obszar bazowy. Jeżeli powierzchnia obszaru bazowego dla roślin uprawnych lub kiszonki z zielonki nie zostanie osiągnięta w danym roku gospodarczym, wówczas różnica hektarów jest przydzielana dla tego samego roku gospodarczego do odpowiadającego obszaru bazowego.

5. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zadecydowało o ustanowieniu jednego lub kilku krajowych obszarów bazowych, może ono podzielić każdy krajowy obszar bazowy na podobszary bazowe zgonie z obiektywnymi kryteriami, które zostaną zdefiniowane przez takie Państwo Członkowskie.

Dla potrzeb stosowania przepisów niniejszego ustępu, obszary bazowe „Secano” i „Regadio” są uważane za krajowe obszary bazowe.

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2316/1999 z dnia 22 października 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych (Dz.U. L 280 z 30.10.1999, str. 43). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1035/2003 (Dz.U. L 150 z 18.6.2003, str. 24).

▼B

W przypadku gdy dojdzie do przestrzelenia krajowego obszaru bazowego, odnośne Państwo Członkowskie może, zgodne z obiektywnymi kryteriami, skoncentrować środek działania obowiązujący na mocy ust. 1, całkowicie lub częściowo w podobszarach bazowych, dla których odnotowano przestrzelenie.

Państwa Członkowskie, które zadecydowały o zastosowaniu możliwości przewidzianych w niniejszym ustępie, informują rolników i Komisję do dnia 15 września o swoim wyborze oraz przekazują szczegółowe zasady dotyczące ich stosowania.

Artykuł 103

Plan regionalizacji

Ma zastosowanie plan regionalizacji ustanowiony przez Państwa Członkowskie stosownie do przepisów art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1251/1991.

▼M2

Alternatywnie, w odniesieniu do każdego nowego Państwa Członkowskiego stosującego w 2004 r. system jednolitej płatności powierzchniowej określony w art. 143b oraz zamierzającego stosować art. 66, ustanawia się plan regionalizacyjny zgodnie z obiektywnymi kryteriami, najpóźniej 1 sierpnia ostatniego roku stosowania systemu jednolitej płatności powierzchniowej. W takim przypadku regionalne powierzchnie bazowe w połączeniu z ważonym średnim plonem referencyjnym odpowiadają limitom krajowej powierzchni bazowej i plonu referencyjnego wymienionych w załączniku XIb.

▼B

Plan regionalizacji może zostać poddany przeglądowi, zgodnie z obiektywnymi kryteriami, przez odnośne Państwo Członkowskie na wniosek Komisji lub z inicjatywy takiego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 104

Kwota podstawowa

1. Płatność powierzchniowa jest obliczana poprzez pomnożenie kwoty podstawowej na tonę przez średni plon zbóż określony w planie regionalizacji dla danego regionu.

2. Obliczenie, o którym mowa w ust. 1, jest przeprowadzane przy zastosowaniu średnich plonów zbóż. Jednakże w przypadku gdy kukurydza jest traktowana oddzielnie, plon „kukurydzy" jest wykorzystywany dla kukurydzy, a plon „zbóż innych niż kukurydza" jest wykorzystywany dla zbóż, nasion oleistych, siemienia lnianego oraz lnu i konopi uprawianych na włókno.

3. Kwota podstawowa dla roślin uprawnych oraz, w przypadku zastosowania przepisów art. 71, dla gruntów odłogowanych zostaje ustalona na poziomie 63 EUR na tonę, począwszy od roku gospodarczego 2005/2006 włącznie.

▼M2

Artykuł 105

Dopłata uzupełniająca do pszenicy durum

1. Dopłata uzupełniająca do płatności powierzchniowej, wynosząca:

— 291 EUR na hektar w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006,

— 285 EUR na hektar w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 i kolejnych,

jest wypłacana dla gruntów przeznaczonych pod uprawę pszenicy durum w tradycyjnych strefach produkcyjnych wymienionych w załączniku X, przy zastosowaniu następujących limitów:

Grecja	617 000 ha
Hiszpania	594 000 ha

▼M2

Francja	208 000 ha
Włochy	1 646 000 ha
Cypr	6 183 ha
Węgry	2 500 ha
Austria	7 000 ha
Portugalia	118 000 ha

2. Jeżeli łączna powierzchnia gruntów, objęta wnioskiem o dopłatę uzupełniającą do płatności powierzchniowej, jest większa niż limit określony w ust. 1 w trakcie danego roku gospodarczego, powierzchnia przypadająca na rolnika, w odniesieniu do której może zostać wypłacona dopłata uzupełniająca, jest proporcjonalnie zmniejszana.

Jednakże, z zastrzeżeniem limitów przypadających na poszczególne Państwa Członkowskie, ustanowionych w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą rozdzielić powierzchnie wyszczególnione w tym ustępie pomiędzy strefy produkcyjne określone w załączniku X lub, w odniesieniu do Państw Członkowskich Wspólnoty w dniu 30 kwietnia 2004 r., w razie potrzeby pomiędzy regiony produkcyjne planu regionalizacyjnego, zgodnie z zakresem produkcji pszenicy durum w latach 1993–1997. W takim przypadku, jeżeli całkowita powierzchnia w ramach regionu objętego wnioskiem o dopłatę uzupełniającą do płatności powierzchniowej jest większa niż odpowiedni regionalny limit w trakcie danego roku gospodarczego, wówczas powierzchnia przypadająca na rolnika w takim regionie produkcyjnym, w odniesieniu do którego dopłata uzupełniająca może zostać wypłacona, jest proporcjonalnie zmniejszana. Zmniejszenie takie jest dokonywane w danym Państwie Członkowskim, gdy powierzchnie w regionach, które nie osiągnęły swoich limitów regionalnych, zostały przekazane do regionów, w których limity takie zostały przekroczone.

3. W regionach, w których produkcja pszenicy durum jest prowadzona od dłuższego czasu, a które nie zostały uwzględnione w załączniku X, należy przyznać specjalną pomoc wynoszącą 46 EUR na hektar na rok gospodarczy 2005/2006, w ramach limitu obejmującego następującą liczbę hektarów:

Niemcy	10 000 ha
Hiszpania	4 000 ha
Francja	50 000 ha
Włochy	4 000 ha
Węgry	4 305 ha
Słowacja	4 717 ha
Zjednoczone Królestwo	5 000 ha.

▼B

Artykuł 106

Len i konopie

Dla lnu i konopi uprawianych na włókno, płatność powierzchniowa jest przekazywana wyłącznie, w zależności od okoliczności, gdy zawarta zostanie umowa lub złożone zostanie zobowiązanie, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000.

Dla konopi uprawianych na włókno, płatność powierzchniowa jest dokonywana również z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w art. 52.

Artykuł 107

Odłogowanie

1. W przypadku zastosowania przepisów art. 71, rolnicy ubiegający się o płatność powierzchniową podlegają obowiązkowi wyłączania części gruntów należących do ich gospodarstwa z produkcji, jak również otrzymują rekompensatę z tytułu takiego obowiązku.

▼B

2. Obowiązek odłogowania dotyczący każdego rolnika ubiegającego się o płatności powierzchniowe jest ustalany jako procent jego gruntów przeznaczonych pod uprawę roślin uprawnych i które stanowią przedmiot wniosku o płatność oraz które są odłogowane stosownie do przepisów niniejszego rozdziału.

Podstawowy wskaźnik obowiązkowego odłogowania zostaje ustalony w wysokości 10 % na lata gospodarcze 2005/2006 i 2006/2007.

3. Grunty odłogowane mogą być wykorzystywane do:

— produkcji materiałów na potrzeby wytworzenia we Wspólnocie produktów, które nie są bezpośrednio przeznaczone do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, pod warunkiem stosowania skutecznych systemów kontroli,

— uprawy roślin strączkowych w gospodarstwie rolnym, dla całości jego produkcji, zgodnie z zobowiązaniami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91.

Państwa Członkowskie są uprawnione do wypłacania krajowej pomocy w wysokości do 50 % kosztów związanych z założeniem wieloletnich upraw przeznaczonych do produkcji biomasy na odłogowanych gruntach.

4. Ilość produktów ubocznych z przeznaczeniem na pasze lub żywność, które mogą stać się dostępne w wyniku uprawy nasion oleistych na odłogowanych gruntach na mocy przepisów ust. 3, pierwsze tiret, jest uwzględniana na potrzeby stosowania limitu w wysokości 1 miliona ton, o którym mowa w art. 56 ust. 3.

5. W przypadku ustanowienia różnych plonów dla gruntów nawadnianych i gruntów nienawadnianych, ma zastosowanie płatność z tytułu odłogowania dla gruntów nienawadnianych.

6. Rolnicy mogą otrzymać płatność z tytułu odłogowania dla gruntów dobrowolnie odłogowanych ponad wymaganą powierzchnię gruntów. Państwa Członkowskie zezwalają rolnikom na odłogowanie do co najmniej 10 % powierzchni przeznaczonych pod uprawę roślin uprawnych i które stanowią przedmiot wniosku o płatność oraz które są odłogowane stosownie do przepisów niniejszego artykułu. Wyższe wielkości procentowe mogą zostać ustanowione przez Państwo Członkowskie po uwzględnieniu specyficznej sytuacji oraz zapewnieniu zajęcia wystarczającej powierzchni użytków rolnych.

W przypadku zastosowania przepisów art. 66, niniejszy ustęp stosuje się zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

7. Rolnicy, którzy składają wniosek o płatność dla powierzchni nie większej niż powierzchnia, która byłaby konieczna do wyprodukowania 92 ton zbóż, na podstawie plonów określonych dla ich regionu, nie są związani obowiązkiem odłogowania. Przepisy ust. 6 stosuje się do takich rolników.

8. Bez uszczerbku dla przepisów art. 108, grunty:

— odłogowane w ramach środków rolno-środowiskowych (art. 22 i 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999), które nie są wykorzystywane ani do celów rolniczych, ani na potrzeby działalności dochodowej innej niż działalność zaakceptowana dla innych odłogowanych gruntów na mocy niniejszego rozporządzenia, lub

— zalesione w ramach zalesiania (art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999),

w wyniku złożenia wniosku po dniu 28 czerwca 1995 r., mogą, do limitu przypadającego na gospodarstwo, który może zostać określony przez odnośne Państwo Członkowskie, być zaliczane jako odłogowane na potrzeby spełnienia wymogu odłogowania, o którym mowa w ust. 1. Limit taki jest określany wyłącznie w zakresie niezbędnym do uniknięcia koncentrowania na niewielkiej liczbie gospodarstw nieproporcjonalnie dużej kwoty dostępnego budżetu odnoszącego się do przedmiotowego systemu.

▼B

Jednakże na takich obszarach płatność powierzchniowa wyszczególniona w art. 104 niniejszego rozporządzenia nie jest przyznawana, a wsparcie przyznawane na mocy przepisów art. 24 ust. 1 lub art. 31 ust. 1, drugie tiret, rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 jest ograniczane do kwoty równej maksymalnie płatności powierzchniowej z tytułu odłogowania, o której mowa w art. 104 niniejszego rozporządzenia.

Państwa Członkowskie mogą zadecydować o niestosowaniu systemu przewidzianego w niniejszym ustępie do nowych wnioskodawców w regionie, w którym istnieje ciągłe ryzyko znacznego przestrzelenia regionalnego obszaru bazowego.

9. Powierzchnia gruntów odłogowanych nie może być mniejsza niż 0,1 ha oraz grunty takie nie mogą być węższe niż 10 metrów. Z powodu należycie uzasadnionych przyczyn związanych ze środowiskiem naturalnym, Państwa Członkowskie mogą zaakceptować grunty o szerokości wynoszącej co najmniej 5 metrów i powierzchni 0,05 ha.

▼M2

Artykuł 108

Kwalifikowalne grunty

Wnioski o płatności nie mogą być składane w odniesieniu do gruntów, które w przewidywanym dniu składania wniosków o pomoc powierzchniową za rok 2003 były wykorzystywane jako trwałe pastwiska, uprawy trwałe lub obszary leśne lub były wykorzystywane do celów nierolniczych.

Jeżeli chodzi o nowe Państwa Członkowskie, wnioski o płatności nie mogą być składane w odniesieniu do gruntów, które w dniu 30 czerwca 2003 r. były wykorzystywane jako trwałe pastwiska, uprawy trwałe lub obszary leśne lub były wykorzystywane do celów nierolniczych.

Państwa Członkowskie mogą, na warunkach, które zostaną określone zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2, wprowadzić derogację od pierwszego akapitu niniejszego artykułu, pod warunkiem że podejmą działania zapobiegające znaczącemu wzrostowi łącznej powierzchni kwalifikowalnych gruntów rolnych.

▼B

Artykuł 109

Obsiewanie i stosowanie

W celu kwalifikowania się do płatności powierzchniowej, rolnik musi, najpóźniej do dnia 31 maja poprzedzającego zbiory dla danej uprawy, wysiać nasiona, oraz, najpóźniej do dnia 15 maja, złożyć wniosek.

Artykuł 110

Przepisy wykonawcze

Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, a w szczególności:

— przepisy dotyczące ustanowienia i zarządzania obszarami bazowymi,

— przepisy dotyczące utworzenia planów regionalizacji produkcji,

— przepisy dotyczące kiszonki z zielonki,

— przepisy dotyczące przyznawania płatności powierzchniowej,

— przepisy dotyczące minimalnej powierzchni kwalifikującej do otrzymania płatności; przepisy takie uwzględniają, w szczególności, wymogi w zakresie monitorowania oraz pożądaną efektywność przedmiotowego systemu,

— przepisy określające dla pszenicy durum zasady kwalifikujące do dopłat uzupełniających do płatności powierzchniowej oraz wymogi kwalifikujące do pomocy specjalnej, a w szczególności określenia regionów, które należy wziąć pod uwagę,

▼B

— przepisy dotyczące odłogowania, a w szczególności przepisy dotyczące art. 107 ust. 3; warunki takie powinny definiować pastewne rośliny strączkowe, które mogą być uprawiane na gruntach odłogowanych oraz, odnośnie pierwszego tiret w pierwszym akapicie tego ustępu, mogą obejmować uprawę roślin bez rekompensaty.

Zgodnie z tą samą procedurą, Komisja może:

— albo uwarunkować przyznanie płatności od stosowania:

i) określonych nasion;

ii) nasion kwalifikowanych w przypadku pszenicy durum oraz lnu i konopi uprawianych na włókno;

iii) określonych odmian w przypadku nasion oleistych, pszenicy durum, siemienia lnianego oraz lnu i konopi uprawianych na włókno;

— albo zostawić Państwu Członkowskiemu możliwość uzależnienia przyznania płatności od spełnienia takich warunków,

— zezwolić na zmianę terminów przewidzianych w art. 109 w niektórych strefach w przypadku gdy nadzwyczajne warunki klimatyczne czynią normalne terminy niemożliwymi do zastosowania.

▼M3

ROZDZIAŁ 10A

PŁATNOŚĆ SPECYFICZNA W ODNIESIENIU DO BAWEŁNY

Artykuł 110a

Zakres

Pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym bawełnę objętą kodem CN 5201 00, na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 110b

Kwalifikowanie się

1. Pomoc przyznawana jest od hektara kwalifikującej się powierzchni bawełny. Aby kwalifikować się, powierzchnia musi być powierzchnią gruntów rolnych, zatwierdzoną przez Państwo Członkowskie do celów produkcji bawełny, obsianą odmianami zatwierdzonymi i utrzymywaną jako taka co najmniej do czasu otwarcia się torebki nasiennej w normalnych warunkach uprawy.

Jednakże jeżeli bawełna nie osiągnęła stadium otwarcia się torebki nasiennej z powodu wystąpienia szczególnych warunków klimatycznych, uznanych za takie warunki przez Państwo Członkowskie, powierzchnie w pełni obsiane bawełną pozostają powierzchniami kwalifikującymi się do pomocy, pod warunkiem że do czasu otwarcia się torebki nasiennej, powierzchnie te nie były wykorzystywane do jakiegokolwiek celu innego niż produkcja bawełny.

2. Państwa Członkowskie zatwierdzają powierzchnie gruntów i odmiany, o których mowa w ust. 1 zgodnie ze szczegółowymi zasadami i warunkami, które przyjęte zostaną zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

Artykuł 110c

Powierzchnie bazowe i kwoty

1. Niniejszym ustanawia się powierzchnię bazową dla:

— Grecji: 37 000 ha

— Hiszpanii: 70 000 ha

— Portugalii: 360 ha.

2. Kwotą pomocy na kwalifikujący się hektar jest:

— w Grecji: 594 EUR, w przypadku 300 000 hektarów i 342,85 EUR w przypadku pozostałych 70 000 hektarów

▼M3

— w Hiszpanii: 1039 EUR

— w Portugalii: 556 EUR.

3. Jeżeli w danym roku, liczba hektarów kwalifikujących się powierzchni bawełny w danym Państwie Członkowskim przekroczy liczbę hektarów powierzchni bazowej, o której mowa w ust. 1, to pomoc, o której mowa w ust. 2 dla tego Państwa Członkowskiego zmniejszana jest proporcjonalnie do liczby, o jaką przekroczona została ta powierzchnia bazowa.

Jednakże co się tyczy Grecji, proporcjonalne zmniejszenie stosowane jest w odniesieniu do kwoty pomocy określonej dla części krajowej powierzchni bazowej obejmującej 70 000 hektarów, w celu utrzymania się w granicach łącznej kwoty 202,2 mln EUR.

4. Szczegółowe zasady w celu wprowadzenia w życie niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

Artykuł 110d

Zatwierdzone organizacje wewnątrz-branżowe

1. Do celów niniejszego rozdziału, „zatwierdzona organizacja wewnątrz-branżowa" oznacza pomiot prawny zrzeszający rolników produkujących bawełnę i co najmniej jeden podmiot zajmujący się odziarnianiem bawełny, w celu, w szczególności, dostarczania temu podmiotowi zajmującemu się odziarnianiem bawełny nieodziarnianej bawełny o odpowiedniej jakości. Państwo Członkowskie, na którego terytorium prowadzą swoją działalność gospodarczą podmioty zajmujące się odziarnianiem bawełny zatwierdza organizację, która przestrzega kryteriów, które przyjęte zostaną zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

2. Działalność zatwierdzonej organizacji wewnątrzbranżowej finansowana jest przez jej członków.

Artykuł 110e

Różnicowanie pomocy przez zatwierdzone organizacje wewnątrz-branżowe

1. Zatwierdzona organizacja wewnątrz-branżowa może zadecydować, że maksymalnie połowa łącznej kwoty pomocy, do której na podstawie powierzchni kwalifikujących się zgodnie z art. 110b ust. 1 uprawnieni są jej członkowie-rolnicy, różnicowana jest zgodnie ze skalą ustanowioną przez tą organizację.

2. Skala, o której mowa w ust. 1 zatwierdzana jest przez Państwo Członkowskie i jest zgodna z kryteriami, które zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2. Takie kryteria dotyczą, w szczególności, jakości nieodziarnianej bawełny, która ma zostać dostarczona, dostosowanej do warunków środowiska naturalnego i warunków gospodarczych, panujących na odnośnych obszarach.

Artykuł 110f

Wypłacanie pomocy

1. Rolnicy otrzymują pomoc od kwalifikującego się hektara zgodnie z art. 110c.

2. Rolnicy, którzy są członkami zatwierdzonej organizacji wewnątrz-branżowej otrzymują pomoc od kwalifikującego się hektara zgodnie z art. 110c, zwiększoną o kwotę 10 EUR. Jednakże w przypadku różnicowania, pomoc przyznawana jest od kwalifikującego się hektara zgodnie z art. 110c, po dostosowaniu zgodnie z art. 110e ust. 1. Kwota skorygowana zwiększana jest o 10 EUR.

▼M3

ROZDZIAŁ 10B

POMOC W ODNIESIENIU DO GAJÓW OLIWNYCH

Artykuł 110g

Zakres

Pomoc przyznawana jest rolnikom jako wkład w utrzymywanie gajów oliwnych, które mają istotne znaczenie dla ochrony środowiska lub istotne znaczenie społeczne, w dobrym stanie wegetacyjnym, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale.

Artykuł 110h

Kwalifikowanie się

Pomoc wypłacana jest z zachowaniem następujących warunków:

a) gaj oliwny jest gajem zarejestrowanym w systemie informacji geograficznej, o którym mowa w art. 20 ust. 2;

b) do pomocy kwalifikują się wyłącznie powierzchnie obsadzone drzewkami oliwnymi posadzonymi przed 1 maja 1998 r., z wyjątkiem Cypru i Malty, w przypadku których przedmiotowym terminem jest 31 grudnia 2001 r., lub zastępującymi takie drzewka, lub powierzchnie objęte programem zatwierdzonym przez Komisję;

c) liczba drzewek oliwnych gaju oliwnego nie różni się od liczby zarejestrowanej z dniem 1 stycznia 2005 r. w systemie informacji geograficznej, o którym mowa w art. 20 ust. 2 o więcej niż 10 %;

d) gaj oliwny odpowiada cechom charakterystycznym gaju oliwnego kategorii, w odniesieniu do której, rolnik ubiega się o pomoc;

e) kwota pomocy, o jaką ubiega się rolnik wynosi co najmniej 50 EUR na jeden wniosek.

Artykuł 110i

Kwota

1. Pomoc w odniesieniu do gajów oliwnych przyznawana jest na SIG-ha upraw oliwek. SIG-ha upraw oliwek jest jednostką powierzchni stosowaną w ramach wspólnej metody, która określona zostanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 na podstawie danych z systemu informacji geograficznej dla uprawy oliwek, o którym mowa w art. 20 ust. 2.

2. W granicach maksymalnych kwot określonych w ust. 3, i po potrąceniu kwoty zatrzymanej zgodnie z ust. 4, Państwa Członkowskie określają wysokość pomocy na SIG-ha upraw oliwek dla maksimum pięciu kategorii powierzchni gajów oliwnych.

Odnośne kategorie określane są zgodnie ze wspólnymi ramami kryteriów ochrony środowiska i kryteriów społecznych, w tym aspektów dotyczących krajobrazu i tradycji społecznej, które przyjęte zostaną zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2. W tym kontekście, należy zwrócić szczególną uwagę na utrzymywanie w dobrym stanie wegetacyjnym gajów oliwnych na obszarach marginalnych.

3. W przypadku, w którym w wyniku zastosowania współczynnika 0,6, określonego w załączniku VII (H), stosowany jest współczynnik 0,4, maksymalna kwota pomocy, o której mowa w ust. 2 wynosi, jak następuje:

	W milionach EUR
Francja	2,11
Grecja	208,14
Włoch	272,05
Cypr	2,93

▼M3

	W milionach EUR
Malta	0,07
Hiszpania	412,45
Portugalia	22,66
Słowenia	0,17

Państwa Członkowskie rozdzielają maksymalną kwotę według poszczególnych kategorii zgodnie z obiektywnymi kryteriami i w sposób niedyskryminacyjny. Co się tyczy każdej kategorii, pomoc od SIG-ha upraw oliwek może być równa poziomowi, ale nie może przekraczać poziomu, kosztów utrzymania w dobrym stanie wegetacyjnym, z wyłączeniem koszów zbioru.

Jeżeliby Państwa Członkowskie zadecydowały o obniżce współczynnika 0,4, maksymalna kwota pomocy, określona zarówno w tabeli powyżej, jak i w załącznikach VIII i VIIIa, korygowana jest zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

Maksymalne kwoty pomocy, określone dla Cypru i Malty są kwotami tymczasowymi. Kwoty te mogą zostać zmienione w 2005 roku, po wprowadzeniu systemu informacji geograficznej, o którym mowa w art. 20 ust. 2, zgodnie z procedurą określoną w 144 ust. 2, w celu korekty maksymalnej kwoty pomocy dla, odpowiednio Cypru i Malty.

4. Państwa Członkowskie mogą zatrzymać do 10 % kwot, o których mowa w ust. 3, w celu zapewnienia finansowania przez Wspólnotę programów działań, opracowanych przez organizacje podmiotów gospodarczych, zatwierdzone zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek konsumpcyjnych ([1]).

Jednakże jeżeliby Państwo Członkowskie zadecydowało o zastosowaniu współczynnika wyższego niż współczynnik 0,6 określony w załączniku VII (H), to może ono zatrzymać maksimum 10 % składowej pułapu krajowego, związanej z oliwą z oliwek, o której mowa w art. 41, w celu zapewnienia finansowania przez Wspólnotę programów działań, o których mowa w akapicie pierwszym. Taka kwota maksymalna określana jest zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

ROZDZIAŁ 10C

POMOC W ODNIESIENIU DO TYTONIU

Artykuł 110j

Zakres stosowania

Co się tyczy lat zbiorów 2006, 2007, 2008 i 2009, pomoc może być przyznawana rolnikom produkującym surowiec tytoniowy objęty kodem CN 2401, na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 110k

Kwalifikowanie się

Pomoc przyznawana jest rolnikom, którzy otrzymywali płatność z tytułu premii tytoniowej zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2075/92 w latach kalendarzowych 2000, 2001 i 2002, rolnikom, którzy uzyskali kwoty na produkcję tytoniu w okresie od 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. Pomoc wypłacana jest z zachowaniem następujących warunków:

a) tytoń musi pochodzić z rejonu produkcji, o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2848/98 ([2]);

([1]) Patnz: str. 97 niniejszego Dziennika Urzędowego.
([2]) Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 17. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1983/2002 (Dz.U. L 306 z 8.11.2002, str. 8).

▼M3

b) wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu (WE) nr 2848/98 muszą być spełniane;

c) liście tytoniu muszą zostać dostarczone przez rolnika do siedziby pierwszego przetwórcy w ramach umowy kontraktacji;

d) jest ona przyznawana w taki sposób, aby zapewnić równe traktowane rolników i/lub zgodnie z obiektywnymi kryteriami, takimi jak te dotyczące położenia producentów tytoniu w regionie Celu 1 lub produkcji odmian o określonej jakości.

Artykuł 110l

Kwota

1. W przypadku, w którym w wyniku zastosowania współczynnika 0,4, określonego w załączniku VII (I), stosowany jest współczynnik 0,6, maksymalna łączna kwota pomocy, włącznie z kwotami, które mają zostać przeniesione na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, o którym mowa w art. 110m, wynosi, jak następuje:

	Lata 2006–2009 (w milionach EUR)
Belgia	2,374
Niemcy	21,287
Grecja	227,331
Hiszpania	70,599
Francja	48,217
Włochy	200,821
Austria	0,606
Portugalia	10,161

Jeżeliby Państwa Członkowskie zdecydowały o obniżce współczynnika 0,6, to maksymalna kwota pomocy, określona zarówno w tabeli powyżej jak i w załączniku VIII, korygowana jest zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

Artykuł 110m

Przeniesienie na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego

W roku kalendarzowym 2006, kwota równa 4 %, i w roku kalendarzowym 2007, kwota równa 5 %, pomocy przyznanej zgodnie z niniejszym rozdziałem przeznaczana jest na finansowanie działań informacyjnych w ramach Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2075/92.

ROZDZIAŁ 10D

POMOC OBSZAROWA W ODNIESIENIU DO CHMIELU

Artykuł 110n

Zakres stosowania

Pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym chmiel objęty kodem CN 1210, na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

▼M3

Artykuł 110o

Kwalifikowanie się

Kwalifikującymi się powierzchniami, są powierzchnie, które:

— położone są w rejonach produkcji chmielu, opublikowanych przez Komisję zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1784/77 ([1]),

— obsadzone są chmielem, i

— rzeczywiście są przedmiotem zbiorów.

▼B

ROZDZIAŁ 11

PREMIE Z TYTUŁU OWIEC I KÓZ

Artykuł 111

Zakres zastosowania

W przypadku zastosowania przepisów art. 67, Państwa Członkowskie przyznają, w ujęciu rocznym, premie lub dodatkowe płatności rolnikom, którzy hodują owce i kozy, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w niniejszym rozdziale, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Artykuł 112

Definicje

Dla potrzeb niniejszego rozdziału mają zastosowanie następujące definicje:

a) „maciorka" oznacza samicę z gatunku owiec, która kociła się przynajmniej raz lub która ma ponad jeden rok życia;

b) „koza" oznacza samicę z gatunku kóz, która kociła się przynajmniej raz lub która ma ponad jeden rok życia.

Artykuł 113

Premia z tytułu maciorek i kóz

1. Rolnik utrzymujący maciorki w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii z tytułu utrzymywania maciorek (premii z tytułu maciorek).

2. Rolnik utrzymujący kozy w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii z tytułu utrzymywania kóz (premii z tytułu kóz). Premia taka jest przyznawana rolnikom na określonych obszarach, w których produkcja spełnia następujące dwa kryteria:

a) hodowla kóz jest ukierunkowana głównie na produkcję koźliny;

b) techniki hodowli kóz i owiec są podobne co do swojej natury.

Wykaz takich obszarów zostanie ustanowiony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

3. Premia z tytułu maciorek oraz premia z tytułu kóz jest przyznawana w formie płatności rocznej na każde kwalifikujące się zwierzę na rok kalendarzowy oraz na rolnika w ramach limitów indywidualnych pułapów. Minimalna liczba zwierząt, w odniesieniu do których składany jest wniosek o premię, jest określana przez Państwo Członkowskie. Liczba minimalna nie powinna być mniejsza niż 10 i większa niż 50.

4. Kwota premii na maciorkę wynosi 21 EUR. Jednakże dla rolników sprzedających mleko owcze lub produkty oparte na leku owczym, premia na maciorkę wynosi 16,8 EUR.

5. Kwota premii na kozę wynosi 16,8 EUR.

([1]) Dz.U. L 200 z 8.8.1977, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

▼B

Artykuł 114

Premia uzupełniająca

1. Premia uzupełniająca jest wypłacana rolnikom z obszarów, gdzie produkcja owiec i kóz stanowi działalność tradycyjną lub ma znaczący udział w gospodarce wiejskiej. Państwa Członkowskie definiują takie obszary. W każdym razie, premia uzupełniająca jest przyznawana wyłącznie rolnikowi, którego gospodarstwo, w kategoriach powierzchni wykorzystywanej na cele rolnicze, znajduje się co najmniej w 50 % na obszarach o utrudnionych warunkach gospodarowania zdefiniowanych stosownie do rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

2. Premia uzupełniająca jest przyznawana również rolnikowi zajmującemu się okresowym wypasem zwierząt, pod warunkiem, że:

a) co najmniej 90 % zwierząt, dla których wnioskowana jest premia jest wypasanych przez co najmniej 90 kolejnych dni na kwalifikujących się obszarach określonych zgodnie z ust. 1; oraz

b) siedziba gospodarstwa znajduje się na należycie zdefiniowanym obszarze geograficznym, który został określony przez Państwo Członkowskie jako obszar tradycyjnego wykonywani okresowego wypasu owiec i/lub kóz oraz pod warunkiem że takie przemieszczenia zwierząt są konieczne ze względu na brak paszy w wystarczającej ilości w czasie okresowego wypasu zwierząt.

3. Kwota premii uzupełniającej jest ustalana na poziomie 7 EUR na maciorkę i na kozę. Premia uzupełniająca jest przyznawana z zastrzeżeniem tych samych warunków co warunki ustanowione odnośnie przyznawania premii z tytułu maciorek i kóz.

Artykuł 115

Przepisy wspólne

1. Premie są wypłacane rolnikom – beneficjentom na podstawie liczby maciorek i/lub kóz utrzymywanych w gospodarstwie przez minimalny okres, który zostanie określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

▼M1

2. W momencie, gdy rozporządzenie zawierające nowe przepisy dotyczące identyfikacji i rejestracji owiec i kóz i zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 wejdzie w życie, aby kwalifikować się do premii dane zwierzę będzie musiało zostać poddane identyfikacji i rejestracji zgodnej z takimi przepisami.

▼B

Artykuł 116

Limity indywidualne

1. W dniu 1 stycznia 2005 r. indywidualny pułap przypadający na rolnika, o którym mowa w art. 113 ust. 3 będzie równy liczbie praw do premii, które rolnik posiadał w dniu 31 grudnia 2004 r. zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi.

▼M2

2. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne do zapewnienia, aby suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekroczyła krajowych pułapów określonych w ust. 4 oraz aby rezerwy krajowe określone w art. 118 mogły zostać utrzymane.

Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 143b, nowe Państwa Członkowskie przyznają indywidualne pułapy dla producentów i tworzą rezerwy krajowe na podstawie ogólnej liczby uprawnień do premii zarezerwowanych dla każdego z nowych Państw Członkowskich zgodnie z art. 4, nie później niż rok po dniu przystąpienia.

Po upłynięciu okresu stosowania systemu jednolitej płatności powierzchniowej zgodnie z art. 143b oraz w przypadku stosowania art. 67 przyznanie producentom indywidualnych pułapów i utworzenie rezerwy krajowej określonej w akapicie drugim następuje nie później niż na koniec pierwszego roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności.

▼B

3. Prawa do premii, które zostały wycofane na mocy środka podjętego zgodnie z ust. 2 zostaną zniesione.

▼M2

4. Stosuje się następujące pułapy:

Państwo Członkowskie	Uprawnienia (x 1 000)
Belgia	70
Republika Czeska	66,733
Dania	104
Niemcy	2 432
Estonia	48
Grecja	11 023
Hiszpania	19 580
Francja	7 842
Irlandia	4 956
Włochy	9 575
Cypr	472,401
Łotwa	18,437
Litwa	17,304
Luksemburg	4
Węgry	1 146
Malta	8,485
Niderlandy	930
Austria	206
Polska	335,88
Portugalia ([1])	2 690
Słowenia	84,909
Słowacja	305,756
Finlandia	80
Szwecja	180
Zjednoczone Królestwo	19 492
Ogółem	81 667,905

([1]) Podlega dostosowaniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94.

▼B

Artykuł 117

Przeniesienie praw do premii

1. Gdy rolnik sprzedaje lub w inny sposób przekazuje prawo własności do swojego gospodarstwa, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii osobie, która przejmuje jego gospodarstwo.

2. Rolnik może również przekazać, w całości lub części, swoje prawa do premii innym rolnikom bez przenoszenia praw do swojego gospodarstwa.

W przypadku przeniesienia praw do premii bez przenoszenia praw do gospodarstwa, część przenoszonych praw do premii, nie przekraczająca 15 %, jest zwracana, bez rekompensaty, do rezerwy krajowej Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się dane gospodarstwo, w celu ich bezpłatnego rozdysponowania.

Państwa Członkowskie mogą nabyć prawa do premii od rolników, którzy zgodzą się, na zasadzie dobrowolności, zwrócić swoje prawa do premii, w całości lub w części. W takim przypadku kwoty wypłacone

▼B

rolnikom za zbycie takich praw do premii mogą zostać uregulowane albo ze środków budżetu krajowego albo w sposób przewidziany na mocy art. 119 ust. 2, piąte tiret.

W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 oraz w należycie uzasadnionych okolicznościach, Państwa Członkowskie mogą uregulować, że w przypadku sprzedaży lub innego sposobu przekazania praw do gospodarstwa, przekazanie praw do premii jest dokonywane za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa Członkowskie mogą podjąć niezbędne środki dla przeciwdziałania przenoszeniu praw do premii z obszarów lub regionów wrażliwych, gdzie produkcja owiec ma szczególne znaczenie dla lokalnej gospodarki.

4. Państwa Członkowskie mogą zezwolić, przed upływem terminu, który określą, na tymczasowe przeniesienie takiej części praw do premii, której rolnik posiadający takie prawa nie zamierza wykorzystać.

Artykuł 118

Rezerwa krajowa

1. Każde Państwo Członkowskie utrzymuje krajową rezerwę praw do premii.

2. Wszystkie prawa do premii wycofane zgodnie z art. 117 ust. 2 lub innymi przepisami wspólnotowymi są dodawane do rezerwy krajowej.

3. Państwa Członkowskie mogą przyznawać prawa do premii rolnikom, w ramach limitów swoich rezerw krajowych. W przypadku przydziału praw do premii, pierwszeństwo należy dawać w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.

Artykuł 119

Płatności dodatkowe

1. W przypadku zastosowania przepisów art. 71, Państwa Członkowskie dokonują płatności dodatkowych, w ujęciu rocznym, równych globalnym kwotom określonym w ust. 3 niniejszego artykułu.

Państwa Członkowskie mogą zadecydować o uzupełnieniu globalnych kwot określonych w ust. 3 niniejszego artykułu poprzez zmniejszenie kwot płatności, o których mowa w artykule 113. Zmniejszenie, które może zostać zastosowane na poziomie regionalnym, nie może przekroczyć jednego euro.

Płatności takich należy dokonywać, w ujęciu rocznym, zgodnie z obiektywnymi kryteriami obejmującymi, w szczególności, odpowiednie struktury i warunki produkcji, oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie producentów oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji. Ponadto płatności takich nie dotyczą wahania cen rynkowych. Są one dokonywane na poziomie regionalnym.

2. Płatności mogą obejmować w szczególności następujące:

— płatności na rzecz rolników zaangażowanych w określone rodzaje produkcji, w szczególności związane z jakością, które mają istotne znaczenie dla lokalnej gospodarki lub też ochrony środowiska naturalnego,

— zwiększenie premii, określonej w art. 113. Dodatkowe kwoty mogą podlegać zastosowaniu wymogów dotyczących obsady zwierząt, które zostaną określone przez dane Państwo Członkowskie, po uwzględnieniu warunków lokalnych,

— wsparcie na rzecz restrukturyzacji gospodarstw rolników lub rozwoju organizacji producenckich,

— płatności powierzchniowe na rzecz rolników, przyznawane na hektar powierzchni pastwiskowych, które są dostępne dla rolnika w trakcie danego roku kalendarzowego oraz w odniesieniu do których płatności nie były wnioskowane w tym samym roku w ramach systemu

▼B

wsparcia dla rolników produkujących niektóre rośliny uprawne, w ramach systemu pomocowego z tytułu suszu paszowego oraz w ramach wspólnotowych mechanizmów pomocowych z tytułu innych upraw trwałych lub ogrodniczych,

— płatności na rzecz rolników, którzy zwrócą swoje prawa na zasadzie dobrowolności, zgodnie z przepisami art. 117 ust. 2,

— wsparcie dla poprawy i racjonalizacji przetwórstwa i sprzedaży mięsa z owiec i kóz.

▼M2

3. Stosuje się następujące kwoty globalne:

(wyrażone w tysiącach EUR)

Belgia	64
Republika Czeska	71
Dania	79
Niemcy	1 793
Estonia	51
Grecja	8 767
Hiszpania	18 827
Francja	7 083
Irlandia	4 875
Włochy	6 920
Cypr	441
Łotwa	19
Litwa	18
Luksemburg	4
Węgry	1 212
Malta	9
Niderlandy	743
Austria	185
Polska	355
Portugalia	2 275
Słowenia	86
Słowacja	323
Finlandia	61
Szwecja	162
Zjednoczone Królestwo	20 162

▼M2

4. W nowych Państwach Członkowskich kwoty globalne stosuje się zgodnie z pułapami określonymi w art. 143a.

▼B

Artykuł 120

Pułapy

Suma kwot każdej wnioskowanej premii lub płatności dodatkowej nie może przekroczyć limitu pułapu, ustalonego przez Komisje zgodnie z art. 64 ust. 2.

W przypadku gdy łączna kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

ROZDZIAŁ 12

PŁATNOŚCI Z TYTUŁU WOŁOWINY I CIELĘCINY

Artykuł 121

Zakres zastosowania

W przypadku zastosowania przepisów art. 68, Państwa Członkowskie przyznają, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozdziale, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, pomoc wybraną przez odnośne Państwo Członkowskie zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 122

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

a) „region” oznacza Państwo Członkowskie lub region w ramach Państwa Członkowskiego, w zależności od wyboru Państwa Członkowskiego;

b) „byk” oznacza niekastrowanego samca z gatunku bydła;

c) „wół” oznacza kastrowanego samca z gatunku bydła;

d) krowa „mamka” oznacza krowę należącą do rasy mięsnej lub krowę będącą krzyżówką z rasą mięsną, oraz należącą do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na potrzeby produkcji mięsa;

e) „jałówka” oznacza samicę z gatunku bydła w wieku od ośmiu miesięcy, która się jeszcze nie cieliła.

Artykuł 123

Premia specjalna

1. Rolnik utrzymujący samce z gatunku bydła w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii specjalnej. Jest ona przyznawana w formie premii rocznej na rok kalendarzowy i na gospodarstwo, w ramach limitów pułapów regionalnych za nie więcej niż 90 zwierząt dla każdego przedziału wiekowego, o którym mowa w ust. 2.

2. Premia specjalna jest przyznawana nie więcej niż:

a) raz w życiu każdego byka w wieku powyżej dziewięciu miesięcy; lub

b) dwa razy w życiu każdego wołu:

— po raz pierwszy w wieku dziewięciu miesięcy,

— po raz drugi po osiągnięciu przez zwierzę wieku 21 miesięcy.

3. Aby korzystać z premii specjalnej:

a) każde zwierzę objęte wnioskiem musi być utrzymywane przez rolnika z przeznaczeniem na opas przez okres, który zostanie określony;

▼B

b) każde zwierzę musi posiadać do momentu uboju lub eksportu paszport zwierzęcy, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny ([1]), który zawiera wszystkie istotne informacje dotyczące statusu w zakresie premii oraz, jeżeli paszport taki nie jest dostępny, równoważny dokument administracyjny.

4. Gdy w danym regionie łączna liczba byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy oraz wołów w wieku od dziewięciu do 20 miesięcy, które zostały uwzględnione we wniosku oraz które spełniają warunki przyznania premii specjalnej, przekroczy pułap regionalny, o którym mowa w ust. 8, wówczas liczba wszystkich kwalifikujących się zwierząt na mocy przepisów ust. 2 lit. a) i b) przypadających na rolnika na dany rok jest proporcjonalnie zmniejszana.

W rozumieniu niniejszego artykułu „pułap regionalny" oznacza liczbę zwierząt uprawnionych o korzystania, w danym regionie i na rok kalendarzowy, z premii specjalnej.

5. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 4, Państwo Członkowskie może:

— na podstawie obiektywnych kryteriów, które stanowią część polityki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich oraz wyłącznie pod warunkiem że uwzględniają one aspekty odnoszące się do środowiska naturalnego i zatrudnienia, zmienić lub uchylić limit pogłowia wynoszący 90 zwierząt na gospodarstwo jak również przedział wiekowy oraz,

— wykonując swoje uprawnienia, zadecydować o zastosowaniu ust. 4 w taki sposób, aby osiągnąć poziom zmniejszeń, które muszą być zgodne z obowiązującym pułapem regionalnym, bez stosowania takich zmniejszeń do małych rolników, którzy, w odniesieniu do danego roku, złożyli wnioski o specjalne premie, obejmujące jedynie minimalną liczbę zwierząt określoną przez dane Państwo Członkowskie.

6. Państwa Członkowskie mogą zadecydować o przyznaniu premii specjalnej w momencie uboju. W tym przypadku, w odniesieniu do byków, kryterium wieku, o którym mowa w ust. 2 lit. a) jest zastępowane minimalną wagą tuszy wynoszącą 185 kilogramów.

Premia jest wypłacana lub przekazywana na rzecz rolników.

Zezwala się Zjednoczonemu Królestwu na stosowanie w Irlandii Północnej systemu przyznawania premii specjalnej, który różni się od systemu stosowanego na pozostałej części jego terytorium.

7. Kwota premii specjalnej jest ustalana na poziomie:

a) 210 EUR na kwalifikującego się byka;

b) 150 EUR na kwalifikującego się wołu i przedział wiekowy.

▼M2

8. Stosuje się następujące pułapy regionalne:

Belgia	235 149
Republika Czeska	244 349
Dania	277 110
Niemcy	1 782 700
Estonia	18 800
Grecja	143 134
Hiszpania	713 999 ([1])
Francja	1 754 732 ([2])
Irlandia	1 077 458
Włochy	598 746

([1]) Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1.

▼M2

Cypr	12 000
Łotwa	70 200
Litwa	150 000
Luksemburg	18 962
Węgry	94 620
Malta	3 201
Niderlandy	157 932
Austria	373 400
Polska	926 000
Portugalia	175 075 ([3]) ([4])
Słowenia	92 276
Słowacja	78 348
Finlandia	250 000
Szwecja	250 000
Zjednoczone Królestwo	1 419 811 ([5])

([1]) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001.
([2]) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1452/2001.
([3]) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001.
([4]) Podlega dostosowaniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94.
([5]) Pułap ten jest przejściowo zwiększany o 100 000 do 1 519 811 do momentu, do którego żywe zwierzęta w wieku poniżej sześciu miesięcy mogą być eksportowane.

▼B

Artykuł 124

Premia z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji

1. W przypadku zastosowania przepisów art. 71, gdy w Państwie Członkowskim liczba wołów:

a) poddawanych ubojowi w danym roku przekracza 60 % łącznej liczby ubojów samców z gatunku bydła, przeprowadzanych rocznie; oraz

b) poddawanych ubojowi w okresie od 1 września do 30 listopada w danym roku przekracza 35 % łącznej liczby ubojów wołów przeprowadzanych rocznie,

rolnicy mogą korzystać, po złożeniu wniosku, z dodatkowej premii do premii specjalnej (premia z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji). Jednakże jeżeli oba wskaźniki progowe, o których mowa powyżej zostaną osiągnięte w Irlandii lub w Irlandii Północnej, wówczas premia ma zastosowanie w Irlandii i w Irlandii Północnej.

Dla celów stosowania niniejszego artykułu w Zjednoczonym Królestwie, Irlandia Północna jest traktowana jako oddzielny podmiot.

2. Kwota takiej premii jest ustalana na poziomie:

— 72,45 EUR na zwierzę poddawane ubojowi podczas pierwszych 15 tygodni w danym roku,

— 54,34 EUR na zwierzę poddawane ubojowi podczas szesnastego i siedemnastego tygodnia w danym roku,

— 36,23 EUR na zwierzę poddawane ubojowi w tygodniach od osiemnastego do dwudziestego pierwszego w danym roku, oraz

— 18,11 EUR na zwierzę poddawane ubojowi podczas dwudziestego drugiego i dwudziestego trzeciego tygodnia w danym roku.

3. Gdy wskaźnik, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie zostanie osiągnięty, uwzględniając przedostatnie zdanie ust. 1, Państwa Członkowskie, których rolnicy poprzednio otrzymywali premię z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji, mogą zadecydować o przyznaniu takiej premii na poziomie 60 % kwot określonych w ust. 2.

▼B

W takim przypadku dane Państwo Członkowskie:

a) może zadecydować o przyznaniu takiej premii wyłącznie dla pierwszych dwóch lub trzech odnośnych okresów;

b) zapewnia aby środek taki był finansowo neutralny w odniesieniu do tego samego roku budżetowego poprzez odpowiednie zmniejszenie:

— kwoty drugiego przedziału wiekowego premii specjalnej mającej zastosowanie do wołów, przyznawanej w takim Państwie Członkowskim, i/lub

— płatności dodatkowych dokonywanych na mocy przepisów sekcji 2,

oraz informuje Komisję o zastosowanym rodzaju zmniejszenia.

Dla potrzeb stosowania niniejszego środka Irlandia i Irlandia Północna są traktowane jako jeden podmiot na potrzeby obliczenia wskaźnika, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i w rezultacie dla zakwalifikowania się do otrzymania premii.

4. W celu ustalenia czy wielkości procentowe, o których mowa w niniejszym artykule zostały przekroczone, należy uwzględnić uboje przeprowadzone podczas drugiego roku poprzedzającego rok, w którym zwierzę kwalifikujące się do premii zostało poddane ubojowi.

Artykuł 125

Premia z tytułu krów mamek

1. Rolnik utrzymujący krowy mamki w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii za utrzymywanie krów mamek (premia z tytułu krów mamek). Jest ona przyznawana w formie premii rocznej na rok kalendarzowy i na rolnika w ramach limitów indywidualnych pułapów.

2. Premia z tytułu krów mamek jest przyznawana rolnikowi:

a) niedostarczającemu mleka ani produktów mleczarskich ze swojego gospodarstwa przez okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Dostarczanie mleka lub produktów mleczarskich bezpośrednio z gospodarstwa do konsumenta nie wpływa, Jednakże na przyznanie premii;

b) dostarczającemu mleko lub produkty mleczarskie, których łączna indywidualna ilość referencyjna, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 nie przekracza 120 000 kilogramów. Jednakże Państwa Członkowskie mogą zadecydować, na podstawie obiektywnych kryteriów, które ustanowią, o zmianie lub uchyleniu takiego limitu ilościowego,

pod warunkiem, że rolnik utrzymuje, przez co najmniej sześć kolejnych miesięcy od dnia złożenia wniosku, liczbę krów mamek równą co najmniej 60 % oraz jałówek równą maksymalnie 40 % liczby, która stanowiła przedmiot wniosku o premię.

Na potrzeby ustalenia liczby zwierząt kwalifikujących się do otrzymania premii na mocy lit. a) i b) pierwszego akapitu ust. 2 niniejszego artykułu, określa się czy krowy należą do stada mamek czy do stada mlecznego na podstawie indywidualnej ilości referencyjnej beneficjenta, zdefiniowanej w art. 95 ust. 2, oraz przeciętnego udoju mleka.

3. Uprawnienia rolników do premii są ograniczane poprzez zastosowanie indywidualnego pułapu zdefiniowanego w art. 126.

4. Kwota premii na kwalifikujące się zwierzę zostaje ustalona na poziomie 200 EUR.

5. W przypadku zastosowania art. 8 lit. a) punkt i), Państwa Członkowskie mogą przyznać dodatkową krajową premię z tytułu krów mamek, maksymalnie w wysokości 50 EUR na zwierzę, pod warunkiem że nie powoduje to dyskryminacji hodowców bydła w odnośnym Państwie Członkowskim.

▼B

W odniesieniu do gospodarstw znajdujących się w regionie zdefiniowanym w art. 3 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych ([1]), pierwsze 24,15 EUR na zwierzę takiej dodatkowej premii jest finansowane z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

W odniesieniu do gospodarstw znajdujących się na terytorium Państwa Członkowskiego, jeżeli w odnośnym Państwie Członkowskim pogłowie bydła zawiera duży odsetek krów mamek, które stanowią co najmniej 30 % łącznego pogłowia krów, oraz jeżeli co najmniej 30 % samców z gatunku bydła poddawanych ubojowi należy do klasy mięsności S i E, Sekcja Gwarancji EFOGR finansuje premię dodatkową w pełnej wysokości. Przestrzelenie takich wielkości procentowych jest ustalane na podstawie średniej z dwóch lat poprzedzających rok, w którym wspomniana premia jest przyznawana.

6. Dla potrzeb niniejszego artykułu brane są pod uwagę wyłącznie jałówki należące do rasy mięsnej lub będące krzyżówką z rasą mięsną, oraz należące do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na potrzeby produkcji mięsa.

Artykuł 126

Indywidualny pułap dla krów mamek

▼M2

1. Pomoc jest przyznawana każdemu rolnikowi utrzymującemu krowy mamki w ramach limitu indywidualnych pułapów określonych w zastosowaniu art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 lub ust. 2 akapit drugi.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekroczyła krajowych pułapów określonych w ust. 5 oraz aby rezerwy krajowe określone w art. 128 mogły zostać utrzymane.

Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 143b, nowe Państwa Członkowskie przyznają producentom pułapy indywidualne i tworzą rezerwy krajowe na podstawie ogólnej liczby uprawnień do premii zarezerwowanych dla każdego z nowych Państw Członkowskich zgodnie z ust. 5, nie później niż rok po dniu przystąpienia.

Po upłynięciu okresu stosowania systemu jednolitej płatności powierzchniowej zgodnie z art. 143b oraz w przypadku stosowania art. 68 ust. 2 lit. a) pkt i), przyznanie producentom indywidualnych pułapów i utworzenie rezerwy krajowej określonej w akapicie drugim następuje nie później niż na koniec pierwszego roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności.

▼B

3. W przypadku gdy dostosowanie, o którym mowa w ust. 2, wymaga zmniejszenia indywidualnych pułapów posiadanych przez rolników, operację taką należy przeprowadzić bez płatności kompensacyjnych i zadecydować o niej na podstawie obiektywnych kryteriów obejmujących, w szczególności:

— procent w jakim rolnicy wykorzystali swoje indywidualne pułapy podczas trzech lat referencyjnych poprzedzających rok 2000,

— wdrożenie programu inwestycyjnego lub ekstensyfikacyjnego w sektorze wołowiny i cielęciny,

— określone okoliczności naturalne lub stosowanie kar, skutkujące niewypłaceniem lub zmniejszeniem płatności premii za co najmniej jeden rok referencyjny,

— dodatkowe nadzwyczajne okoliczności powodujące, że płatności dokonywane w co najmniej jednym roku referencyjnym nie odpowiadają faktycznej sytuacji występującej w trakcie poprzednich lat.

([1]) Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1105/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 3).

▼B

4. Prawa do premii, które zostały wycofane na mocy środka podjętego zgodnie z ust. 2, zostaną zniesione.

▼M2

5. Stosuje się następujące pułapy krajowe:

Belgia	394 253
Republika Czeska (1)	90 300
Dania	112 932
Niemcy	639 535
Estonia (1)	13 416
Grecja	138 005
Hiszpania (2)	1 441 539
Francja (3)	3 779 866
Irlandia	1 102 620
Włochy	621 611
Cypr (1)	500
Łotwa (1)	19 368
Litwa (1)	47 232
Luksemburg	18 537
Węgry (1)	117 000
Malta (1)	454
Niderlandy	63 236
Austria	375 000
Polska (1)	325 581
Portugalia (4) (5)	416 539
Słowenia (1)	86 384
Słowacja (1)	28 080
Finlandia	55 000
Szwecja	155 000
Zjednoczone Królestwo	1 699 511

(1) Stosowane od dnia przystąpienia.

(2) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001.

(3) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1452/2001.

(4) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001.

(5) Podlega zwiększeniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94 o premie wynikające z zastosowania rozporządzenia w 2003 i 2004 r.

▼B

Artykuł 127

Przeniesienie praw do premii z tytułu krów mamek

1. Gdy rolnik sprzedaje lub w inny sposób przekazuje prawo własności do swojego gospodarstwa, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii z tytułu krów mamek osobie, która przejmuje jego gospodarstwo. Rolnik może również przekazać, w całości lub części, swoje prawa do premii innym rolnikom bez przenoszenia praw do swojego gospodarstwa.

W przypadku przeniesienia praw do premii bez przenoszenia praw do gospodarstwa, część przenoszonych praw do premii, nieprzekraczająca 15 %, jest zwracana, bez płatności kompensacyjnej, do rezerwy krajowej Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się dane gospodarstwo, w celu ich bezpłatnego rozdysponowania.

2. Państwa Członkowskie:

▼B

a) podejmują niezbędne środki dla przeciwdziałania przenoszeniu praw do premii poza obszary lub regiony wrażliwe, gdzie produkcja wołowiny i cielęciny ma szczególne znaczenie dla lokalnej gospodarki;

b) mogą uregulować, że przeniesienie praw do premii bez przekazania praw do gospodarstwa jest dokonywane bezpośrednio pomiędzy rolnikami albo że jest dokonywane za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa Członkowskie mogą zezwolić, przed upływem terminu, który określą, na tymczasowe przeniesienie takiej części praw do premii, której rolnik posiadający takie prawa nie zamierza wykorzystać.

Artykuł 128

Krajowa rezerwa praw do premii z tytułu krów mamek

1. Każde Państwo Członkowskie utrzymuje krajową rezerwę praw do premii z tytułu krów mamek.

2. Wszystkie prawa do premii wycofane zgodnie z art. 127 ust. 1 lub innymi przepisami wspólnotowymi są dodawane do rezerwy krajowej, bez uszczerbku dla przepisów art. 126 ust. 4.

3. Państwa Członkowskie wykorzystują swoje rezerwy krajowe do przyznawania praw do premii, w ramach limitów swoich rezerw krajowych, w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.

Artykuł 129

Jałówki

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 125 ust. 3, Państwa Członkowskie, w których więcej niż 60 % krów mamek i jałówek jest utrzymywanych na obszarach górskich, w rozumieniu art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999, mogą zadecydować o przyznaniu premii z tytułu krów mamek dla jałówek oddzielnie do takiej premii dla krów mamek w ramach limitów odrębnego pułapu krajowego, który zostanie ustanowiony przez odnośne Państwo Członkowskie.

Taki odrębny pułap krajowy nie może przekraczać 40 % pułapu krajowego odnośnego Państwa Członkowskiego określonego w art. 126 ust. 5. Taki pułap krajowy jest zmniejszany o kwotę równą odrębnemu pułapowi krajowemu. Gdy w Państwie Członkowskim korzystającym z uprawnień przewidzianych w niniejszym ustępie, łączna liczba jałówek, objętych złożonym wnioskiem, i spełniających warunki dotyczące przyznawania premii z tytułu krów mamek, przekroczy odrębny pułap krajowy, należy proporcjonalnie zmniejszyć liczbę jałówek kwalifikujących się do premii przypadających na rolnika w odnośnym roku.

2. Na potrzeby niniejszego artykułu, brane są pod uwagę wyłącznie jałówki należące do rasy mięsnej lub będące krzyżówką z rasą mięsną.

Artykuł 130

Premia ubojowa

1. Rolnik utrzymujący bydło w swoim gospodarstwie może skorzystać, po złożeniu wniosku, z premii ubojowej. Jest ona przyznawana z tytułu uboju zwierząt kwalifikujących się do premii lub ich eksportu do kraju trzeciego, oraz w ramach pułapów krajowych, które zostaną określone.

Następujące zwierzęta kwalifikują się do premii ubojowej:

a) byki, woły, krowy i jałówki w wieku powyżej ośmiu miesięcy włącznie;

b) cielęta w wieku od miesiąca do ośmiu miesięcy i o wadze tuszy do 185 kg,

pod warunkiem że były one utrzymywane przez rolnika przez okres czasu, który zostanie określony.

2. Kwota premii zostaje ustalona na poziomie:

▼B

a) 80 EUR na zwierzę kwalifikujące się do premii, określone w ust. 1 lit. a);

b) 50 EUR na zwierzę kwalifikujące się do premii, określone w ust. 1 lit. b).

3. Pułapy krajowe, o których mowa w ust. 1, są określane dla poszczególnych Państw Członkowskich oraz osobno dla obu grup zwierząt wyszczególnionych w lit. a) i b) ust. 1. Każdy pułap jest równy liczbie zwierząt w każdej z tych dwóch grup, które w roku 1995 zostały poddane ubojowi w danym Państwie Członkowskim, do której dodaje się takie zwierzęta eksportowane do krajów trzecich, według danych Eurostatu lub innych opublikowanych oficjalnych informacji statystycznych dla takiego roku, zaakceptowanych przez Komisję.

▼M2

W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułapy krajowe są określone w poniższej tabeli:

	Byki, wołki, krowy i jałówki	Cielęta mające więcej niż 1 miesiąc i mniej niż 8 miesięcy, ważące do 185 kg
Republika Czeska	483 382	27 380
Estonia	107 813	30 000
Cypr	21 000	-
Łotwa	124 320	53 280
Litwa	367 484	244 200
Węgry	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polska	1 815 430	839 518
Słowenia	161 137	35 852
Słowacja	204 062	62 841

▼B

4. Gdy w danym Państwie Członkowskim łączna liczba zwierząt, objętych wnioskami w odniesieniu do jednej z dwóch grup zwierząt wyszczególnionych w lit. a) lub b) ust. 1, oraz spełniających warunki przyznawania premii ubojowej przekroczy pułap krajowy ustanowiony dla takiej grupy, liczba wszystkich kwalifikujących się zwierząt w ramach danej grupy, przypadająca na rolnika w odnośnym roku jest proporcjonalnie zmniejszana.

Artykuł 131

Wymogi dotyczące obsady zwierząt

1. W przypadku zastosowania przepisów art. 71, łączna liczba zwierząt kwalifikujących się do premii specjalnej oraz premii z tytułu krów mamek jest ograniczana poprzez wymogi dotyczące obsady zwierząt w gospodarstwie, wynoszącego dwie jednostki żywego inwentarza (LSU) na hektar i rok kalendarzowy. Wymóg dotyczący obsady zwierząt począwszy od 1 stycznia 2003 r. wynosi 1,8 LSU. Wymogi dotyczące obsady zwierząt jest wyrażany w LSU na jednostkę powierzchni pastwiskowej gospodarstwa wykorzystywanej na potrzeby żywienia zwierząt tam utrzymywanych. Jednakże rolnik zostaje wyłączony z obowiązku stosowania się do wymogów dotyczących obsady zwierząt jeżeli liczba zwierząt utrzymywanych w jego gospodarstwie, uwzględnianych przy określaniu wymogów dotyczących obsady zwierząt nie przekracza 15 LSU.

2. Dla określenia wymogów dotyczących obsady zwierząt w gospodarstwie, uwzględnia się:

▼B

a) samce z gatunku bydła, krowy mamki i jałówki, owce i/lub kozy, dla których złożono wnioski o premie, jak również krowy mleczne potrzebne do wyprodukowania łącznej ilości referencyjnej mleka przydzielonej rolnikowi. Liczba zwierząt jest przeliczana na LSU poprzez zastosowanie następującej tabeli:

Samce z gatunku bydła oraz jałówki starsze niż 24 miesiące, krowy mamki, krowy mleczne	1,0 LSU
Samce z gatunku bydła oraz jałówki w wieku od sześciu miesięcy do 24 miesięcy	0,6 LSU
Owce	0,15 LSU
Kozy	0,15 LSU

b) powierzchnię pastwiskową, rozumiana jako powierzchnia gospodarstwa dostępna przez cały rok kalendarzowy na potrzeby hodowli bydła oraz owiec i/lub kóz. Powierzchnia pastwiskowa nie obejmuje:

— gruntów pod budynkami, lasami, stawami, ścieżkami,

— powierzchni wykorzystywanych do innych upraw kwalifikujących się do pomocy wspólnotowej lub do upraw trwałych oraz upraw ogrodniczych, za wyjątkiem trwałych pastwisk, dla których przyznawane są płatności powierzchniowe na mocy art. 136 lub, w zależności od przypadku, art. 96,

— powierzchni kwalifikujących się do systemów wsparcia ustanowionych dla producentów niektórych roślin uprawnych, wykorzystywanych na potrzeby systemu pomocowego dla suszu paszowego, oraz podlegających krajowemu lub wspólnotowemu mechanizmowi odłogowania.

Powierzchnia pastwiskowa obejmuje powierzchnie użytkowane wspólnie oraz powierzchnie z mieszanymi uprawami.

Artykuł 132

Płatność z tytułu ekstensyfikacji

1. W przypadku zastosowania przepisów art. 71, rolnicy otrzymujący premię specjalną i/lub premię z tytułu krów mamek mogą korzystać z płatności z tytułu ekstensyfikacji.

2. Płatność z tytułu ekstensyfikacji wynosi 100 EUR na przyznaną premię specjalną i premię z tytułu krów mamek, pod warunkiem, że w odniesieniu o odnośnego roku kalendarzowego wymogi dotyczące obsady zwierząt w odnośnym gospodarstwie są mniejsze lub równe 1,4 LSU na hektar.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zadecydować o przyznaniu płatności z tytułu ekstensyfikacji w kwocie wynoszącej 40 EUR dla wymogów dotyczących obsady zwierząt wynoszących 1,4 LSU na hektar lub więcej i niższego niż lub równego 1,8 LSU na hektar, oraz w kwocie 80 EUR dla wymogów dotyczących obsady zwierząt niższych niż 1,4 LSU na hektar.

3. Na potrzeby stosowania ust. 2:

a) w drodze odstępstwa od przepisów art. 131 ust. 2 lit. a), wymogi dotyczące obsady zwierząt gospodarstw są określane poprzez uwzględnienie samców z gatunku bydła, krów i jałówek przebywających w gospodarstwie podczas odnośnego roku kalendarzowego, jak również owiec i/lub kóz, dla których złożono wnioski o premie dla tego samego roku kalendarzowego. Liczbę zwierząt należy przeliczyć na LSU poprzez odwołanie się do tabeli przeliczeniowej, o której mowa w art. 131 ust. 2 lit. a);

b) bez uszczerbku dla przepisów trzeciego tiret art. 131 ust. 2 lit. b), powierzchnie wykorzystywane do produkcji roślin uprawnych zdefiniowanych w załączniku IX nie są uwzględniane jako „powierzchnie pastwiskowe”;

▼B

c) powierzchnia pastwiskowa brana pod uwagę przy obliczaniu wymogów dotyczących obsady zwierząt musi się składać w co najmniej 50 % z pastwisk.

„Pastwisko" jest definiowane przez Państwa Członkowskie. Definicja powinna uwzględniać co najmniej kryterium mówiące, że pastwisko jest użytkiem zielonym, który, zgodnie z lokalnymi praktykami gospodarowania, jest uznawany za przeznaczony do wypasu bydła i/lub owiec. Jednakże nie wyklucza to mieszanego wykorzystania pastwiska w trakcie tego samego roku (pastwisko, siano, kiszonka z zielonki).

4. Bez uszczerbku dla wymogów dotyczących obsady zwierząt wyszczególnionych w ust. 2 niniejszego artykułu, rolnicy w Państwach Członkowskich, w których ponad 50 % produkcji mleka odbywa się na obszarach górskich, w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 oraz których gospodarstwa znajdują się na takich obszarach, mogą otrzymywać płatności z tytułu ekstensyfikacji, określone w tym ustępie dla krów mlecznych utrzymywanych w takich gospodarstwach.

5. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, Komisja, jeżeli okaże się to konieczne, dostosowuje kwoty określone w ust. 2 niniejszego artykułu, po uwzględnieniu, w szczególności, liczby zwierząt kwalifikujących się do płatności za poprzedni rok kalendarzowy.

Artykuł 133

Płatności dodatkowe

1. W przypadku zastosowania przepisów art. 71, Państwa Członkowskie dokonują płatności dodatkowych, w ujęciu rocznym, na rzecz rolników mających siedzibę na ich terytorium, równych globalnym kwotom określonym w ust. 3 niniejszego artykułu. Płatności takich należy dokonywać zgodnie z obiektywnymi kryteriami obejmującymi, w szczególności, odpowiednie struktury i warunki produkcji, oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie producentów oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji. Ponadto, płatności takich nie dotyczą wahania cen rynkowych.

2. Płatności dodatkowe mogą być dokonywane w formie płatności pogłównych i/lub płatności powierzchniowych.

▼M2

3. Stosuje się następujące kwoty globalne:

(w milionach EUR)

Belgia	39,4
Republika Czeska	8,776017
Dania	11,8
Niemcy	88,4
Estonia	1,13451
Grecja	3,8
Hiszpania	33,1
Francja	93,4
Irlandia	31,4
Włochy	65,6
Cypr	0,308945
Łotwa	1,33068
Litwa	4,942267
Luksemburg	3,4
Węgry	2,936076
Malta	0,0637
Niderlandy	25,3
Austria	12,0

▼M2

(w milionach EUR)

Polska	27,3
Portugalia	6,2
Słowenia	2,964780
Słowacja	4,500535
Finlandia	6,2
Szwecja	9,2
Zjednoczone Królestwo	63,8

▼B

Artykuł 134

Płatności pogłówne

1. Płatności pogłówne mogą zostać przyznane dla:

a) samców z gatunku bydła;

b) krów mamek;

c) krów mlecznych;

d) jałówek.

2. Płatności pogłówne mogą zostać przyznane jako kwoty uzupełniające na jednostkę premii ubojowej określonej w art. 130, za wyjątkiem cieląt. W pozostałych przypadkach, przyznanie płatności pogłównych podlega:

a) specjalnym warunkom określonym w art. 135;

b) określonym wymogom dotyczącym obsady zwierząt, które zostaną ustanowione przez Państwa Członkowskie.

3. Określone wymogi dotyczące obsady zwierząt są ustanawiane:

— na podstawie powierzchni pastwiskowej, o której mowa w art. 131 ust. 2 lit. b), za wyjątkiem powierzchni dla których przyznawane są płatności powierzchniowe zgodnie z art. 136,

— po uwzględnieniu, w szczególności, wpływu na środowisko naturalne odnośnego rodzaju produkcji, wrażliwości środowiskowej gruntów wykorzystywanych do hodowli bydła oraz środków, które zostały wdrożone w celu ustabilizowania lub poprawy sytuacji środowiskowej takich gruntów.

Artykuł 135

Warunki dotyczące płatności pogłównych

1. Płatności pogłówne dla samców z gatunku bydła mogą być przyznawane na rok kalendarzowy dla liczby zwierząt nie większej niż liczba zwierząt w Państwie Członkowskim, która jest:

— równa pułapowi regionalnemu odnośnego Państwa Członkowskiego, określonemu w art. 123 ust. 8, lub

— równa liczbie samców z gatunku bydła, dla których premie zostały przyznane w 1997 r., lub

— równa przeciętnej liczbie ubojów samców z gatunku bydła w trakcie lat 1997, 1998 i 1999, bazując na statystykach Eurostatu dla tych lat lub innych opublikowanych oficjalnych informacjach statystycznych, zaakceptowanych przez Komisję, dotyczących takich lat, lub

▼M2

— w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich: równa pułapom określonym w art. 123. ust. 8 lub równa średniej liczbie ubojów samców z gatunku bydła w trakcie 2001, 2002 i 2003 r. na podstawie statystyk Eurostatu obejmujących te lata lub innych opublikowanych oficjalnych informacjach statystycznych dotyczących tych lat, zaakceptowanych przez Komisję.

▼B

Państwa Członkowskie mogą również przewidzieć ograniczenie liczby samców z gatunku bydła przypadających na gospodarstwo, która zostanie określona przez Państwo Członkowskie na poziomie krajowym lub regionalnym.

Do płatności kwalifikują się wyłącznie samce z gatunku bydła, w wieku od ośmiu miesięcy. jeżeli płatności pogłówne są dokonywane w momencie uboju, Państwa Członkowskie mogą zadecydować o zastąpieniu tego warunku minimalną wagą tuszy wynoszącą co najmniej 180 kilogramów.

2. Płatności pogłówne dla krów mamek i jałówek kwalifikujących się do premii z tytułu krów mamek na mocy art. 125 ust. 4 i art. 129 mogą zostać przyznane wyłącznie jako kwota uzupełniająca przypadająca na jednostkę premii z tytułu krów mamek, określoną w art. 125 ust. 4.

3. Płatności pogłówne dla krów mlecznych mogą zostać przyznane wyłącznie jako kwota na tonę ilości referencyjnej kwalifikującej się do premii, posiadanej przez gospodarstwo, która zostanie określona zgodnie z art. 95 ust. 2.

Art. 134 ust. 2 lit. b) nie stosuje się.

4. Płatności pogłówne dla jałówek innych niż jałówki, o których mowa w ust. 2, mogą być przyznawane na Państwo Członkowskie i rok kalendarzowy dla liczby jałówek, która nie przekracza liczby jałówek równej przeciętnej liczbie ubojów jałówek w trakcie lat 1997, 1998 i 1999, bazując na statystykach Eurostatu dla tych lat lub innych opublikowanych oficjalnych informacjach statystycznych, zaakceptowanych przez Komisję, dotyczących takich lat.►**M2** W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich za lata referencyjne uznaje się 2001, 2002 i 2003 r. ◄

Artykuł 136

Płatności powierzchniowe

1. Płatności powierzchniowe są przyznawane na hektar pastwisk trwałych:

a) które są dostępne dla rolnika w trakcie odnośnego roku kalendarzowego;

b) które nie są wykorzystywane na potrzeby spełnienia określonych wymogów dotyczących obsady zwierząt, o których mowa w art. 134 ust. 3; oraz

c) w odniesieniu do których nie były wnioskowane płatności, dla tego samego roku, w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla rolników produkujących niektóre rośliny uprawne, w ramach systemu pomocowego dla suszu paszowego oraz w ramach wspólnotowych mechanizmów pomocowych dla innych upraw trwałych lub upraw ogrodniczych.

2. Powierzchnia pastwisk trwałych w regionie, dla którego mogą zostać przyznane płatności powierzchniowe, nie może przekroczyć odnośnego regionalnego obszaru bazowego.

Regionalne obszary bazowe są ustanawiane przez Państwa Członkowskie jako średnia liczba hektarów pastwisk trwałych dostępnych na potrzeby hodowli bydła w trakcie roku 1995, 1996 i 1997.►**M2** W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich za lata referencyjne uznaje się 1999, 2000 i 2001 r. ◄

3. Maksymalna płatność powierzchniowa na hektar, która może zostać przyznana, włączając w to, w zależności od przypadku, płatności powierzchniowe na mocy przepisów art. 96, nie może przekroczyć 350 EUR.

▼M2

Artykuł 136a

Warunki stosowania w nowych Państwach Członkowskich

W nowych Państwach Członkowskich kwoty globalne określone w art. 133 ust. 3 i maksymalne płatności powierzchniowe na hektar w wysokości 350 EUR określone w art. 136 ust. 3 stosuje się zgodnie z pułapami określonymi w art. 143a.

▼B

Artykuł 137

Przekazywanie informacji

Wszelkie zmiany uregulowań krajowych dotyczących przyznawania płatności dodatkowych są przekazywane do Komisji nie później niż po upływie jednego miesiąca od ich przyjęcia.

Artykuł 138

Przepisy wspólne

Aby kwalifikować się do płatności bezpośrednich na mocy niniejszego Rozdziału, zwierzę musi być poddane identyfikacji i rejestracji zgodnej z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000.

Artykuł 139

Pułapy

Suma kwot każdej płatności bezpośredniej wnioskowanej w oparciu o przepisy niniejszego Rozdziału nie może przekroczyć pułapu, ustalonego przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2, odpowiadającego składowej każdej z takich płatności bezpośrednich w pułapie, o którym mowa w art. 41.►M2 Jednakże w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułap ustalony przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2 odpowiada składnikowi równemu każdej przedmiotowej płatności bezpośredniej w pułapie określonym w art. 71c. ◄

Gdy łączna kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

Artykuł 140

Substancje zakazane na mocy dyrektywy 96/22/WE

1. Gdy pozostałości substancji zakazanych na mocy dyrektywy 96/22/WE ([1]), lub pozostałości substancji dozwolonych na mocy powyżej wspomnianego aktu, ale które zostały użyte nielegalnie, zostaną wykryte stosownie do odpowiednich przepisów dyrektywy 96/23/WE ([2]), w zwierzęciu zaliczanym do stada bydła należącego do rolnika, lub gdy niedozwolona substancja lub produkt, lub substancja lub produkt dozwolony na mocy dyrektywy 96/22/WE ale który jest w posiadaniu rolnika nielegalnie, zostanie wykryty w gospodarstwie rolnika w jakiejkolwiek postaci, rolnik zostaje wykluczony, na rok kalendarzowy, w którym nastąpiło wykrycie, z otrzymywania kwot przewidzianych na mocy niniejszego Rozdziału.

([1]) Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym lub tyreostatycznym oraz b-agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 3).

([2]) Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U L 125 z 23.5.1996, str. 1). Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U L 122 z 16.5.2003, str. 1).

▼B

W przypadku powtarzającego się łamania prawa, długość okresu wykluczenia może, stosownie do powagi wykroczenia, zostać wydłużona do 5 lat począwszy od roku, w którym wykryto ponowne złamanie prawa.

2. W przypadku utrudnień ze strony właściciela lub posiadacza zwierząt podczas przeprowadzania inspekcji oraz podczas pobierania próbek, które są konieczne do realizacji krajowych planów monitorowania pozostałości, lub też podczas przeprowadzania dochodzeń lub kontroli, przewidzianych na mocy dyrektywy 96/23/WE, mają zastosowanie kary przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 13

POMOC Z TYTUŁU ROŚLIN STRĄCZKOWYCH NA ZIARNO

Artykuł 141

Zakres zastosowania

W przypadku zastosowania przepisów art. 71, odnośne Państwo Członkowskie przyznaje pomoc z tytułu produkcji następujących roślin strączkowych na ziarno:

a) soczewicy innej niż do siewu, objętej kodem CN ex 0713 40 00;

b) ciecierzycy innej niż do siewu, objętej kodem CN ex 0713 20 00;

c) wyki gatunków *Vicia sativa* L. i *Vicia ervilla Willd.*, objętej kodem CN ex 0713 90 90 (pozostałe).

Artykuł 142

Pomoc

1. Pomoc jest przyznawana dla produkcji roślin strączkowych na ziarno objętych przepisami art. 141 dla danego roku gospodarczego. Rok gospodarczy liczony jest od 1 lipca do 30 czerwca.

Poletko uprawne będące przedmiotem wniosku o pomoc na hektar w ramach systemu finansowanego zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 jest wykluczone z kwalifikowania się do płatności pomocy przewidzianej przez niniejszy system.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 143, pomoc przypadająca na hektar powierzchni obsianych i zebranych wynosi 181 EUR na hektar.

▼M2

Artykuł 143

Pułap

Suma wnioskowanej pomocy nie może być wyższa niż pułap ustalony przez Komisję zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odpowiadający składnikowi równemu płatnościom powierzchniowym w odniesieniu do roślin strączkowych określonych w załączniku VI w pułapie krajowym, o którym mowa w art. 41. Jednakże w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułap ustalany przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2 odpowiada składnikowi równemu płatnościom powierzchniowym w odniesieniu do roślin strączkowych określonych w załączniku VI w pułapie krajowym, o którym mowa w art. 71c.

Gdy całkowita kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

▼A1

TITLE IVA

IMPLEMENTATION OF SUPPORT SCHEMES IN THE NEW MEMBER STATES

Article 143a

Introduction of support schemes

In the new Member States direct payments shall be introduced in accordance with the following schedule of increments expressed as a percentage of the then applicable level of such payments in the Community as constituted on 30 April 2004:

— 25 % in 2004,

— 30 % in 2005,

— 35 % in 2006,

— 40 % in 2007,

— 50 % in 2008,

— 60 % in 2009,

— 70 % in 2010,

— 80 % in 2011,

— 90 % in 2012,

— 100 % as from 2013.

Article 143b

Single Area Payment scheme

1. The new Member States may decide not later than the date of accession to replace the direct payments during the period of application referred to in paragraph 9 with a single area payment which shall be calculated according to paragraph 2.

2. The single area payment shall be made once a year. It shall be calculated by dividing the annual financial envelope established according to paragraph 3 by the agricultural area of each new Member State established according to paragraph 4.

3. For any new Member State, the Commission shall establish an annual financial envelope:

— as the sum of the funds that would be available in respect of the calendar year concerned for granting direct payments in the new Member State,

— according to the relevant Community rules and on the basis of the quantitative parameters, such as base areas, premium ceilings and Maximum Guaranteed Quantities (MGQ), specified in the Act of Accession and subsequent Community legislation for each direct payment, and

— adjusted using the relevant percentage specified in Article 143a for the gradual introduction of direct payments.

4. The agricultural area of a new Member State under the single area payment scheme shall be the part of its utilised agricultural area which has been maintained in good agricultural condition at 30 June 2003, whether in production or not at that date, and, where appropriate, adjusted in accordance with the objective criteria to be set by that new Member State after approval by the Commission.

”Utilised agricultural area” shall mean the total area taken up by arable land, permanent grassland, permanent crops and kitchen gardens as established by the Commission (EUROSTAT) for its statistical purposes.

5. For the purpose of granting payments under the single area payment scheme, all agricultural parcels corresponding to the criteria provided for in paragraph 4 shall be eligible.

▼A1

The minimum size of eligible area per holding for which payments may be requested shall be 0,3 ha. However, any new Member State may decide, on the basis of objective criteria and after approval by the Commission, to set the minimum size at a higher level not exceeding 1 ha.

6. There shall be no obligation to produce or to employ the factors of production. However, farmers may use the land referred to in paragraph 4 for any agricultural purpose. In the case of production of hemp falling within CN code 5302 10 00, Article 5a(2) of Council Regulation (EC) No 1251/1999 ([1]) and Article 7b of Commission Regulation (EC) No 2316/1999 ([2]) as well as Article 52(1) of this Regulation shall apply.

Any land benefiting from payments under the single area payment scheme shall be maintained in good agricultural condition compatible with the protection of the environment.

As from 1 January 2005 the application of Articles 3, 4, 6, 7 and 9 shall be optional for the new Member States insofar as these provisions relate to statutory management requirements.

7. Where in a given year the single area payments in a new Member State would exceed its annual financial envelope, the national amount per hectare applicable in that new Member State shall be reduced proportionately by application of a reduction coefficient.

8. The Community rules on the integrated system laid down respectively in Council Regulation (EEC) No 3508/92 ([3]), and in particular Article 2 thereof, and in Chapter 4 of Title II of this Regulation, and in particular Article 18, shall apply to the single area payment scheme to the extent necessary. Accordingly, any new Member State choosing this scheme shall:

— prepare and process farmers' annual aid applications. Such applications shall contain data on applicants and on declared agricultural parcels (identification number and area);

— put in place a land parcel identification system so as to ensure that the parcels for which aid applications have been made can be identified and their area established, that the parcels concern agricultural land and that they are not the subject of another application;

— have in place a computerised database for agricultural holdings, parcels and aid applications;

— check the aid applications pertaining to the year 2004 in accordance with Articles 7 and 8 of Regulation (EEC) No 3508/92 and those pertaining to any year as from 2005 in accordance with Article 23 of this Regulation.

The application of the single area payment scheme shall not in any way affect the obligation of any new Member State with regard to the implementation of Community rules on the identification and registration of animals as provided for by Council Directive 92/102/EEC ([4]) and Regulation (EC) No 1760/2000 of the European Parliament and of the Council ([5]).

9. For any new Member State the single area payment scheme shall be available for a period of application until the end of 2006 with the possibility of renewal twice by one year at the new Member State's

([1]) Council Regulation (EC) No 1251/1999 establishing a support system for producers of certain arable crops (OJ L 160, 26.6.1999, p. 1).
([2]) Commission Regulation (EC) No 2316/1999 laying down detailed rules for the application of Council Regulation (EC) No 1251/1999 establishing a support system for producers of certain arable crops (OJ L 280, 30.10.1999, p. 43).
([3]) Council Regulation (EEC) No 3508/92 establishing an integrated administration and control system for certain Community aid schemes (OJ L 355, 5.12.1992, p. 1).
([4]) Council Directive 92/102/EEC on the identification and registration of animals (OJ L 355, 5.12.1992, p. 32).
([5]) Regulation (EC) No 1760/2000 of the European Parliament and of the Council establishing a system for the identification and registration of bovine animals and regarding the labelling of beef and beef products and repealing Council Regulation (EC) No 820/97 (OJ L 204, 11.8.2000, p. 1).

▼A1

request. Subject to the provisions of paragraph 11, any new Member State may decide to terminate the application of the scheme at the end of the first or the second year of the period of application with a view to applying the single payment scheme. New Member States shall notify the Commission of their intention to terminate by 1 August of the last year of application.

10. Before the end of the period of application of the single area payment scheme, the Commission shall assess the state of preparedness of the new Member State concerned to apply fully the direct payments.

In particular, by the end of the period of application of the single area payment scheme, the new Member State shall have taken all necessary steps to set up the integrated system as referred to in Article 18 for running properly the direct payments in the form then applicable.

11. On the basis of its assessment, the Commission shall:

(a) note that the new Member State can enter the system of direct payments applied in the Member States of the Community as constituted on 30 April 2004,

or

(b) decide to extend the application of the single area payment scheme by the new Member State for the period estimated necessary to allow for the necessary management and control procedures to be fully in place and to function properly.

Before the end of the extended application period referred to in point (b), paragraph 10 shall apply.

Until the end of the 5 year period of application of the single area payment scheme (i.e. 2008), the percentage rate set out in Article 143a shall apply. If the application of the single area payment scheme is extended beyond that date pursuant to a decision taken under point (b), the percentage rate set out in Article 143a for the year 2008 shall apply until the end of the last year of application of the single area payment scheme.

12. After the end of the period of application of the single area payment scheme, the direct payments shall be applied according to the relevant Community rules and on the basis of the quantitative parameters, such as base area, premium ceilings and Maximum Guaranteed Quantities (MGQ), specified in the Act of Accession ([1]) for each direct payment and subsequent Community legislation. The percentage rates set out in Article 143a for the relevant years shall subsequently apply.

13. New Member States shall inform the Commission in detail of the measures taken to implement this Article and in particular the measures taken pursuant to paragraph 7.

Article 143c

Complementary national direct payments and direct payments

1. For the purposes of this Article: ”CAP-like national scheme” shall mean any national direct payment scheme applicable prior to the date of accession of the new Member States under which the support was granted to farmers in respect of production covered by one of the direct payments.

2. The new Member States shall have the possibility, subject to authorisation by the Commission, of complementing any direct payments up to:

(a) with regard to all direct payments, 55 % of the level of direct payments in the Community as constituted on 30 April 2004 in 2004, 60 % in 2005 and 65 % in 2006 and from 2007 up to 30 percentage points above the applicable level referred to in Article 143a in the relevant year.►M3 Jednakże co się tyczy płatności bezpośrednich, o których mowa w tytule IV rozdz. 7 niniejszego rozporządzenia, zastosowanie mają następujące maksymalne

([1]) OJ L 236, 23.9.2003, p. 33.

▼A1

stawki: 85 % w 2004 roku, 90 % w 2005 roku, 95 % w 2006 roku i 100 % począwszy od 2007 roku. ◄ However, the Czech Republic may complement direct payments in the potato starch sector up to 100 % of the level applicable in the Community as constituted on 30 April 2004.

or

(b) (i) with regard to direct payments other than the single payment scheme, the total level of direct support the farmer would have been entitled to receive, on a product by product basis, in the new Member State in the calendar year 2003 under a CAP-like national scheme increased by 10 percentage points. However for Lithuania the reference year shall be the calendar year 2002 and for Slovenia the increase shall be 10 percentage points in 2004, 15 percentage points in 2005, 20 percentage points in 2006 and 25 percentage points from 2007.

(ii) with regard to the single payment scheme the total amount of complementary national direct aid which may be granted by a new Member State in respect of a given year shall be limited by a specific financial envelope. This envelope shall be equal to the difference between:

— the total amount of CAP-like national direct support that would be available in the relevant new Member State in respect of the calendar year 2003 or, in the case of Lithuania, of the calendar year 2002, each time increased by 10 percentage points. However, for Slovenia the increase shall be 10 percentage points in 2004, 15 percentage points in 2005, 20 percentage points in 2006 and 25 percentage points from 2007,

and

— the national ceiling of that new Member State listed in Annex VIIIa adjusted, where appropriate, in accordance with Articles 64(2) and 70(2).

For the purpose of calculating the total amount referred to in the first indent above, the national direct payments and/or its components corresponding to the Community direct payments and/or its components which were taken into account for calculating the effective ceiling of the new Member State concerned in accordance with Article 64(2), 70(2) and 71c shall be included.

For each direct payment concerned a new Member State may choose to apply either option (a) or (b) above.

The total direct support the farmer may be granted in the new Member States after accession under the relevant direct payment including all complementary national direct payments shall not exceed the level of direct support the farmer would be entitled to receive under the corresponding direct payment then applicable to the Member States in the Community as constituted on 30 April 2004.

3. Cyprus may complement direct aid paid to a farmer under any direct payments listed in Annex I up to the total level of support the farmer would have been entitled to receive in Cyprus in 2001.

The Cypriot authorities shall ensure that the total direct support the farmer is granted after accession in Cyprus under the relevant direct payment including all complementary national direct payments in no case exceeds the level of direct support the farmer would be entitled to receive under that direct payment in the relevant year in the Community as constituted on 30 April 2004.

The total amounts of complementary national aid to be granted shall be those indicated in Annex XII.

The complementary national aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy.

The paragraphs 2 and 5 shall not apply to Cyprus.

▼A1

4. If a new Member State decides to apply the single area payment scheme, that new Member State may grant complementary national direct aid under the conditions referred to in paragraphs 5 and 8.

5. In respect of the year 2004, the total amount per (sub)sector of complementary national aid granted in that year when applying the single area payment scheme shall be limited by a specific financial envelope per (sub)sector. This envelope shall be equal to the difference between:

— the total amount of support per (sub)sector resulting from the application of the points (a) or (b) of paragraph 2, as appropriate, and

— the total amount of direct support that would be available in the relevant new Member State for the same (sub)sector in the year concerned under the single area payment scheme.

In respect of any year as from 2005 the requirement to operate the above limitation by means of applying (sub)sector specific financial envelopes shall not apply. However, the new Member States shall retain the right to apply (sub)sector specific financial envelopes, provided that such a (sub)sector specific financial envelope may only relate to

— the direct payments combined to the single payment scheme, and/or

— one or more of the direct payments that are excluded or may be excluded from the single payment scheme in accordance with Article 70(2) or may be subject to partial implementation as referred to in Article 64(2).

6. The new Member State may decide on the basis of objective criteria and after authorisation by the Commission, on the amounts of complementary national aid to be granted.

7. The authorisation by the Commission shall:

— where point (b) of paragraph 2 applies, specify the relevant CAPlike national direct payment schemes,

— define the level up to which the complementary national aid may be paid, the rate of the complementary national aid and, where appropriate, the conditions for the granting thereof,

— be granted subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy.

8. No complementary national payments or aid shall be granted for agricultural activities in respect of which direct payments are not foreseen in the Community as constituted on 30 April 2004.

9. Cyprus may, in addition to the complementary national direct payments, grant transitional and degressive national aid until the end of 2010. This State aid shall be granted in a form similar to Community aid, such as decoupled payments.

Taking into account the nature and amount of national support granted in 2001, Cyprus may grant State aid to the (sub)sectors listed in Annex XIII and up to the amounts specified in that Annex.

The State aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy. Should such adjustments prove necessary, the amount of the aid or the conditions for the granting thereof shall be amended on the basis of a decision by the Commission.

Cyprus shall submit an annual report to the Commission on the implementation of the State aid measures, indicating the aid forms and amounts per (sub)sector.

10. Latvia may, in addition to the complementary national direct payments, grant transitional and degressive national aid until the end of 2008. This State aid shall be granted in a form similar to Community aid, such as decoupled payments.

Latvia may grant State aid to the (sub)sectors listed in Annex XIV up to the amounts specified in that Annex.

▼A1

The State aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy. Should such adjustments prove necessary, the amount of the aid or the conditions for the granting thereof shall be amended on the basis of a decision by the Commission.

Latvia shall submit an annual report to the Commission on the implementation of the State aid measures, indicating the aid forms and amounts per (sub)sector.

▼M3

TYTUŁ IVB

TRANSFERY FINANSOWE

Artykuł 143d

Transfer finansowy na restrukturyzację w regionach produkcji bawełny

Począwszy od roku budżetowego 2007, kwota [22 mln] EUR, wynikająca ze średniej kwoty wydatków na bawełnę w latach 2000, 2001 i 2002, dostępna jest na każdy rok kalendarzowy jako dodatkowe wspólnotowe wsparcie działań w regionach produkcji bawełny w ramach programów rozwoju regionalnego, finansowanych przez Sekcję „Gwarancji" EFOGR zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

Artykuł 143e

Transfer finansowy na restrukturyzację w regionach produkcji tytoniu

Począwszy od roku budżetowego 2011, kwota 484 mln EUR, odpowiadająca 50 % średniej łącznej kwoty pomocy z trzech lat 2000, 2001 i 2002 na dotowany tytoń dostępna jest jako dodatkowe wspólnotowe wsparcie działań w regionach produkcji tytoniu w ramach programów rozwoju regionalnego, finansowanych przez Sekcję „Gwarancji" EFOGR zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999, dla tych Państw Członkowskich, w których producenci tytoniu otrzymali pomoc zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2075/92 w latach 2000, 2001 i 2002

▼B

TYTUŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 144

Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. Gdy czynione jest odwołanie do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE zostaje ustalony na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje wewnętrzne przepisy proceduralne.

Artykuł 145

Przepisy wykonawcze

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, zostaną przyjęte szczegółowe przepisy dotyczące wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Będą one obejmować w szczególności;

a) szczegółowe przepisy dotyczące utworzenia systemu doradztwa rolniczego;

▼B

b) szczegółowe przepisy dotyczące definiowania kryterium przyznawani kwot dostępnych w wyniku zastosowana modulacji;

c) szczegółowe przepisy dotyczące przyznawani pomocy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, włączając w to warunki kwalifikujące, terminy stosowania i płatności orz przepisy dotyczące kontroli jak również kontroli i ustanawiania uprawnień do pomocy, włączając w to konieczną wymianą danych z Państwami Członkowskimi, oraz określenie przekroczenia obszarów bazowych lub maksymalnych powierzchni gwarantowanych, jak również szczegółowe przepisy dotyczące wycofywania i realokacji niewykorzystanych praw do premii ustanowionych na mocy rozdziału 11 i 12;

▼M2

d) w odniesieniu do mechanizmu płatności jednolitych szczegółowe przepisy dotyczące w szczególności ustanowienia rezerwy krajowej, przenoszenia uprawnień, zdefiniowania upraw trwałych, pastwisk trwałych, użytków rolnych i pastwisk, wariantów przewidzianych w rozdziale 5 tytułu III oraz wykazu roślin, których uprawa jest dozwolona na gruntach odłogowanych, jak również szczegółowe przepisy dotyczące zgodności z Protokołem Ustaleń w sprawie niektórych nasion roślin oleistych zawartym między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej w ramach Układu GATT, zatwierdzonym decyzją 93/355/EWG ([1]);

▼A1

d)a) detailed rules relating to the implementation of the provisions in Title IVa,;

▼B

e) w odniesieniu do pszenicy durum, szczegółowe przepisy dotyczące ilości nasion kwalifikowanych i uznanych odmian;

f) w odniesieniu do roślin energetycznych, szczegółowe przepisy dotyczące zdefiniowania roślin objętych tym systemem, minimalnych wymogów dla umów, środków w zakresie kontroli przetworzonych ilości oraz przetwarzania na terenie gospodarstwa;

g) w odniesieniu do konopi uprawianych na włókno, szczegółowe przepisy dotyczące specjalnych środków kontrolnych i metod oznaczania poziomów tetrahydrokanabinolu, włączając w to uregulowania dotyczące umów oraz zobowiązań, o których mowa w art. 52;

h) zmiany w załączniku I, jakie mogą okazać się niezbędne, biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 1;

▼M2

i) zmiany w załącznikach II, VI, VII, IX, X i XI, które mogą okazać się niezbędne, w szczególności biorąc pod uwagę nowe prawodawstwo wspólnotowe, oraz w zakresie, w jakim dotyczy to załącznika VIII, w przypadku zastosowania odpowiednio art. 62 i 71 oraz, w odpowiednim przypadku, w zależności od informacji przekazanych przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do części kwot referencyjnych odpowiadających płatnościom w stosunku do roślin uprawnych, jak również kwoty samego pułapu, które podlegają zwiększeniu w zależności od różnicy między powierzchnią faktycznie określoną a powierzchnią, w odniesieniu do której wypłacone zostały płatności do roślin uprawnych w roku 2000 i 2001, w zastosowaniu art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 ([2]) w ramach limitu powierzchni bazowych (lub maksymalnej powierzchni gwarantowanej w odniesieniu do pszenicy durum) oraz uwzględniając średnie plony krajowe wykorzystywane do wykonania obliczeń z załącznika VIII;

([1]) Dz.U. L 147 z 18.6.1993, str. 25.
([2]) Dz.U. L 327 z 12.12.1993, str. 11.

▼B

j) podstawowe cechy systemu identyfikacji działek rolnych wraz z ich definicją;

k) zmiany, które mogą zostać dokonane we wniosku o pomoc oraz zwolnienie z wymogu składania wniosku o pomoc;

l) przepisy dotyczące minimalnej ilości informacji, które muszą być zamieszczane we wnioskach o pomoc;

m) przepisy dotyczące kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu jak również kontroli przeprowadzanych metoda teledetekcji;

n) przepisy dotyczące stosowania zmniejszeń i wykluczeń z płatności z przypadku braku zgodności z zobowiązaniami, o których mowa w art. 3 i 24, włączając w to przypadki niezastosowania zmniejszeń i wykluczeń;

o) zmiany w załączniku V, jakie mogą okazać się niezbędne biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 26;

p) komunikaty pomiędzy Państwami Członkowskimi i Komisją;

▼M2

q) środki, które są zarówno konieczne, jak i w pełni uzasadnione w celu rozwiązywania, w sytuacji nadzwyczajnej, problemów praktycznych i specyficznych, w szczególności problemów dotyczących wykonania rozdziału 4 tytułu II i rozdziału 5 tytułu III. Środki takie mogą przewidywać derogacje od niektórych części niniejszego rozporządzenia, lecz wyłącznie w zakresie i czasie, które są bezwzględnie konieczne;

▼M3

r) w odniesieniu do bawełny, szczegółowe zasady dotyczące:

— obliczania zmniejszenia pomocy, przewidzianego w art. 110c ust. 3,

— zatwierdzonych organizacji wewnątrz-branżowych, a w szczególności finansowania ich działalności i ich systemów kontroli i sankcji;

s) w odniesieniu do systemu płatności jednolitych, szczegółowe zasady obliczania i/lub dostosowywania uprawnień do płatności, w celu włączenia, do tego systemu, pomocy w odniesieniu do produkcji oliwy z oliwek, tytoniu i chmielu.

▼M2

Artykuł 146

Przekazywanie informacji do Komisji

Państwa Członkowskie przekazują Komisji szczegółowe informacje o środkach podjętych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia oraz, w szczególności, o środkach dotyczących art. 5, 13, 42 i 58, 71d i 71e.

▼B

Artykuł 147

Zmiany w rozporządzeniach (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, nr 1453/2001, nr 1454/2001

1) artykuł 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w art. 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (*) z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników, Grecja przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcja wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych mniejszych wysp Morza Egejskiego.

▼B

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 (**), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 (***) dla producentów mających swoją siedzibę na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, pomnożona przez premie bazowe i uzupełniające oraz płatności obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających siedzibę na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Grecji przedstawiają sprawozdanie w sprawie wdrożenia programu.

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

(**) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

(***) Dz.U. L 341, z 22.12.2001, str. 3.";

2) artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w art. 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników (*), Francja przedstawia Komisji programy wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych francuskich departamentów zamorskich.

Programy są przygotowywane i wdrażane przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje programy do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 (**), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 (***) dla producentów mających swoją siedzibę we francuskich departamentach zamorskich.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę we francuskich departamentach zamorskich w dniu 30

▼B

czerwca 2003 r., stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje programy jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Francji przedstawiają sprawozdanie w sprawie wdrożenia programów.

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

(**) Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

(***) Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3.";

3) w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a) artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w art. 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników (*), Republika Portugalska przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych Madery.

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 (**), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 (***) dla producentów mających swoją siedzibę na Maderze.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1453/2001, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę na Maderze w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku władze Republiki Portugalskiej przedstawiają sprawozdanie w sprawie wdrożenia programu.

▼B

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.
(**) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
(***) Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3.";

b) w art. 22 ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w art. 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003, Republika Portugalska przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów.

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

3. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 dla producentów mających swoją siedzibę na Azorach.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę na Azorach w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 odnośnie premii z tytułu krów mamek, oraz odpowiedniego procentu odnośnych rezerw krajowych, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

W przypadku zastosowania przepisów art. 68 lit. a) punkt i) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, władze Republiki Portugalskiej mogą zwiększyć, dla Azorów, pułap obowiązujący odnośnie krów mamek poprzez przeniesienie praw do premii z tytułu krów mamek z pułapu krajowego. W takim przypadku, odpowiadająca kwota zostanie przeniesiona z pułapu ustalonego przy zastosowaniu art. 68 lit. a) punkt i) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 do pułapu, o którym mowa w ust. 3, drugi akapit, niniejszego artykułu.

4. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 3, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

5. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku władze Republiki Portugalskiej przedstawiają sprawozdanie w sprawie wdrożenia programu.";

c) artykuł 22 ust. 6 uchyla się;

d) artykuł 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Podczas okresu przejściowego obejmującego lata gospodarcze od 1999/2000 do 2004/2005, dla potrzeb rozdzielenia dodatkowej opłaty wyrównawczej pomiędzy producentów, o których mowa w art. 2 ust. 1, drugie zdanie, rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 (*), uznaje się, że do przekroczenia przyczynili się wyłącznie producenci wyszczególnieni w art. 9 lit. c) tego rozporządzenia, mający

▼B

swoją siedzibę i prowadzący działalność produkcyjną na Azorach, którzy sprzedają ilości przekraczające ich ilość referencyjną powiększoną o procent, o którym mowa w trzecim akapicie.

Dodatkowa opłata wyrównawcza jest należna od ilości przekraczających powiększoną ilość referencyjną po rozdysponowaniu niewykorzystanych ilości mieszczących się w marginesie ilości wynikających z takiego powiększenia pomiędzy producentów, o których mowa w pierwszym ustępie oraz proporcjonalnie do ilości referencyjnej, którą dysponuje każdy z takich producentów.

Wielkość procentowa, o której mowa w pierwszym ustępie jest równa stosunkowi pomiędzy ilością, odpowiednio, 73 000 ton dla lat gospodarczych od 1999/2000 do 2003/2004 i 61 500 ton dla roku gospodarczego 2004/2005, a sumą ilości referencyjnych, którymi dysponuje każde gospodarstwo w dniu 31 marca 2000 r. Ma ona zastosowanie odnośnie każdego producenta wyłącznie do ilości referencyjnych jakimi dysponuje taki producent w dniu 31 marca 2000 r.

(*) Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 572/2003 (Dz. U. L 82 z 29.3.2003, str. 20).";

4) w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w art. 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników (*), Królestwo Hiszpanii przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych Wysp Kanaryjskich.

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 (**), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 (***) dla producentów mających swoją siedzibę na Wyspach Kanaryjskich.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę na Wyspach Kanaryjskich w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

▼B

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Królestwa Hiszpanii przedstawiają sprawozdanie w sprawie wdrożenia programu.

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.
(**) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
(***) Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3.";

b) artykuł 6 uchyla się.

Artykuł 148

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1868/94

W rozporządzeniu (WE) nr 1868/94 wprowadza się następujące zmiany:

1) Dodaje się art. 4 w brzmieniu:

„*Artykuł 4a*

Minimalna cena dla ziemniaków przeznaczonych do wytworzenia skrobi ziemniaczanej zostaje ustalona w wysokości 178,31 EUR na tonę, począwszy od roku gospodarczego 2004/2005 włącznie.

Cena taka odnosi się do ilości ziemniaków, dostarczonych do zakładu przetwórczego, potrzebnych do wytworzenia jednej tony skrobi.

Taka cena minimalna jest dostosowywana stosownie do zawartości skrobi w ziemniakach."

2) Artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 5*

Premia w wysokości 22,25 EUR na tonę wytworzonej skrobi jest wypłacana przedsiębiorstwom produkującym skrobię ziemniaczaną za taką ilość skrobi ziemniaczanej jaka odpowiada limitowi ich kwoty, o którym mowa w art. 2 ust. 2, pod warunkiem, że przedsiębiorstwa takie zapłaciły producentom ziemniaków cenę minimalną, o której mowa w art. 4a, za wszystkie ziemniaki jakie były niezbędne do wyprodukowania skrobi w ilości mieszczącej się w takim limicie kwoty."

3) Artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 7*

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą produkcji skrobi ziemniaczanej przez przedsiębiorstwa, które nie podlegają przepisom art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz które nabywają ziemniaki, za które producenci nie otrzymują płatności przewidzianych w art. 93 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników (*)

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1."

Artykuł 149

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999

W rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 4 ust. 3, pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„dla roślin wysokobiałkowych:

— 63,00 EUR na tonę, począwszy od roku gospodarczego 2004/2005 włącznie.".

2) W art. 4 ust. 4, kwotę „19 EUR na tonę" zastępuje się kwotą „24 EUR na tonę".

▼B

3) W art. 5:

a) pierwszy akapit otrzymuje brzmienie:

„Dopłata uzupełniająca do płatności powierzchniowej w wysokości 313 EUR na hektar dla roku gospodarczego 2004/2005, jest wypłacana dla powierzchni przeznaczonej pod uprawę pszenicy durum w tradycyjnych strefach produkcji wyszczególnionych w załączniku II, z zastrzeżeniem limitów ustanowionych w załączniku III.”;

b) czwarty akapit otrzymuje brzmienie:

„W regionach, w których produkcja pszenicy durum jest prowadzona od dłuższego czasu, a które nie zostały uwzględnione w załączniku II, należy przyznać specjalną pomoc wynoszącą 93 EUR na hektar na rok gospodarczy 2004/2005, w ramach limitu obejmującego liczbę hektarów, wyszczególnionego w załączniku IV.”

Artykuł 150

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1254/1999

W rozporządzeniu (WE) nr 1254/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 1, drugi akapit, wielkość procentowa „20 %” zostaje zastąpiona wielkością „40 %”.

2) w załączniku I, w tabeli dotyczącej premii specjalnej, liczba przypisana Austrii zostaje zastąpiona liczbą „373 400”.

3) W załączniku II, w tabeli dotyczącej premii z tytułu krów mamek, liczby przypisane Austrii i Portugalii zostają zastąpione, odpowiednio, liczbami „375 000” i „416 539”.

Artykuł 151

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1673/2000

W rozporządzeniu (WE) nr 1673/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2, lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »rolnik« oznacza rolnika zdefiniowanego w art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników (*).

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.”

b) W ust. 3, wyrażenie „rozporządzenie (WE) nr 1251/1999” zostaje zastąpione wyrażeniem „art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003”.

2. W pierwszym i drugim tiret art. 5 ust. 2, wyrażenie „art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999” zostaje zastąpione wyrażeniem „art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”

▼M3

Artykuł 151a

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 546/2002

W rozporządzeniu (WE) nr 546/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 i 2 oraz w załączniku I, wyrażenie „zbiory 2002, 2003 i 2004 roku” zastępuje się wyrażeniem „zbiory 2002, 2003, 2004 i 2005 roku”;

2) tytuł drugiej tabeli zawartej w załączniku II otrzymuje brzmienie:

„Gwarantowane progi dla zbiorów 2003, 2004 i 2005 roku”;

▼M3

Artykuł 151b

Zmiana do rozporządzenia (WE) nr 2075/92

W art. 13 ust. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— 3 % premii dla zbioru 2005 roku”;

▼B

Artykuł 152

Zmiany w innych rozporządzeniach

Następujące przepisy skreśla się:

a) artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71;

b) artykuł od 3 do 25 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;

c) artykuł od 3 do 11 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001;

▼M3

d) tytuły I i II rozporządzenia (EWG) nr 2075/92. Jednakże obowiązują one nadal w odniesieniu do wniosków o płatności bezpośrednie w odniesieniu do zbioru 2005 roku;

e) artykuł 12 i 13 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 ([1]). Jednakże obowiązują one nadal w odniesieniu do wniosków o płatności bezpośrednie w odniesieniu do zbioru 2004 roku i zbioru 2005 roku, jeżeli Państwo Członkowskie zadecyduje o zastosowaniu systemu płatności jednolitych po upływie okresu przejściowego dla chmielu, o którym mowa w art. 71 ust. 1 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 153

Uchylenia

1. Rozporządzenie (EWG) nr 3508/92 niniejszym traci moc. Jednakże będzie nadal obowiązywało w stosunku do wniosków o płatności bezpośrednie w odniesieniu do lat kalendarzowych poprzedzających rok 2005.

2. Rozporządzenie (WE) nr 1017/94 niniejszym traci moc, począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r.

3. Rozporządzenie (WE) nr 1577/96 oraz rozporządzenie (WE) nr 1251/1999 niniejszym tracą moc. Jednakże będą nadal obowiązywały do roku gospodarczego 2004/2005.

4. Rozporządzenie (WE) nr 1259/1999 niniejszym traci moc począwszy od dnia 1 maja 2004 r. Jednakże art. 2a i 11 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 jak również, dla potrzeb stosowania tych artykułów, załącznik do tego rozporządzenia będą nadal obowiązywać do dnia 31 grudnia 2005 r. Ponadto, art. 3, 4, 5 oraz, dla potrzeb stosowania tych artykułów, załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 będą nadal obowiązywać do dnia 31 grudnia 2004 r.►**A1** The simplified scheme referred to in Article 2a of that Regulation shall not apply to the new Member States. ◄

▼M3

4a. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 ([2]) traci niniejszym moc. Jednakże obowiązuje ono nadal w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/06.

4b. Rozporządzenie (WE) nr 1098/98 traci niniejszym moc. Jednakże obowiązuje ono nadal do 31 grudnia 2005 r., jeżeli Państwo Członkowskie zadecyduje o zastosowaniu systemu płatności jednolitych po upływie okresu przejściowego dla chmielu, o którym mowa w art. 71 ust. 1 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 175 z 4.8.1971, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2320/2003 (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 18).

([2]) Dz.U. L 148, z 1.6.2001, str. 3.

▼B

5. Wszystkie odniesienia czynione do uchylonych rozporządzeń są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 154

Przepisy przejściowe dla systemu uproszczonego

W przypadku gdy Państwo Członkowskie stosuje mechanizm uproszczony, o którym mowa w art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, mają zastosowanie następujące przepisy:

a) rok 2003 jest ostatnim rokiem, w którym uczestnicy mogą wprowadzać nowe wnioski;

b) uczestnicy będą nadal otrzymywać kwotę ustanowioną w ramach systemu uproszczonego do roku 2005;

c) rozdziały 1 i 2 tytułu II niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do kwot przyznanych w ramach systemu uproszczonego w przypadku uczestniczenia we wspomnianym systemie;

d) rolnicy uczestniczący w mechanizmie uproszczonym nie są uprawnieni do ubiegania się o płatność jednolitą w okresie, w którym uczestniczą w mechanizmie uproszczonym. W przypadku składania wniosku w ramach systemu płatności jednolitych, kwota przyznawana w ramach systemu uproszczonego jest wliczana do kwoty referencyjnej, o której mowa w art. 37 oraz jest obliczana i dostosowywana zgodnie z rozdziałem 2 tytułu III niniejszego rozporządzenia.

▼M2

Artykuł 154a

Uzgodnienia przejściowe w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich

1. W przypadku gdy środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia nowym Państwom Członkowskim przejścia od systemu jednolitej płatności powierzchniowej od mechanizmu jednolitych płatności i innych mechanizmów pomocy określonych w tytule III i IV, środki te są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 144 ust. 2.

2. Środki określone w ust. 1 mogą być przyjmowane w okresie rozpoczynającym się 1 maja 2004 r. i upływającym 30 czerwca 2009 r. i mogą być stosowane wyłącznie do tego dnia. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przedłużyć ten okres.

▼B

Artykuł 155

Inne przepisy przejściowe

Dalsze środki wymagane dla ułatwienia przejścia od uregulowań przewidzianych w rozporządzeniach, o których mowa w art. 152 i 153 do uregulowań przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności tych dotyczących stosowania art. 4 i 5 oraz załącznika rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 oraz od przepisów dotyczących planów poprawy, przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 1035/72, do tych, o których mowa w art. 83-87 niniejszego rozporządzenia, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenia i artykuły, o których mowa w art. 152 i 153 nadal obowiązują dla potrzeb ustanowienia kwot referencyjnych, o których mowa w załączniku VII.

▼M3

Artykuł 155a

Do dnia 31 grudnia 2009 r., Komisja przedłoży Radzie raport w sprawie wdrożenia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do bawełny, oliwy z oliwek, oliwek konsumpcyjnych i gajów oliwnych, tytoniu i chmielu, wraz, w razie konieczności, z odpowiednimi wnioskami.

▼B

Artykuł 156

Wejście w życie oraz stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie, z następującymi wyjątkami:

a) przepisy tytułu II, rozdziałów 4 i 5 mają zastosowanie do wniosków o płatności złożonych w odniesieniu do roku kalendarzowego 2005 i kolejnych. Jednakże art. 28 ust. 2 ma zastosowanie do wniosków o płatności złożonych zgodnie z tytułem IV, rozdziałami od 1 do 7, począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r.;

b) przepisy tytułu IV, rozdziałów 1, 2, 3, 6 oraz art. 149 mają zastosowanie począwszy od roku gospodarczego 2004/2005;

c) przepisy tytułu IV, rozdziałów 4, 5, 7 oraz art. 150 mają zastosowanie począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r.;

d) przepisy tytułu II, rozdziału 1, art. 20, tytułu III, tytułu IV rozdziałów 8, 10, 11, 12 i 13 oraz art. 147 mają zastosowanie począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r., za wyjątkiem art. 147 ust. 3 lit. d), który ma zastosowanie począwszy od dnia 1 kwietnia 2003 r.;

e) przepisy tytułu IV, rozdziału 9 maja zastosowanie, począwszy od roku gospodarczego 2005/2006;

f) przepisy art. 151 i 152 mają zastosowanie, począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r., za wyjątkiem przepisów art. 152 lit. a), które mają zastosowanie od roku gospodarczego 2005/2006;

▼M3

g) tytuł IV rozdz. 10a obowiązuje od dnia 1 stycznia 2006 r. w odniesieniu do bawełny zasianej od tego dnia;

h) tytuł IV rozdz. 10b obowiązuje od roku gospodarczego 2005/06.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M7

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz systemów wsparcia spełniających kryteria określone w art. 1

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Płatność jednolita	Tytuł III niniejszego rozporządzenia	Płatność rozdzielona (patrz załącznik VI) (1)
Płatność jednolita obszarowa	Tytuł IVa art. 143b niniejszego rozporządzenia	Płatność rozdzielona zastępująca wszystkie płatności bezpośrednie wymienione w niniejszym załączniku
Pszenica durum	Tytuł IV rozdział 1 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa (premia z tytułu jakości)
Rośliny wysokobiałkowe	Tytuł IV rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Ryż	Tytuł IV rozdział 3 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Orzechy	Tytuł IV rozdział 4 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Rośliny energetyczne	Tytuł IV rozdział 5 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Ziemniaki skrobiowe	Tytuł IV rozdział 6 niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna
Mleko i produkty mleczarskie	Tytuł IV rozdział 7 niniejszego rozporządzenia	Premia mleczna i płatność dodatkowa
Rośliny uprawne w Finlandii i w niektórych regionach Szwecji	Tytuł IV rozdział 8 niniejszego rozporządzenia (2) (5)	Specjalna pomoc regionalna z tytułu roślin uprawnych
Nasiona	Tytuł IV rozdział 9 niniejszego rozporządzenia (2) (5)	Pomoc produkcyjna
Rośliny uprawne	Tytuł IV rozdział 10 niniejszego rozporządzenia (3) (5)	Płatność obszarowa, w tym płatności z tytułu odłogowania, płatności z tytułu kiszonki z zielonki, kwoty uzupełniające (2), dopłata uzupełniająca z tytułu pszenicy durum i pomoc specjalna
Mięso baranie i kozie	Tytuł IV rozdział 11 niniejszego rozporządzenia (3) (5)	Premia z tytułu maciorek i kóz, premia uzupełniająca oraz niektóre płatności dodatkowe
Wołowina i cielęcina	Tytuł IV rozdział 12 niniejszego rozporządzenia (5)	Premia specjalna (3), premia pozasezonowa, premia z tytułu krów mamek (włączając w to sytuacje, gdy premia ta jest wypłacana dla jałówek oraz włączając dodatkowe premie krajowe z tytułu krów mamek, gdy są współfinansowane) (3), premia ubojowa (3), płatność z tytułu ekstensyfikacji, płatności dodatkowe
Rośliny strączkowe na ziarno	Tytuł IV rozdział 13 niniejszego rozporządzenia (5)	Płatność obszarowa
Szczególne rodzaje rolnictwa i produkcja wysokiej jakości	Artykuł 69 niniejszego rozporządzenia (4)	
Susz paszowy	Artykuł 71 ust. 2 akapit drugi niniejszego rozporządzenia (5)	
Mechanizm dla małych rolników	Artykuł 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999	Przejściowa pomoc obszarowa dla rolników otrzymujących mniej niż 1 250 EUR
Oliwa z oliwek	Tytuł IV rozdział 10b niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Jedwabniki	Artykuł 1 rozporządzenia (EWG) nr 845/72	Pomoc w celu promowania hodowli

▼M7

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Banany	Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 404/93	Pomoc produkcyjna
Rodzynki	Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Płatność obszarowa
Tytoń	Tytuł IV rozdział 10c niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna
Chmiel	Tytuł IV rozdział 10d niniejszego rozporządzenia ([3]) ([5])	Płatność obszarowa
Posei	Tytuł III rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 ([6])	Płatności bezpośrednie w rozumieniu art. 2 wypłacane w ramach środków określonych w programach
Wyspy Morza Egejskiego	Artykuły 6 ([2]) ([5]) 8, 11 i 12 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93	Sektory: wołowina i cielęcina; ziemniaki; oliwki; miód
Bawełna	Tytuł IV rozdział 10a niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa

([1]) Począwszy od 1 stycznia 2005 r., lub od terminu późniejszego w przypadku stosowania art. 71. Dla roku 2004 lub terminu późniejszego w przypadku stosowania art. 71 płatności bezpośrednie wyszczególnione w załączniku VI zostają uwzględnione w załączniku I, z wyjątkiem suszu paszowego.
([2]) W przypadku stosowania art. 70.
([3]) W przypadku stosowania art. 66, 67 i 68 lub 68a.
([4]) W przypadku stosowania art. 69.
([5]) W przypadku stosowania art. 71.
([6]) Dz.U. L 42 z 14.2.2006, str. 1.

▼**M3**

ZAŁĄCZNIK II

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 12 ust. 2

Państwo Członkowskie	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Dania	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Niemcy	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grecja	45,4	60,6	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7
Hiszpania	56,9	76,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5
Francja	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irlandia	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Włochy	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luksemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Niderlandy	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Austria	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugalia	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Finlandia	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Szwecja	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Zjednoczone Królestwo	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania określone w art. 3 i 4

A. Obowiązujące od 1.1.2005 r.

Środowisko naturalne

1.	Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. WE L 103, z 25.4.1979, str. 1)	Artykuł 3, art. 4 ust. 1, 2, 4, art. 5, 7 i 8
2.	Dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. WE L 20, z 26.1.1980, str. 43)	Artykuły 4 i 5
3.	Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku stosowania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. WE L 181, z 4.7.1986, str. 6)	Artykuł 3
4.	Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. WE L 375, z 31.12.1991, str. 1)	Artykuły 4 i 5
5.	Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. WE L 206, z 22.7.1992 r., str. 7)	Artykuły 6, 13, 15 oraz art. 22 lit. b)

Zdrowie publiczne i zdrowie zwierząt

Identyfikacja i rejestracja zwierząt

6.	Dyrektywa Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz.U. WE L 355, z 5.12.1992, str. 32)	Artykuły 3, 4 i 5
7.	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2629/97 z dnia 29 grudnia 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w zakresie kolczyków, rejestrów i paszportów w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz.U. WE L 354, z 30.12.1997, str. 19)	Artykuły 6 i 8
8.	Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. WE L 204, z 11.8.2000, str. 1)	Artykuły 4 i 7
▼M1 8a.	Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji zwierząt z gatunku owiec lub kóz i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1782/2003 i Dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5, z 9.1.2004, str. 8).	Artykuł 3, 4 and 5

▼B

B. Obowiązujące od 1.1.2006 r.

Zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowotność roślin

9.	Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. WE L 230, z 19.8.1991, str. 1)	Artykuł 3
10.	Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym lub tyreostatycznym oraz b-agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. WE L 125, z 23.5.1996, str. 30)	Artykuły 3, 4, 5 i 7
11.	Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. WE L 31, z 1.12.2002, str. 1)	Artykuły 14, 15 i art. 17 ust. 1, i art. 18, 19 i 20

▼B

12.	Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (Dz.U. WE L 147, z 31.5.2001, str. 1)	Artykuły 7, 11, 12, 13 i 15

Zgłaszanie chorób

13.	Dyrektywa Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy (Dz.U. WE L 315, z 26.11.1985, str. 11)	Artykuł 3
14.	Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz. U. WE L 62, z 15.3.1993, str. 69)	Artykuł 3
15.	Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne odnośnie do kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz.U. WE L 327, z 22.12.2000, str. 74)	Artykuł 3

C. Obowiązujące od 1.1.2007 r.

Dobrostan zwierząt

16.	Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. WE L 340, z 11.12.1991, str. 28)	Artykuł 3 i 4
17.	Dyrektywa Rady 91/630/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń (Dz.U. WE L 340, z 11.12.1991, str. 33)	Artykuł 3 i art. 4 ust. 1
18.	Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt gospodarskich (Dz.U. WE L 221, z 8.8.1998, str. 23)	Artykuł 4

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określone w art. 5

Kwestia	Normy
Erozja gleby: Ochrona gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	— Minimalna pokrywa glebowa — Minimalne zagospodarowanie terenu odzwierciedlające warunki danego miejsca — Zachowanie terasów
Substancja organiczna gleby: Utrzymywanie poziomów substancji organicznej gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	— Normy dotyczące zmianowania upraw, w danym przypadku — Gospodarowanie rżyskiem
Struktura gleby: Utrzymywanie struktury gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	— Stosowanie odpowiednich maszyn
Minimalny poziom utrzymania: Zapewnienie minimalnego poziomu utrzymania oraz przeciwdziałanie niszczeniu siedlisk naturalnych	— Minimalne wymogi dotyczące obsady zwierząt lub/i odpowiednie systemy — Ochrona trwałych pastwisk ►**M3** — zachowanie charakterystycznych cech krajobrazu, w tym, w razie potrzeby, zakaz karczowania drzewek oliwnych — unikanie nachodzenia niepożądanej roślinności na grunty rolne — utrzymanie gajów oliwnych w dobrym stanie wegetacyjnym ◄

▼M3

ZAŁĄCZNIK V

Kompatybilne systemy wsparcia, o których mowa w art. 26

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Rodzynki	artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Pomoc obszarowa
Środki rolno-środowiskowe	Tytuł II rozdz. VI (art. 22 do 24) i art. 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc obszarowa
Leśnictwo	artykuł 31 i 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc obszarowa
Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania i obszary podlegające ograniczeniom środowiskowym	Tytuł II rozdz. V (art. 13 do 21) oraz art. 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc obszarowa
Susz paszowy	artykuł 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 603/95	Pomoc produkcyjna
Cytrusy przeznaczone do przetworzenia	artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2202/96	Pomoc produkcyjna
Pomidory przeznaczone do przetworzenia	artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Pomoc produkcyjna
Wino	artykuł 11 do 15 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999	Pomoc restrukturyzacyjna

▼M7

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz płatności bezpośrednich w odniesieniu do płatności jednolitej określonej w art. 33

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Rośliny uprawne	Artykuły 2, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999	Płatność obszarowa, w tym płatności z tytułu odłogowania, płatności z tytułu kiszonki z zielonki, kwoty uzupełniające ([1]), dopłata uzupełniająca z tytułu pszenicy
Skrobia ziemniaczana	Artykuł 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92	Płatność dla rolników produkujących ziemniaki z przeznaczeniem do produkcji skrobi
Rośliny strączkowe na ziarno	Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1577/96	Płatność obszarowa
Ryż	Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 3072/95	Płatność obszarowa
Nasiona ([1])	Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71	Pomoc produkcyjna
Wołowina i cielęcina	Artykuły 4, 5, 6, 10, 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999	Premia specjalna, premia pozasezonowa, premia z tytułu krów mamek (w tym premie wypłacane dla jałówek oraz włączając dodatkowe premie krajowe z tytułu krów mamek, gdy są współfinansowane), premia ubojowa, płatność z tytułu ekstensyfikacji, płatności dodatkowe
Mleko i produkty mleczarskie	Tytuł IV rozdział 7 niniejszego rozporządzenia	Premia z tytułu produktów mlecznych i płatności dodatkowe ([2])
Mięso baranie i kozie	Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 2467/98 Artykuł 1 rozporządzenia (EWG) nr 1323/90 Artykuły 4 i 5, art. 11 ust. 1 i 2 art. 11 ust. 2 tiret pierwsze, drugie i czwarte rozporządzenia (WE) nr 2529/2001	Premia za samice owiec i kóz, premia uzupełniająca oraz niektóre płatności dodatkowe
Wyspy Morza Egejskiego ([1])	Artykuł 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93	Sektory: wołowina i cielęcina
Susz paszowy	Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 603/95	Płatność z tytułu produktów przetworzonych (stosowana zgodnie z załącznikiem VII pkt D niniejszego rozporządzenia)
Bawełna	Ustęp 3 protokołu nr 4 dotyczącego bawełny w Akcie przystąpienia Grecji	Wsparcie w postaci płatności do bawełny nieprzetworzonej
Oliwa z oliwek	Artykuł 5 rozporządzenia nr 136/66/EWG	Pomoc produkcyjna
Tytoń	Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	Pomoc produkcyjna
Chmiel	Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71	Płatność obszarowa
	Artykuł 2 rozporządzenia (EWG) nr 1098/98	Pomoc z tytułu tymczasowego stadium spoczynkowego

([1]) Poza przypadkiem stosowania art. 70.
([2]) Od 2007 r., poza przypadkiem stosowania art. 62.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

Obliczenie kwoty referencyjnej określonej w art. 37

A. **Pomoc obszarowa**

1. W przypadku gdy rolnik otrzymywał pomoc obszarową, wówczas liczba hektarów, do dwóch miejsc po przecinku, dla których przyznana została płatność, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, jest mnożona przez następujące kwoty:

1.1. W przypadku zbóż, włączając w to pszenicę durum, nasion roślin oleistych, roślin wysokobiałkowych, siemienia lnianego, lnu i konopi uprawianych na włókno, kiszonki z zielonki i odłogowania:

— 63 EUR na tonę pomnożone przez plon w sposób przewidziany w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, określony w planie regionalizacji dla odnośnego regionu, który obowiązuje w roku kalendarzowym 2002.Niniejszy punkt ma zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych przez Państwa Członkowskie przy stosowaniu przepisów art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 38, w przypadku lnu i konopi, średnia jest obliczana na podstawie liczby hektarów, dla których płatność została przyznana w roku kalendarzowym 2001 i 2002.

1.2. W przypadku ryżu:

— 102 EUR na tonę pomnożone przez następujące przeciętne plony:

Państwa Członkowskie	Plony (t/ha)
Hiszpania	6,35
Francja:	
— metropolia	5,49
— Gujana Francuska	7,51
Grecja	7,48
Włochy	6,04
Portugalia	6,05

1.3. W przypadku roślin strączkowych na ziarno:

— w przypadku soczewicy i ciecierzycy, 181 EUR na hektar,

— w przypadku wyki, odpowiednio, 175,02 EUR na hektar roku 2000, 176,60 EUR na hektar w roku 2001 oraz 150,52 EUR na hektar w roku 2002.

2. W przypadku gdy rolnik otrzymywał dopłatę uzupełniająca z tytułu pszenicy durum lub pomoc specjalną, wówczas liczba hektarów do dwóch miejsc po przecinku, dla których przyznana została płatność, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, jest mnożona przez następujące kwoty:

W strefach wyszczególnionych w załączniku II rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 oraz w załączniku IV rozporządzenia (WE) nr 2316/1999:

— 291 EUR na hektar dla płatności jednolitych przyznawanych za rok kalendarzowy 2005,

— 285 EUR na hektar dla płatności jednolitych przyznawanych za rok kalendarzowy 2006 oraz kolejne lata kalendarzowe.

W strefach wyszczególnionych w załączniku V rozporządzenia (WE) nr 2316/1999:

— 46 EUR na hektar dla płatności jednolitych przyznawanych za rok kalendarzowy 2005.

3. Dla potrzeb poprzednich punktów, „liczba hektarów” oznacza ustaloną liczbę hektarów odpowiadającą każdemu poszczególnemu rodzajowi pomocy powierzchniowej wyszczególnionemu w załączniku VI niniejszego rozporządzenia, dla których wszystkie warunki ustanowione w przepisach dotyczących przyznawania danej pomocy zostały spełnione, uwzględniając stosowanie przepisów art. 2 ust. 4 i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999. W przypadku ryżu, w drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 3072/95, gdy powierzchnie przeznaczone pod uprawę ryżu w jednym Państwie Członkowskim w danym okresie refe-

▼B

rencyjnym przekroczyły Maksymalną Powierzchnie gwarantowana dla takiego okresu, wówczas kwota przypadająca na hektar jest proporcjonalnie zmniejszana.

B. **Płatność z tytułu skrobi ziemniaczanej**

W przypadku gdy rolnik otrzymywał płatność z tytułu skrobi ziemniaczanej, wówczas kwota jest obliczana poprzez pomnożenie liczby ton, dla których taka płatność została przyznana, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, przez 44,22 EUR na tonę skrobi ziemniaczanej. Państwa Członkowskie obliczają liczbę hektarów, która zostanie uwzględniona przy obliczaniu płatności jednolitych proporcjonalnie do liczby ton wyprodukowanej skrobi ziemniaczanej, dla których przyznano pomoc przewidzianą w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, oraz w ramach limitów powierzchni bazowej, która zostanie ustalona przez Komisję na podstawie liczby hektarów, będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej w okresie referencyjnym, zgłoszonych przez Państwa Członkowskie.

C. **Premie i dopłaty uzupełniające z tytułu zwierząt**

W przypadku gdy rolnik otrzymywał premie i/lub dopłaty uzupełniające z tytułu zwierząt, wówczas kwota jest obliczana poprzez pomnożenie liczby określonych zwierząt, dla których taka płatność została przyznana, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, przez kwoty przypadające na zwierzę, ustanowione dla roku kalendarzowego 2002 na mocy odpowiednich artykułów, o których mowa w załączniku VI, uwzględniając stosowanie przepisów art. 4 ust. 4, art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 lub art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 38, dla płatności dodatkowych z tytułu owiec i kóz, przyznawanych na podstawie art. 11 ust. 2, pierwszy, drugie i czwarte tiret rozporządzenia (WE) nr 2529/2001, średnia jest obliczana na podstawie liczby zwierząt, dla których płatność została przyznana w roku kalendarzowym 2002.

Jednakże płatności przyznawane na mocy art. 4 ust. 2, drugi akapit, rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, nie są uwzględniane.

Ponadto, w drodze odstępstwa od przepisów art. 38, w przypadku stosowania art. 32 ust. 11 i 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2342/1999 oraz art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1458/2001, liczba zwierząt, dla których płatność została przyznana w roku, podczas którego takie środki były stosowane, w celu ich uwzględnienia na potrzeby obliczenia kwoty referencyjnej, nie może być wyższa niż przeciętna liczba zwierząt, dla których przyznana została płatność w roku, latach, podczas których takie środki nie były stosowane.

D. **Susz paszowy**

Gdy rolnik dostarczał pasze w ramach umowy, przewidzianej w art. 9 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 603/95 lub przedłożył zgłoszenie powierzchni zgodnie z art. 10 tego samego rozporządzenia, wówczas Państwa Członkowskie obliczają kwotę, która jest uwzględniana w kwocie referencyjnej, proporcjonalnie do liczby ton wyprodukowanego suszu paszowego, dla których przyznana została pomoc przewidziana w art. 3 tego rozporządzenia, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, oraz w ramach limitów poniższych pułapów wyrażonych w milionach euro.

Państwo Członkowskie	Pułap dla paszy przetworzonej na produkty, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 603/95 (pasza odwodniona)	Pułap dla paszy przetworzonej na produkty, o których mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 603/95 (pasza wysuszona na słońcu)	Łączny pułap
UEBL	0,049		0,049
Dania	5,424		5,424
Niemcy	11,888		11,888
Grecja	1,101		1,101
Hiszpania	42,124	1,951	44,075
Francja	41,155	0,069	41,224
Irlandia	0,166		0,166
Włochy	17,999	1,586	19,585
Holandia	6,804		6,804
Austria	0,070		0,070

▼B

Państwo Członkowskie	Pułap dla paszy przetworzonej na produkty, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 603/95 (pasza odwodniona)	Pułap dla paszy przetworzonej na produkty, o których mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 603/95 (pasza wysuszona na słońcu)	Łączny pułap
Portugalia	0,102	0,020	0,122
Finlandia	0,019		0,019
Szwecja	0,232		0,232
Zjednoczone Królestwo	1,950		1,950

Państwa Członkowskie obliczają liczbę hektarów, która zostanie uwzględniona przy obliczaniu kwot referencyjnych proporcjonalnie do liczby ton wyprodukowanego suszu paszowego, dla których przyznano pomoc przewidzianą w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 603/95, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, oraz w ramach limitów powierzchni bazowej, która zostanie ustalona przez Komisję na podstawie liczby hektarów, będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej lub zawartych w zgłoszeniu powierzchni w okresie referencyjnym, zgłoszonych przez Państwa Członkowskie.

E. **Pomoc regionalna**

W odnośnych regionach następujące kwoty są uwzględniane przy obliczaniu kwoty referencyjnej:

— 24 EUR na tonę pomnożone przez plony wykorzystywane na potrzeby płatności powierzchniowych z tytułu zbóż, nasion oleistych, siemienia lnianego oraz lnu i konopi uprawianych na włókno w regionach wyszczególnionych w art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999;

— kwota pogłówna przewidziana w art. 9 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, art. 13 ust. 2 i 3, art. 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001, art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, pomnożona przez liczbę zwierząt, dla których taka płatność została przyznana roku 2002;

— kwota pogłówna przewidziana w art. 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, pomnożona przez liczbę zwierząt, dla których taka płatność została przyznana w roku 2002.

F. **Pomoc z tytułu nasion**

W przypadku gdy rolnik otrzymywał dopłaty do produkcji nasion, wówczas kwota jest obliczana poprzez pomnożenie liczby ton, dla których taka płatność została przyznana, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, przez odpowiednią kwotę na tonę, określoną przy zastosowaniu art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71. Państwa Członkowskie obliczają liczbę hektarów, która zostanie uwzględniona przy obliczaniu płatności jednolitych proporcjonalnie do powierzchni zaakceptowanej do kwalifikacji nasion, dla której przyznano pomoc przewidzianą w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, oraz w ramach limitów powierzchni bazowej, która zostanie ustalona przez Komisję na podstawie łącznej powierzchni zaakceptowanej do kwalifikacji nasion, która została zgłoszona Komisji zgodne z rozporządzeniem (EWG) nr 3083/73. Taka łączna powierzchnia nie może uwzględniać powierzchni zaakceptowanych do kwalifikacji dla ryżu (*Oryza sativa L.*), orkiszu (*Triticum spelta L.*), oraz lnu włóknodajnego i lnu oleistego (*Linum usitatissimum L.*) i konopi (*Cannabis sativa L.*), które ostały już zadeklarowane dla roślin uprawnych.

▼M3

G. **Bawełna**

W przypadku, w którym rolnik zgłosił powierzchnie obsiane bawełną, Państwa Członkowskie obliczają kwotę, która ma zostać uwzględniona w kwocie referencyjnej przez pomnożenie liczby hektarów, do dwóch miejsc dziesiętnych, na których wyprodukowano bawełnę, w odniesieniu do której otrzymano pomoc zgodnie z pkt 3 Protokołu 4 w sprawie bawełny ([1]) w każdym roku okresu referencyjnego, przez następujące kwoty od hektara:

— 966 EUR w przypadku Grecji,

— 1509 EUR w przypadku Hiszpanii,

— 1202 EUR w, przypadku Portugalii.

([1]) Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 174.

▼M3

H. **Oliwa z oliwek**

W przypadku gdy rolnik otrzymał pomoc produkcyjną w odniesieni do oliwy z oliwek, kwota obliczana jest przez pomnożenie liczby ton, w odniesieniu do których taka płatność przyznana została w okresie referencyjnym (tzn. odpowiednio, w każdym z lat gospodarczych 1999/2000, 2000/01, 2001/02 i 2002/03) przez odpowiednią kwotę jednostkową pomocy, wyrażoną w EUR/t, określoną w rozporządzeniach Komisji (WE) nr 1415/2001 ([1]), (WE) nr 1271/2002 ([2]), (WE) nr 1221/2003 ([3]) i ►M6 (WE) nr 1299/2004 ([4]) ◄, i pomnożoną przez współczynnik 0,6. Jednakże z dniem 1 sierpnia 2005 r., Państwa Członkowskie mogą zadecydować o podwyżce tego współczynnika. Współczynnik ten nie jest stosowany w odniesieniu do rolników, których średnia liczba SIG-ha upraw oliwek jest, w trakcie okresu referencyjnego, z wyłączeniem liczby SIG-ha upraw oliwek odpowiadających dodatkowym drzewkom posadzonym po 1 maja 1998 r. poza jakimikolwiek zatwierdzonymi planami sadzeń, mniejsza niż 0,3. Liczba SIG-ha upraw oliwek obliczana jest poprzez zastosowanie wspólnej metody, która określona zostanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, na podstawie danych z systemu informacji geograficznej dla uprawy oliwek.

W przypadku, w którym w trakcie okresu referencyjnego, płatności pomocowe dokonywane były drogą zastosowania środków określonych w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1638/98(6), sposób obliczania, o którym mowa w akapicie trzecim dostosowywany jest, jak następuje:

— w przypadku, w którym środki zastosowane zostały tylko w odniesieniu do jednego roku gospodarczego, liczba ton, którą należy wziąć pod uwagę w odniesieniu do odnośnego roku jest równa liczbie ton, w odniesieniu do których pomoc zostałaby przyznana, jeżeliby przedmiotowe środki nie zostały zastosowane,

— w przypadku, w którym środki zastosowane zostały w odniesieniu do dwóch kolejnych lat gospodarczych, liczba ton, które należy wziąć pod uwagę w odniesieniu do pierwszego odnośnego roku ustalana jest zgodnie z tiret pierwsze, a liczba ton, które należy wziąć pod uwagę w odniesieniu do następnego roku jest równa liczbie ton, w odniesieniu do których pomoc przyznana została w odniesieniu do ostatniego roku gospodarczego poprzedzającego okres referencyjny, ale nie została wypłacona ze względu na zastosowanie przedmiotowych środków.

Państwa Członkowskie obliczają liczbę hektarów, które należy wziąć pod uwagę przy obliczaniu płatności jednolitej jako liczbę SIG-ha upraw oliwek, otrzymaną przez zastosowanie wspólnej metody, która zostanie określona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, na podstawie danych z systemu informacji geograficznej dla uprawy oliwek, z wyjątkiem liczby SIG-ha upraw oliwek obsadzonych dodatkowymi drzewkami posadzonymi poza zatwierdzonymi planami sadzeń po 1 maja 1998 r., z wyjątkiem Cypru i Malty, dla których przedmiotowym terminem jest 31 grudnia 2001.

I. **Surowiec tytoniowy**

W przypadku gdy rolnik otrzymał płatność z tytułu premii tytoniowej, kwota, którą należy uwzględnić w kwocie referencyjnej obliczana jest przez pomnożenie średniej liczby kilogramów z trzech lat, w odniesieniu do których płatność ta została przyznana, przez ważoną średnią kwoty pomocy przyznanej od kilograma w odniesieniu do trzech lat, biorąc pod uwagę łączną ilość surowca tytoniowego wszystkich grup odmian, i pomnożoną przez współczynnik 0,4. Państwa Członkowskie mogą zadecydować o podwyżce tego współczynnika.

Począwszy od 2010 r., współczynnik, o którym tutaj mowa wynosi 0,5.

Liczba hektarów, którą należy wziąć pod uwagę przy obliczaniu płatności jednolitej odpowiada powierzchni wskazanej w zarejestrowanych umowach kontraktacji, w odniesieniu do których płatność z tytułu premii przyznana została, odpowiednio w każdym roku okresu referencyjnego, i w granicach powierzchni bazowej, która ma zostać ustanowiona przez Komisję na podstawie łącznej powierzchni podanej do wiadomości Komisji zgodnie z załącznikiem I (1.3) do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2636/1999 ([5]).

W przypadku gdy w trakcie okresu referencyjnego, płatności pomocowe zostały dokonane drogą zastosowania środków określonych w art. 50 rozporządzenia (EWG) nr 2848/98, sposób obliczania, o którym mowa w akapicie trzecim dostosowywany jest, jak następuje:

([1]) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 10.
([2]) Dz.U. L 184 z 13.7.2002, str. 5.
([3]) Dz.U. L 170 z 9.7.2003, str. 8.
([4]) Dz.U. L 244 z 16.7.2004, str. 16.
([5]) Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 32.

▼M3

— w przypadku gdy premia zmniejszona została w całości lub w części, kwoty płatności, które należy wziąć pod uwagę w odniesieniu do odnośnego roku są równe kwotom, które zostałyby przyznane, jeżeliby przedmiotowe zmniejszenie nie zostało zastosowane,

— w przypadku gdy kwota produkcyjna zmniejszona została w całości lub w części, kwoty płatności, które należy wziąć pod uwagę w odniesieniu do odnośnego roku są równe kwotom premii, które zostałyby przyznane w poprzednim roku, jeżeliby premia nie została zmniejszona, pod warunkiem że powierzchnia produkcyjna wskazana w ostatniej umowie kontraktacji nie została wykorzystana w odnośnym roku do celów uprawy roślin kwalifikujących się w ramach jakiegokolwiek innego systemu wsparcia bezpośredniego.

J. **Chmiel**

W przypadku gdy rolnik otrzymał pomoc obszarową w odniesieniu do chmielu, lub pomoc w odniesieniu do odłogowania tymczasowego, Państwa Członkowskie obliczają kwoty, które mają zostać uwzględnione w kwocie referencyjnej przez pomnożenie, do dwóch miejsc dziesiętnych, liczby hektarów, w odniesieniu do których płatność przyznana została, odpowiednio w każdym roku okresu referencyjnego, przez kwotę 480 EUR od hektara.

▼**M3**

ZAŁĄCZNIK VIII

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 41

Państwo Członkowskie	2005	2006	2007, 2008 i 2009	2010 i kolejne lata
Belgia	411	413	530	530
Dania	838	838	996	996
Niemcy	4 489	4 503	5 492	5 496
Grecja	837	1 700	1 722	1 760
Hiszpania	3 244	4 043	4 241	4 253
Francja	7 199	7 231	8 091	8 099
Irlandia	1 136	1 136	1 322	1 322
Włoch	2 539	3 112	3 464	3 497
Luksemburg	27	27	37	37
Niderlandy	386	386	779	779
Austria	613	614	712	712
Portugalia	452	493	559	561
Finlandia	467	467	552	552
Szwecja	612	612	729	729
Zjednoczone Królestwo	3 351	3 351	3 869	3 868

▼**M3**

ZAŁĄCZNIK VIIIA

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 71c

Pułapy obliczone zostały z uwzględnieniem harmonogramu przyrostów, przewidzianym w art. 143a, a zatem nie wymagają obniżki.

(w milionach EUR)

Rok kalendarzowy	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Litwa	Łotwa	Węgry	Malta	Polska	Słowenia	Słowacja
2005	228,8	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,6	35,8	97,7
2006	266,7	27,3	12,5	39,6	107,3	420,2	0,83	881,7	41,9	115,4
2007	343,6	40,4	16,3	55,6	146,9	508,3	1,64	1 140,8	56,1	146,6
2008	429,2	50,5	20,4	69,5	183,6	634,9	2,05	1 425,9	70,1	183,2
2009	514,9	60,5	24,5	83,4	220,3	761,6	2,46	1 711,0	84,1	219,7
2010	600,5	70,6	28,6	97,3	257,0	888,2	2,87	1 996,1	98,1	256,2
2011	686,2	80,7	32,7	111,2	293,7	1 014,9	3,28	2 281,1	112,1	292,8
2012	771,8	90,8	36,8	125,1	330,4	1 141,5	3,69	2 566,2	126,1	329,3
Kolejne lata	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	140,2	365,9

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

Wykaz roślin uprawnych określone w art. 66

Kod CN	Wyszczególnienie
I. ZBOŻA	
1001 10 00	Pszenica durum
1001 90	Inna pszenica i mieszanka żyta z pszenicą (meslin) inną niż pszenica durum
1002 00 00	Ryż
1003 00	Żyto
1004 00 00	Jęczmień
1005	Owies
1007 00	Ziarno sorgo
1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
0709 90 60	Kukurydza
II. NASIONA OLEISTE	
1201 00	Ziarno soi
ex 1205 00	Ziarno rzepaku
ex 1206 00 10	Ziarno słonecznika
III. ROŚLINY WYSOKOBIAŁKOWE	
0713 10	Groch
0713 50	Bób i bobik
ex 1209 29 50	Ziarno łubinu
IV. LEN	
ex 1204 00	Siemię lniane (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Len, surowy lub roszony, uprawiany na włókno (*Linum usitatissimum* L.)
V. KONOPIE	
ex 5302 10 00	Konopie, surowe lub roszone, uprawiane na ziarno (*Cannabis sativa* L.)

▼B

ZAŁĄCZNIK X

Tradycyjne strefy produkcji dla pszenicy durum określone w art. 74

GRECJA

Nomoi (prefektury) następujących regionów

Grecja Środkowa

Peloponez

Wyspy Jońskie

Tesalia

Macedonia

Wyspy Morza Egejskiego

Tracja

HISZPANIA

Prowincje

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Màlaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Saragossa

AUSTRIA

Panonia:

1) *Gebiete der Bezirksbauernkammern (Obszary podlegające Powiatowym Izbom Rolniczym*)

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

▼B

2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2) *Gebiete der Bezirksreferate (Obszary podlegające Referatom Powiatowym*)

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt

3034 Mattersburg

3042 Oberpullendorf

3) *Gebiete der Landwirtschaftskammer (Obszary podlegające Izbie Rolniczej)*

1007 Wien

FRANCJA

Regiony

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

Departamenty (*)

Ardèche

Drôme

WŁOCHY

Regiony

Abruzzo

Basilicata

Calabria

Campania

Latium

Marches

Molise

Umbria

Apulia

Sardinia

Sycylia

Tuskania

PORTUGALIA

Powiaty

Santarém

Lisbon

Setúbal

Portalegre

Évora

Beja

Faro

▼M2

CYPR

WĘGRY

Regiony

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl

(*) Każdy z wymienionych departamentów może zostać powiązany z jednym z powyżej wymienionych regionów.

▼**M2**

Közép-Alföld

Mezőföld

Berettyo-Kőrös-Maros vidéke

Györi medence

Hajdúság

▼B

ZAŁĄCZNIK XI

Wykaz gatunków nasion określonych w art. 99

(EUR/100 kg)

Kod CN	Wyszczególnienie	Kwota pomocy
	1. Ceres	
1001 90 10	*Triticum spelta* L.	14,37
1006 10 10	*Oryza sativa* L. [1]	
	— odmiany długoziarniste, których ziarna mają długość większą niż 6,0 milimetrów, a stosunek długości do szerokości jest większy lub równy 3	17,27
	— inne odmiany, których ziarna mają długość przekraczającą, nieprzekraczającą lub równą 6,0 milimetrów, a stosunek długości do szerokości jest mniejszy niż 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (len włóknodajny)	28,38
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (siemię lniane)	22,46
ex 1207 99 10	*Cannabis sativa* L. [2](odmiany z zawartością tetrahydrokanabinolu nieprzekraczającą 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	*Agrostis canina* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis gigantea* Roth.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis stolonifera* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis capillaris* L.	75,95
ex 1209 29 80	*Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv. ex J.S. i K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	*Dactylis glomerata* L.	52,77
ex 1209 23 80	*Festuca arundinacea* Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	*Festuca ovina* L.	43,59
1209 23 11	*Festuca pratensis* Huds.	43,59
1209 23 15	*Festuca rubra* L.	36,83
ex 1209 29 80	Festulolium	32,36
1209 25 10	*Lolium multiflorum* Lam.	21,13
1209 25 90	*Lolium perenne* L.	30,99
ex 1209 29 80	*Lolium* × *boucheanum* Kunth	21,13
ex 1209 29 80	*Phleum Bertolinii* (DC)	50,96
1209 26 00	*Phleum pratense* L.	83,56
ex 1209 29 80	*Poa nemoralis* L.	38,88
1209 24 00	*Poa pratensis* L.	38,52
ex 1209 29 10	*Poa palustris* i *Poa trivialis* L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	*Hedysarum coronarium* L.	36,47
ex 1209 29 80	*Medicago lupulina* L.	31,88
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (ekotypy)	22,10
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (odmiany)	36,59
ex 1209 29 80	*Onobrichis viciifolia* Scop.	20,04
ex 0713 10 10	*Pisum sativum* L. (partim) (groszek polny)	0
ex 1209 22 80	*Trifolium alexandrinum* L.	45,76
ex 1209 22 80	*Trifolium hybridum* L.	45,89
ex 1209 22 80	*Trifolium incarnatum* L.	45,76
1209 22 10	*Trifolium pratense* L.	53,49
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L.	75,11
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L. var. *giganteum*	70,76

▼B

(EUR/100 kg)

Kod CN	Wyszczególnienie	Kwota pomocy
ex 1209 22 80	*Trifolium resupinatum* L.	45,76
ex 0713 50 10	*Vicia faba* L. (partim) (bób i bobik)	0
ex 1209 29 10	*Vicia sativa* L.	30,67
ex 1209 29 10	*Vicia villosa* Roth.	24,03

([1]) Pomiary ziaren są dokonywane na całkowicie zmielonym ryżu przy zastosowaniu następującej metody:
i) należy pobrać reprezentatywną próbkę z partii,
ii) należy przesiać próbkę tak aby zatrzymać wyłącznie całe ziarna, w tym ziarna niedojrzałe;
iii) należy dokonać dwóch pomiarów 100 ziaren za każdym razem oraz wyciągnąć średnią;
iv) należy wyrazić uzyskane rezultaty w milimetrach, po zaokrągleniu do jednego miejsca po przecinku.

([2]) Zawartość tetrahydrokanabinolu (THC) danej odmiany jest oznaczana poprzez przeanalizowanie próbki o stałej wadze. Waga THC w odniesieniu do wagi próbki nie może – na potrzeby przyznawania pomocy – być wyższa niż 0,2 %. Próbka ma się składać z górnej jednej trzeciej reprezentatywnej liczby roślin wybranych losowo pod koniec okresu kwitnienia oraz po usunięciu łodyg i nasion.

▼M2

ZAŁĄCZNIK XIA

Pułapy pomocy w odniesieniu do nasion w nowych Państwach Członkowskich, określonych w art. 99 ust. 3

(w mln EUR)

Rok kalendarzowy	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Łotwa	Litwa	Węgry	Malta	Polska	Słowenia	Słowacja
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
kolejne lata	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

▼**M2**

ZAŁĄCZNIK XIB

Krajowe powierzchnie bazowe roślin uprawnych oraz plony referencyjne w nowych Państwach Członkowskich określone w art. 101 i 103

	Powierzchnia bazowa	Plon referencyjny (t/ha)
Republika Czeska	2 253 598	4,20
Estonia	362 827	2,40
Cypr	79 004	2,30
Łotwa	443 580	2,50
Litwa	1 146 633	2,70
Węgry	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polska	9 454 671	3,00
Słowenia	125 171	5,27
Słowacja	1 003 453	4,06

▼A1

ANNEX XII

Table 1

Cyprus: Complementary national direct payments where the normal schemes for direct payments apply

Schedule of increments	25%	30%	35%	40%	50%	60%	70%	80%	90%
Sector	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Arable crops (durum wheat excluded)	7 913 822	7 386 234	6 858 646	6 331 058	75 881	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durum wheat	2 256 331	2 059 743	1 888 505	1 743 235	1 452 696	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Grain legumes	30 228	28 273	26 318	24 363	20 363	16 362	12 272	8 181	4 091
Milk and dairy	887 535	1 759 243	2 311 366	2 133 569	1 777 974	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Beef	3 456 709	3 226 262	2 995 814	2 765 367	2 304 473	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Sheep and goat	8 267 087	7 715 948	7 164 809	6 613 669	5 511 391	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olive oil	5 951 250	5 554 500	5 157 750	4 761 000	3 967 500	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tobacco	782 513	730 345	678 178	626 010	521 675	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananas	3 290 625	3 071 250	2 851 875	2 632 500	2 193 750	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Dried grapes	104 393	86 562	68 732	50 901	15 241	0	0	0	0
Almonds	49 594	30 878	12 161	0	0	0	0	0	0
Total	32 990 086	31 649 237	30 014 153	27 681 672	23 040 943	18 420 634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Complementary national direct payments under Single Payment Scheme:

The total amount of complementary national direct payments that may be granted under the Single Payment Scheme shall be equal to the sum of the sectoral ceilings referred to in this table relating to the sectors that are covered by the Single Payment Scheme to the extent that the support in these sectors is decoupled.

▼A1

Table 2

Cyprus: Complementary national direct payments where the single area payment scheme for direct payments applies

	Single area payment scheme				
Sector	2004	2005	2006	2007	2008
Arable crops (durum wheat excluded)	6 182 503	3 997 873	2 687 095	1 303 496	0
Durum wheat	2 654 980	2 469 490	2 358 196	2 240 719	2 018 131
Grain legumes	27 346	20 566	16 498	12 204	4 068
Milk and dairy	1 153 380	2 323 212	3 501 948	3 492 448	3 474 448
Beef	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Sheep and goat	1 0 932 782	1 0 887 782	1 0 860 782	1 0 832 282	1 0 778 282
Olive oil	7 215 000	6 855 000	6 639 000	6 411 000	5 979 000
Dried grapes	182 325	176 715	173 349	169 796	163 064
Bananas	4 368 300	4 358 700	4 352 940	4 346 860	4 335 340
Tobacco	1 049 000	1 046 750	1 045 400	1 043 975	1 041 275
Total	3 8 374 562	3 6 745 034	3 6 244 154	3 4 461 726	3 2 402 554

▼A1

ANNEX XIII

STATE AID CYPRUS

Sector	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Cereals (durum wheat excluded)	7 920 562	6 789 053	5 657 544	4 526 035	3 394 527	2 263 018	1 131 509
Milk and dairy	5 405 996	3 161 383	1 405 471	1 124 377	843 283	562 189	281 094
Beef	227 103	194 660	162 216	129 773	97 330	64 887	0
Sheep and goats	3 597 708	3 083 750	2 569 791	2 055 833	1 541 875	1 027 917	513 958
Pig sector	9 564 120	8 197 817	6 831 514	5 465 211	4 098 909	2 732 606	1 366 303
Poultry and eggs	3 998 310	3 427 123	2 855 936	2 284 749	1 713 561	1 142 374	571 187
Wine	15 077 963	12 923 969	10 769 974	8 615 979	6 461 984	4 307 990	2 153 995
Olive oil	7 311 000	6 266 571	5 222 143	4 177 714	3 133 286	2 088 857	1 044 429
Table grapes	3 706 139	3 176 691	2 647 242	2 117 794	1 588 345	1 058 897	529 448
Processed tomatoes	411 102	352 373	293 644	234 915	176 187	117 458	58 729
Bananas	445 500	381 857	318 214	254 571	190 929	127 286	63 643
Deciduous fruit including stone fruit	9 709 806	8 322 691	6 935 576	5 548 461	4 161 346	2 774 230	1 387 115
Total	67 375 310	56 277 938	45 669 267	36 535 414	27 401 560	18 267 707	9 101 410

▼A1

ANNEX XIV

STATE AID LATVIA

	State aid				
Sector	2004	2005	2006	2007	2008
Flax	654 000	523 200	392 400	261 600	130 800
Pigmeat sector	204 000	163 200	122 400	81 600	40 800
Sheep and goats	107 000	85 600	64 200	42 800	21 400
Seeds	109 387	87 510	66 110	44 710	23 310
Total	1 074 387	859 510	645 110	430 710	216 310